A co bylo dál?

Jelen

Předehra: Ami, Dmi, G, C

Někdy si ^{Ami} říkám, jestli ještě znáš mý ^{Dmi} jméno, a jak ^G často na mě myslíš, když jdeš ^C spát^{C/H} Na zítřek ^{Ami} v televizi hlásí zata ^{Dmi} ženo, a v mý ^E hlavě už tak bude napo ^{Ami} řád.

Život jde ^{Ami} dál, lásko, musíme si ^{Dmi} zvykat, a není ^G dobrý na tý cestě zůstat ^C sám, pro jeden ^{Ami} smutek nemá cenu stokrát ^{Dmi} vzlykat, když má svět ^E otevřenou náruč doko ^{Ami} řán.

®.

^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr, ^F po nebi se ^G mraky ^C honily. A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr, ^{Dmi} stromy se až k ^G zemi skloni ^{Ami} ly.

V uších mi ^{Ami} pořád zněly tvoje něžný ^{Dmi} věty, a do vla ^G sů ti sedal bílej ^C sníh, z oblohy ^{Ami} černý jak díra mezi ^{Dmi} světy, se na mě ^E snášel a studil na dla ^{Ami} ních.

®

V tom baru ^{Ami} nevěděli, že je venku ^{Dmi} krize, z rádia ^G zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj ^C muž", tys vešla ^{Ami} dovnitř jak zhmotnění mý ^{Dmi} vize, jako když ^E do srdce mi někdo vrazí ^{Ami} nůž.

®: ^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr, ^F po nebi se ^G mraky honi ^C ly. A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr, ^{Dmi} stromy se až k ^G zemi ...

^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr, ^F po nebi se ^G mraky ^C honily. A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr, ^{Dmi} stromy se až k ^G zemi skloni ^{Ami} ly.

A poem on the underground wall

Simon and Garfunkel

```
[Intro]
```

```
C C/B G G G/F# Em
 C C/B G
                 G G/F# Em
The last train is nearly due, the underground is closing soon,
C C/B G G G/F# Em
And in the dark deserted station, restless in anticipation,
C C/B G G/F# Em
A man waits in the shadows.
        C/B G
His restless eyes leap and scratch, at all that they can touch or catch,
C C/B G G/F# Em
And hidden deep within his pocket, safe within his silent socket,
C C/B G G - G/F# - Em He holds a coloured crayon.
 C C/B G
                           G G/F#
Now from the tunnel's stony womb, the carriage rides to meet the groom,
C C/B G
                           G G/F# Em
And opens wide and welcome doors, but he hesitates, then withdraws
C C/B G Em
Deeper in the shadows.
Em
                          D
And the train is gone suddenly, on wheels clicking silently
C Am Em
Like a gently tapping litany, and he holds his crayon rosary
C G Em
Tighter in his hand.
                                G G/F# Em
Now from his pocket quick he flashes, the crayon on the wall he slashes,
                G G/F# Em
C C/B G
Deep upon the advertising, a single-worded poem comprised of
C C/B G G - G/F\# - Em
Four letters.
     C C/B G
And his heart is laughing, screaming, pounding,
G G/F# Em
The poem across the tracks rebounding,
C C/B G G G/F# Em Shadowed by the exit light, his legs take their ascending flight
C C/B G G/F# C
To seek the breast of darkness and be suckled by the night.
```

A venku zase prší

Umakart

^G Když ráno vstává, tak už ^C nestíhá ^{Emi} O věci zakopává, ^C včera byla veselá ^G S chutí na cigaretu ^C nejdřív posnídá ^{Emi} Drby na internetu, ^C pak jen utíká

Když se s ním baví, tak jen o práci Že ji to baví, ale že nestíhá Když se s ním líbá, tak jen na rozloučenou Vypili láhev vína, ruka byla na kolenou ^D Utíkej holka, utí ^{Emi} kej ^C Každei krok se počí ^G tá

A venku zase ^Cprší

D Plánuje dovole ^{Emi} nou
A venku zase prší

Tam kde slunce svítí
A venku zase prší

Večer se domů vrací autobus, metro, tramvaje Odlíčí se, vanu napustí, pod pěnu ukryje V posteli potom zprávu napíše: Miluji Tě, počká na pípnutí

A venku zase prší
Plánuje dovolenou
A venku zase prší
Tam kde slunce svítí
A venku zase prší
Moře je azurový
A venku zase prší
Chlapi maj slanou kůži
A venku zase prší
Chlapi maj slanou kůži
A venku zase prší

Amazonka

Hop trop

Byly krásný naše ^A plány, byla jsi můj celej ^{C#mi} svět, ^{Cmi,Hmi} čas je vzal a nechal ^A rány, ^{Hmi}starší jsme jen o pár ^E let.

Tenkrát byly děti malý, ale život utíká, už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká. ^{E7}

®.

Nebe modrý zrca ^A dlí se ^{F#7} v řece, která všechno ^{Hmi} ví, stejnou barvu jako ^A měly ^{Hmi} tvoje oči džíno ^E vý.

Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl, "Amazonka" říkávali, a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká, vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.

®

Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela, vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

®:

Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám, já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám, pořád stejná, přísa ^A hám.

Andělská

Zuzana Navarová

A Bože, Hmi7 podej mi ještě ten Amaj kalich Hmi7
To A víno, co Hmi7/f# s nocí se měnívá C#mi7 na líh C#7
Snad F#mi nad ránem na dně se F#mi/maj dočtu,
že F#mi7 v kastlíku andělskou D#m7/5b počtu mám
Hmi/f# Tu ru tu E tuu

A že hoře se skutálí do jedné slzy. Ta slza se vsákne a pak ji to mrzí Že po prvním slunci se nadechne a kometa zamíří nad Betlém Tu ru tu tu Zatím

®.

A Počítám Hm7 nebe C#mi7 světla, kam Hm7 nedostanu A Miluju C#m7 tebe a pak Hmi7/f# usnu a E vstanu A tak A tu Hmi7 ru tu C#mi7 tuu Hmi7 A C#mi7 Hmi7/f# E

Tak podej podej mi ještě ten kalich to víno, co s nocí se měnívá na líh Snad na dně se perlama zaleskne pak vyměním veselé za teskné. Písně Tu ru tu tu

A pak hoře se skutálí do jedné básně ta báseň se vsákne a na zemi zasně-ží A po prvním slunci a s první tmou Ta kometa zamíří nad Letnou Tu ru tu tu. Zatím

®.

Počítám nebe, pusy, co nedostanu Miluju tebe a pak usnu a vstanu A tak Tu ru tu tu

Tak podej podej mi ještě ten kalich to víno, co s nocí se měnívá na líh Snad nad ránem na dně se dočtu, že v kastlíku andělskou počtu mám Tu ru tu tu Zatím

®:

Počítám nebe světla, kam nedostanu Miluju tebe a pak usnu a vstanu A tak Počítám nebe. Pusy, co nedostanu Miluju tebe a pak usnu a vstanu A pak...

Antidepresivní rybička

Vypsaná Fixa
ona má ^C antidepre ^{Emi} sivní rybi ^F čku
vy ^C tetovanou na ^{Emi} nejtajněšjím ^F místě
možná je pod srdcem
a možná trochu níž
ona muže všude
prostě tam - kam
si vymyslíš

a ona ^C plave z orgánu ^G do orgánu žere ^{Ami} plevel kte ^D rej po ránu ^C omotáva mozek a ^G kotníky na konci ^{Ami} pelesti - hu! ^D

a ona plave z modřiny do modřiny a vygumuje je uplně všechny a tvoje vnitřní orgány tolerují tvoje rebelství - hu!

veze si antidepresivní rybičku městem, co má velkou spoustu pastí falešný městský strážník bary a zloději kol a nebo prostě každý koho si - ty vymyslíš

/: ona je rebel kouří na zastávce jí to chutná v týhle válce a její vnitřní orgány tolerují její rebelství :/

/: a potom přijde DJ PUNK bude to nejlepší herec a další a celej underground i ryba pod monopolem :/

a potom přijde DJ PUNK

April come she will

Simon and Garfunkel

```
G/D G6/D G/D G6/D D
G C/G G G C/G G G C/G G
A-----pril, come she will, Am Em/G Fmaj7
When streams are ripe, and ...swelled with rain, C Dadd9/4 G G/F# Em
May----, she will ...stay----,
Am Em Am Em
   Resting in my arms ...a - gain!
E |--0--2---|
G C/G G G C/G G
G C/G G C/G G G C/G Ju----ne, she'll change her tune, Em/G Fmaj7 Em
   In restless walks she'll ...prowl the night, C Dadd9/4 G G/F# Em
Ju - ly-----, she will ...fly-----,
Am Em Am Em
And give no warning ...to her flight!
E |--0--2---|
G C/G G G C/G G
    C/G G C/G G G
Au-----gust, die she must, Am Em/G Fmaj7 Em
The autumn winds blow ...chilly and cold,
C Dadd9/4 G G/F# Em

Sep - tem - ber, I'll re---mem----ber,
Am Em D
   A love once new has now...
    G/D G6/D G/D G6/D
...Grown old-----!
 G/D G6/D D G
```

Arabský jaro

Děti mezi reprákama

D F#m

D F#m

^D ráno jsem vstal a šel se ^{F#m} napít kuchyň se ^D přemístila z jihu na zá ^{F#m} pad ^D novej rok zaťal svoje ^{F#m} drápy skulina ve ^G zdi vtáhla dovnitř prázdnej ^{F#m} chlad ^{Em}

zmatení lidi v cizích tričkách míjej se v nepřehledný bitvě o kyslík v křížovce chybí dvě políčka ale ^{Hm} tajenku si dávno ^A domyslím ve vzduchu ^G visí vlezlá znělka z rekla ^D my na ^G tvý loňský vánoční ^{F#m} dárky ^{Em}

D F#m D F#m

už zas se chováme jak malí co čekaj že všechno bude samo hotový a pak vyhrožujou že skočej ze skály i když se bojí kouknout dolů z podkroví

a tajný hesla náhle přestávaj už platit všechny ty kódy přístupový na místa který jsou zamčený a kam se nejde vrátit arabský jaro pro náš suverénní stát kdo by chtěl stárnout v tichým očekávání že zem se začne točit zpátky

ráno jsi strohá jako informační leták a chladná jak špicberský pobřeží možná že v našem vlastním malým kousku světa zůstává místo na kterým nám záleží

nebo jsme vážně jenom slepí chromí hluší a drží nás jen okázalej nezájem v kuchyni výroční sraz skartovaných duší na starejch fotkách s ohořelým okrajem zbejvá jen vzdát se šance vzbudit mrtvý stíny radši jim popřát dobrou noc a hezčí sny

Až příště přijdeš

Jelen

^D Jsem úplně vzhůru, další ^A noc ^G pod peřinou prázdno, venku ^{Hmi} sví ^A tá ^D Na těle mi zasychá tvůj ^A pot, ^G další ráno kocovinou ^{Hmi} ví ^A tám, a ^G snídám ^D sám. ^A

®:

^{Hmi} Až příště ^A přijdeš, můžem ^{Hmi} spát, ^{A G}

^D až příště ^A přijdeš, nemu ^{Hmi} síš si ^A na nic ^G hrát

^D až příště ^A přijdeš, můžem ^{Hmi} snít ^{A G}

^G už tě nenechám tak snadno do tmy odejít. ^{Hmi A}

Řeka teče pryč a černej pták, oblohou letí a zpívá. chtěl bych vrátit čas a nevím jak, kolik dalších pokusů nám zbývá, než půjdem dál.

®

Hmi Až příště ^A přijdeš! ^G Hmi Až příště ^A přijdeš! ^G Hmi Až příště ^A přijdeš! ^G Hmi Až příště ^A přijdeš! ^G

®

Až na poslední stránku

Vlasta Redl
Až na ^(H) poslední ^E stránku
Chci ^{Ami} napsat to ^E slůvko
Co mi ^{Ami (H)} svíti jak ^E slunce
Do mých ^H mlhavých ^{F#mi} dní
Na tu ^{(H) E} poslední ^(E) stránku
Co ^{Ami} počmárat ^E zbývá
Kolem nakreslím ^{G#mi} kvítí
F#mi Nebo ^E sníh

Na té poslední stránce Bude jen jedno slůvko Mým nejtěžším písmem z I.A Nač jinak Všechna ta hejna dětí Učit psát krásně Kdybych to nezvlád Ani já

Zvolna chápu
Proč slova se píšou
Aby bylo co zpívat
A aby bylo čím lhát
Všechna slova svých písní
Bych napsal tím slůvkem
Tak chápeš jak spěchám
Se ho vzdát

Až se venku oteplí

Děti mezi reprákama **G**#

Fm až se venku oteplí
 Cm a bude bezpečný opustit kuchyni
 C# půjdu si sednout k řece hned ráno
 G# po probuzení

možná se tam potkáme s klukem kterýho jsem neviděl od septimy a budem zbytečně mluvit o věcech do kterých nám nic není

C# že andrea se vdává tohle září G#
 C# že její kluk je starej známej prevít G#
 C# chodí po městě v G# teplákách a s kočárkem C#
 Fm v patnácti chtěla odjet do lon C# dýna

G#

až se venku oteplí projdu se městem a budu předstírat že i když si nemáme co říct pořád jsme jak bratři

možná budem vzpomínat říkat si že jsme pořád jako jedna rodina přitom každý člověk lže a kdo říká že ne ten lže za tři

s andreou jsem strávil jedno léto ona o tom nemluví a on to asi ani neví večer si dáme sbohem zas na další rok jako by to za rok mělo být jinak

G# Fm

Jaromír Nohavica /:Ami, A2 :/

Ddim

xx0202

^{Ami} Bláznivá Marké ^E ta v ^{E7} podchodu těšíns ^{Ami} kého nádraží ^{Dmi} zpí ^{Ami} vá, ^{Ddim} zpí ^{Ami} vá, ^{E7} zpí ^{Ami} vá a za ^{E7} me ^{Ami} tá,

/:Ami, A2 :/

Je to princezna zakletá, s erární metlou jen tak pod paží, když zpívá, zpívá, zpívá a zametá.

®.

Vajglové ^{Ami} blues, rumový song, jízdenková ^{E7} symfonietta, pach piva z ^{Ami} úst a oči plonk, to zpívá ^{E7} Markéta, ^C bláznivá ^{E7} Marké ^{Ami} ta, ^{Dmi} na ^{Ami} na ^{Ddim} na ^{Ami} na na na ^{E7} ná ^{Ami} na na. ^{A2}, ^{Ami}, A2

Famózní subreta na scéně válečného šantánu byla, byla krásná k zbláznění,

/:Ami, A2 :/

Líza i Rosetta, lechtivé snění zdejších plebánů, byla, byla, byla, a není.

®: Dwa pety blues, rumowy song, czy ktoś o bilet prosi smród piwa z ust, dworcowy gong, to aria dla Małgosi dla pomylonej Gosi, nananananana

V nádražním podchodu jak v chrámu katedrály v Remeši ticho, ticho, Markéta housku jí,

/:Ami, A2 :/

Pak v kanclu u vchodu své oranžové blůzy rozvěší, a já ji, a já ji, a já ji pořád miluji...

Blues o spolykaných slovech

Michal Prokop

^A Jasně, že ti dlužím spoustu ^D hezkejch slov ^{Dsus4 Dsus2}
^A Se mnou děvče nemáš na ně ^G kliku ^D
^A Dávno už je umím všechny ^D nazpaměť
^{Cmaj7} Jenomže mi váznou na ^D jazyku

Takový ty slova jako čmeláčci Huňatý a milý s kapkou medu Stokrát ti je v duchu šeptám do ucha Ale znáš mě řečnit nedovedu

^{Emi} Tak mi promiň, děvče, však to ^D napravím ^A Můj ty smutku, já si dám tu ^{Emi} práci ^{F#mi} Vyklopím je všechny aspoň ^{Cmaj7} naposled

^D Až si pro mě ^{Emi} přijdou

^D Až si pro mě ^{Emi} přijdou

^D Až si pro mě ^{Emi} přijdou

Funeb ^A ráci

Bratři

Karel Kryl

^{Ami} Tak vás tu máme, bratři z krve Kainovy, poslové noci, která do zad bodá ^E dýku, ^{Ami} tak vás tu máme, bratři, ^F vnuci Stali ^E novi, ^{Ami} však ne tak jako včera, ^{Dmi} dnes už bez še ^E říků

Ami však díky za železné holubičky míru
 a díky za polibky s chutí hořkých ^E mandlí,
 v ^{Ami} krajině přelíbezné ^{Dmi} zavraždili ^E víru,
 F na cestě rudé šípky ^E jako pomník padlých.

Rec:

^F Vám poděkování ^{Ami} a vřelá objetí

^E za provokování ^{Ami} a střelbu do dětí,

^F a naše domovy ^{Ami} nechť jsou vám domovem,

^E svědky jsou hřbitovy ^{Ami} páchnoucí olovem.

Ami Vím, byla by to chyba - plivat na pomníky,
nám zbývá naděje, my byli jsme a ^E budem,
Ami boľšoje vam spasibo, ^G braťja zachvat ^E čiki,
Ami spasibo bolšeje, ni ^G kogda něza ^E bu ^{Ami} děm, ni ^F kogda něza ^{Ami} buděm ^{Ami6}!

Bright Side of Life

Monty Python

Some ^{Ami} things in life are ^D bad they can ^G really make you ^{Emi} mad Other ^{Ami} things just make you ^D swear and ^G curse When you've ^{Ami} chewing an life's ^D gristle Don't ^G grumble give a ^{Emi} whistle And ^{Ami} this'll help things turn out for the ^{D7} best

And ^G always ^{Emi} look on the ^{Ami} bright ^{D7} side of ^G life ^{Emi} Ami, D7</sup>
^{G A}lways ^{Emi} look on the ^{Ami} light ^{D7} side of ^G life ^{Emi} Ami, D7</sup>

If ^{Ami} life seems jolly ^D rotten there's ^G something you've ^{Emi} forgotten and that's to ^{Ami} laugh and smile and ^D dance and ^G sing.

When you've ^{Ami} feeling in the ^D dumps don't be ^G silly ^{Emi} chumps

Just ^{Ami} purse your lips and whistle - that's the ^{D7} thing

And ^G always ^{Emi} look on the ^{Ami} bright ^{D7} side of ^{G, Emi, Ami, D7} life Come on alw ^G ays ^{Emi} look on the ^{Ami} bright ^{D7} side of I ^{G, Emi, Ami, D7} ife

For life is quite absurd and death's the final word you must always face the curtain with a bow Forget about your sin - give the audience a grin Enjoy it - it's your last chance anyhow.

So a ^G lways I ^{Emi} ook on the b ^{Ami} right s ^{D7} ide of d ^{G, Emi, Ami, D7} eath ^G just be ^{Emi} fore you ^{Ami} draw your ter ^{D7} minal ^{G, Emi, Ami, D7} breath

Ami Life's a pice if ^D shit ^G when you look at ^{Emi} it Ami Life's a laugh and ^D death's a joke it's ^G true You'll Ami see it's all a D show keep'em G laughing as you Emi go just re Ami member that the last laugh is on D7 you

[: And ^G always ^{Emi} look on the ^{Ami} bright ^{D7} side of ^G life ^{Emi, Ami, D7} :] (Come on guys, cheer up)

A Always ^{F#} look on the ^{Hmi} right ^{E7} side of ^A life

F#, Bmi, E7

Břímě

Petr Kalandra

C Včera mě spolkl ^{Em} Nazareth,
aby ^F dnes vypliv ostatky ^C mý
Celou noc hledám místo, kam složit vlasy šedivý.
Hej pane nechcete mi říct, kde tu složit hlavu svou,
ne řekl a hned zmizel tam za tou velkou bílou budovou

C Sundej Em z něj to F břímě,

a nech Em těj za to F nic

dědek ať Em už se nedře, F
nandej mi ho na zá da Hmi, Ami, G, F

Přes rameno ranec svůj, jak rád bych nějaký místo měl kam bych se v klidu schoval a na všechno bych zapomněl V tom vidím Carmen s Ghiou jak po ulici proti jdou Carmen, že nemá čas, že si spolu rychle užijou.

®

Když přijdeš k paní Mósrové, tam není co bys řek´ připadáš si jak v automatu, ve frontě na párek. Povídá mladej kmete a což takhle třeba Nathalii, už není právě nejmladší a tak zůstaň dneska večer s ní.

®

Postarší právník mě nakop a to rovnou do koulí, povídá já ti cestu ukážu, ale musíš s mým psem ven. Povídám moment soudče, já jsem taky Homo sapiens. Abych si trochu ulehčil, tu ránu jsem mu navrátil.

®

Na dělový kouli z roku 1835, se vezu někam dolů, je na čase mi závidět tak letim mezi vás, pozdravuje vás tamten svět. Že prej se nemusíme vracet, jé na čase mi závidět.

®

Bude mi lehká zem

Petr Hapka

^C Mám pěknou sirku v zubech, ^{Gmi} krempu do čela A ^F bota zpuchřelá mi ^{G#} vrásky nedělá ^C jen tou svou sirkou škrtni ^G ať se ohřejem Až ^C přikryje nás zem ^F tak už si neškrtnem

®:

^C Má, lásko,^{Gmi} jen ty smíš kázat mi ^F nad hrobem^{G#}

^C Má zem pak ^G bude lehká, bude mi ^C lehká zem

Bude mi ^F lehká ze ^C m, aá ^{Gmi} á .. ^{Ami, F, Fmi}

Mám tu svá vysvědčení, pohlednici z Brém A proti pihám krém, co s nimi čert je vem Ten čert sám brzo zjistí že má v podpaží moc těžké závaží a někde v poli rozpaží

®

Tak dobré ráno milé myši v kostelích tak ať vam chutná klíh všech křídel andělských A dobrý večer sovo, která myši jíš ptáš se zdali mi vzali zavčas spali jářku, to si píš

®

Už nemám ani klobouk, pluje povětřím Jak zvony hledá Řím, či sebe sama, co já vím Jen to že co mám tebe už tíží necítím Áááá ..

®

Buď můj salám

Hm předehra tlumené ^D přechod basa a h c#

^D Nemohu dnes ^{Hmi} usnout, neboť ^G raší ze mě ^A den ^D zvláštní pan ^{Hmi} sen ^G nepřivře má ^B víčka do dve ^A ří nemohu ^B spát tvá krása ^A nenechá mě ^B chladným ^{Hmi} jen tuhle ^G noc a ^{Hmi} pak už budu ^A naříkat

^D já nemám ^{Hmi} hlad nechci ^G pít nechci ^A snídat já ^D mám břicho ^{Hmi} plné i ^G srdce plné i ^B pod kůží mám ^{F#} strach že něžné ^G jídlo přemně ^{F#} ní se v nerost ^G drsný ^{Emi} a že mou ^{F#mi} lásku ^G odnese si horník ^A na památku

mezihra D , Hmi , G , A , D , Hmi , G , B

^{F#}že něžné ^G jídlo přemně ^{F#} ní se v nerost ^G drsný ^{Emi} a že mou ^{F#mi} lásku ^G odnese si horník ^A na památku

^D Ostatní ^{Hmi} milenci jsou ^G jako octa ^A pijáci kdežto ^D já mám doma ^{Hmi} whisky mám ^G bourbon mám ^B curacao mám ^A gin mám ^B cognac mám ^A tebe mám ^B salám

^{Hmi} mám tě ^G rád ^{Hmi} buď můj ^A salám lásko

^D mám tě ^{Hmi} rád ^G buď můj ^A salám lásko ^D mám tě ^{Hmi} rád ^G buď ^B můj sa ^{F#} lá ^G á ^{F#} á ^G ám!

(^{Emi} ať ani ^{F#mi} koně ^G neumírají ^A bezdůvodně!)

4x D,Hmi,G,A

^A Buď můj sa ^D lám...

Cestou do Jenkovic

Radůza

^E Můj děda z kola ^{C#mi} seskočil

^D před prázdnou kašnou ^C na ná ^D městí

E Na lavičce chleba ^{C#mi} posvačil

D seřídil hodinky C na zá D pěstí

®:

A ^E čápi z komína ^H od cihelny zobákem ^D klapou, asi jsou ^A nesmrtelný

Tři kluci v bílejch košilích dělili se o poslední spartu Ze zídky do záhonu skočili přeběhli ulici, zmizeli v parku

®

V oknech svítěj peřiny na bílý kafe mlíko se vaří Teď právě začaly prázdniny venku je teplo a všechno se daří

®

Cizinec

Greenhorns

^{Ami} Na kraji pouště slun ^{Dmi} cem spále ^{Ami} ný ^{Dmi} jí naše ^{Ami} malý mě ^E sto dřevě ^{Ami} ný, jednoho dne, právě čas ^{Dmi} oběda ^{Ami} byl, se ^{Dmi} na kraji ^{Ami} města jez ^E dec obje ^{Ami} vil.

Měl černý sombrero, na něm bílej prach, pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach, místo cigarety měl v ústech růži, na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

®.

^F Tu jeho tvář, tu kaž ^G dý z nás poznal, ^F na každém nároží ^C zatykač vlál, ^{Dmi} na něm cifra, za kte ^{Ami} rou by sis žil, ^E a přece nikdo z nás ^{Ami} nevystřelil.

Pomalu projížděl hlavní ulicí, město bylo tichý jak město spící, před saloonem zastavil a z koně slez' jeho stín šel za ním a za stínem děs.

Zábava u baru prudce zvadla, když vešel dovnitř s tváří u zrcadla, objednal si pití a v místnostech těch každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

®

On jenom se usmál a dopil svůj drink, mexickým dolarem o barpult cink', pak ke koni došel krokem pomalým, za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Cukrářská bossa-nova

Jaromír Nohavica

Můj ^{Cmaj7} přítel ^{Gdim} snídá sedm ^{Dmi7} kremrolí ^{G7}
a když je ^{Cmaj7} spořádá, dá si ^{Gdim} repete,

Dmi⁷ cukrlát ^{G7} ko,
on totiž ^{Cmaj7} říká: ^{Gdim} Dobré lidi zuby ^{Dmi7} nebolí ^{G7}
a je to ^{Cmaj7} paráda, chodit ^{Gdim} po světě
a ^{Dmi7} mít, ^{G7} mít v ústech ^{Cmaj7} sladko. ^{Gdim, Dmi7, G7}

. Cmaj⁷ Sláva, Gdim cukr a Dmi⁷ káva a půl litru G⁷ becherovky,

Cmaj⁷ hurá, hurá, Gdim hurá, půjč mi Dmi⁷ bůra, útrata dnes G⁷ dělá čtyři stovky,

všechny Cmaj⁷ cukrářky z celé Gdim republiky

na něho Dmi⁷ dělají slaďounké G⁷ cukrbliky

a on jim Emi⁷ za odměnu zpívá A⁷ zas a znovu

Dmi⁷ tuhletu G⁷ cukrářskou bossa-no Cmaj⁷ vu. Gdim, Dmi⁷, G⁷

Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek, říká, že nad ni není, že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám, koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek a já mám podezření, že se zakulatí jako míč a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč a já zůstanu sám, úplně sám.

®

Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí, postava fortelná se mu zvětšuje, výměra tři ary, on ale říká: glycidy jsou pro lidi, je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje, někdo se zkáruje, někdo se zfetuje a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

®

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

Zuzana ^{Dmi} byla dívka, ^C která žila v ^{Dmi} Amesbury, s jasnýma ^F očima a ^C řečmi pánům ^{Dmi} navzdory, souse ^F dé o ní ^C říkali, že ^{Dmi} temná kouzla ^{Ami} zná a ^B že se lidem ^{Ami} vyhýbá a s ^B ďáblem ^C pletky ^{Dmi(G)} má.

Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil a pověrčivý lid se na pastora obrátil, že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí, a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali, a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš, teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"

Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění, ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou, sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná, v noci se v černou kočku mění dívka líbezná, je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění, a všichni křičeli jako posedlí:"Na šibenici s ní!"

Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy, pak z tribunálu povstal starý soudce vážený: "Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou: "Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam, pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici a všude kolem ní se sběhly davy běsnící, a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou, zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Čaruj

David Stypka

D5b xxx132 F#m7#5 200230

Intro: D, D5b

 $^{\mathbf{D}}$ Byl tu za mnou architekt $^{\mathbf{D5b}}$ na rychlo načmáral Tádž Mahal.

^D To bych nikdy nevěřil, ^G co všechno udělá, člověk z čar.

R1:

^A Čaruj ^{F#m7#5} a vyčaruj mi dům ^G, kde se ^{F#m7#5} nebudu bát ^{Em} kam se ^{F#m7#5} múzy mé slétnou ^G. ^A Čaruj a ^{F#m7#5} nakresli mi hned, ^G zahradu, ^{F#m7#5} plnou sedmikrás, ^{Em} které ^{F#m7#5} vykvetou jednou ^G.

^D Když odešel architekt ^{D5b} , já na stůl vyložil, co dům dal.

^D Tak se na mě podívej, ^G co se mnou udělá, když sem sám.

^D Když odešel architekt, ^{D5b} já na stůl nakreslil moře čar,

^D tak se na mě podívej, ^G to sem já kapitán celofán.

R1

R2:

Čaruj! A nakresli mi dům, kde se nebudu bát, kam se múzy mé slétnou. Čaruj! A nakresli mi svět, tvořený z jednoduchých vět, natřený jinou než černou.

Čas holin

Bratři Ebenové F, F7, F6, F

^BJak se kolo dějin o^{Eb}tá^Bčí
^{Gmi}Člověk už se divit ^{C7}nestačí

^FŽe se chodí ^Bpořád ^{Eb}dokoleč^Fka

^BBudeme to muset ^{C7}asi pře^Fčkat
Spravedlnost nikam nechvátá
Na hrubý pytel žádná záplata
A natřesené hrubé pytle
Jsou na to taky dávno zvyklé

Přišel čas ^Bholin ^{C7} Přišel čas ^Fholin ^{F7} Obout si ^Blakýrky ^{F#7}si nedo^{F#}volím Párek na ^{Ebmi}tácku ^C a víno v ^Fplastu ^{F7} To nám to ^Buteklo, ^{F#7}už je to ^{F#}zas tu ^F

Přišel čas holin Přišel čas holin Ten kdo to nechápe, toho vyškolím Zapal si Lípu a přečti Vlastu To nám to uteklo, už je to zas tu Zas tu

Bez okolků na zem plivni si Z knížek vytrhej ex librisy Na knížky už nikdo zvědav není Teď začíná jiné představení Přišel čas holin Přišel čas holin Na jiné obutí odteďka smolím Tenhleten kaučuk je do marastu To nám to uteklo, už je to zas tu

Přišel čas holin Přišel čas holin Obout si lakýrky si nedovolím Párek na tácku a víno v plastu To nám to uteklo, už je to zas tu Zas tu

Á, zapomeň na odpolední čaj Zajdi někam tam, kde nalejvaj Je to tu a basta, už se ledy hnuly Všude se tu chlastá, všude se tu hulí

Přišel čas holin Přišel čas holin Obout si lakýrky si nedovolím Párek na tácku a víno v plastu To nám to uteklo, už je to zas tu

Přišel čas holin
Přišel čas holin
Uvázat motýlka si nedovolím
Je čas si zvyknout na novou kastu
To nám to uteklo, už je to zas tu
To nám to uteklo, už je to zas tu
To nám to uteklo, už je to zas tu
Zas tu

Černou

Zvíře jménem Podzim

^{Ami} Co to v sobě mám? Co to v sobě mám?
Co se to ^F ukáže jen když se ^E neohlídám?
Co je ta ^{Ami} nemocná touha, co mě ^G žene nocí
Co mi to ^F dává ten falešnej ^E pocit nesmrtel ^D nosti
Velký téma ^{Ami, G, D}
Mýho malýho života ^{Ami, G}

R:

F Černou vezměte to ^{Dmi} černou Celý ještě ^{Ami} jednou ^G
Nevíš ^F ani jak se jmenuješ ^{Dmi} Když se probudíš
A ^{Ami} nemůžeš se ^G zvednout
F Černou, vezměte to ^{Dmi} černou, celý ještě ^{Ami} jednou ^G
Na nic si ^F nevzpomínám
^{Emi} A marně zkouším zapomenout

Ami Co to v sobě mám, Co to v ^G sobě mám,
Co mě to ^F táhne dolů a ^E svírá Co mi to ^{Ami} podráží nohy a ^G Podkopává život
Asi ^F jsem to jenom já Jsem to ^E jenom já ^{Ami}
Hluboko ^G uvnitř Je něco rozbi ^F tý
Něco tam nesedí ^E Nedolejhá
A za ^{Ami} oknem zvíře jménem ^G Podzim
a ta ^F strašlivá kolínská ^E rovina
^D A čím dál dřív nám padá světlo ^{Ami, G, D}
A z lesů a z polí a z jezer ^{Ami} vzlíná ^G tma

R: ^F Černou vezměte to ^{Dmi} černou
Celý ještě ^{Ami} jednou ^G
Nevíš ^F ani jak se jmenuješ
^{Dmi} Když se probudíš
A ^{Ami} nemůžeš se ^G zvednout
^F Černou, vezměte to ^{Dmi} černou, celý ještě ^{Ami} jednou ^G
Na nic si ^F nevzpomí ^{Dmi} nám
na nic ^{Ami} si nevzpomí ^G nám

F Černou, vezměte to Dmi černou Ami, celý G ještě jednou Černou, vezměte to Dmi černou, celý ještě Ami jednou G F Černou, vezměte to Dmi černou, celý ještě Ami jednou G

Mezihra: F, Dmi, Ami, G - 5x

Na nic si ^F nevzpomínám ^{Emi} A marně zkouším zapomenout

Dáma s čápem

Sto zvířat

předehra: 2x ^{Cmi Dmi D# Cmi Dmi Gmi}

^{Dmi} až budu končit, až budu mít za pár ^{Gmi} postavím si past a do ní chytím čápa už se ^{Dmi} vidím, jak ho ^{D#} krmím cukrem a ^{Gmi} skořicí ^{Dmi} jak pomalu ^{D#} nabírám diamanty na ^{Gmi} lžíci a dávám mu je ^{G#} s chlebem a ze stropu tma ^{Gmi} kape chci bejt stará ^{Cmi} dáma, ^{Dmi} která žije s ^{Gmi} čápem

2x R: ^{Cmi} při naší svatbě budu ^{Dmi} stát vedle mě čáp a lidi ^{D#} kolem a celá ^{Cmi} obloha se bude opí ^{Dmi} rat o moje francouzský ^{Gmi} hole

^{Dmi} až bude po všem, doufám, že to chápeš ^{Gmi} chci bejt stará dáma, která žije s čápem už se ^{Dmi} vidím, jak se ^{D#} oba oblíknem do ^{Gmi} peří a jak ^{Dmi} můj čáp v rodinným ^{D#} stříbru ^{Gmi} večeří a potom pijem ^{G#} likér a všude voní ^{Gmi} parfém chci bejt stará ^{Cmi} dáma, ^{Dmi} která žije ^{Gmi} s čápem

2x R: ^{Cmi} při naší svatbě budu ^{Dmi} stát vedle mě čáp a lidi ^{D#} kolem a celá ^{Cmi} obloha se bude opí ^{Dmi} rat o moje francouzský ^{Gmi} hole

Darmoděj

Jaromír Nohavica

Ami Šel včera městem ^{Emi} muž a šel po hlavní ^{Ami} třídě, ^{Emi, Ami} šel včera městem ^{Emi} muž a já ho z okna ^{Ami} viděl ^{Emi}, ^C na flétnu chorál ^G hrál, znělo to jako ^{Ami} zvon a byl v tom všechen ^{Emi} žal, ten krásný dlouhý ^F tón, a já jsem náhle ^{F#dim} věděl: Ano, to je ^{E7} on, to je ^{Ami} on.

Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili, v odpadcích z popelnic krysy se honily a v teplých postelích lásky i nelásky tiše se vrtěly rodinné obrázky, a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

®.

Na na na ^{Ami, Emi, C, G, Ami, F, F#dim, E7} Ami, Emi, C, G, Ami, F, F#dim, E7

Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát, měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad, a on se otočil, a oči plné vran, a jizvy u očí, celý byl pobodán, a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán

Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel, a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche, stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě, jak moje svědomí, když zvrací v záchodě, a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

®.

^{Ami} Můj Darmoděj ^{Emi}, vagabund ^C osudů ^G a lásek, ^{Ami} jenž prochází ^F všemi ^{F#mi} sny, ale dnům ^{E7} vyhýbá se, můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem, když prodává po domech jehly se slovníkem.

Šel včera městem muž, podomní obchodník, šel, ale nejde už, krev skápla na chodník, já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón, a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

®:Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek, jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se, váš Darmoděj krásné zlo jed mám pod jazykem když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Děkuji

Karel Kryl

Ami Stvořil Bůh, stvořil Bůh ^G ratolest, bych mohl věnce ^{Ami} vázat, děkuji, děkuji ^G za bolest, jež učí mne se ^C tázat, děkuji, děkuji ^G za nezdar:

Ami ten naučí mne ^E píli,

Ami bych mohl, bych mohl ^G přinést dar,

Ami byť nezbývalo ^F sí ^E ly,

děku ^{Ami} ji, děku ^F ji, děku ^{Ami} ji. ^E

Děkuji, děkuji za slabost, jež pokoře mne učí, pokoře, pokoře pro radost, pokoře bez područí, za slzy, za slzy děkuji: ty naučí mne citu, k živým, jež, k živým, jež žalují a křičí po soucitu, děkuji, děkuji, děkuji.

Pro touhu, pro touhu po kráse děkuji za ošklivost, děkuji za to, že utká se láska a nevraživost, pro sladkost, pro sladkost usnutí děkuji za únavu, děkuji za ohně vzplanutí i za šumění splavu, děkuji, děkuji, děkuji,

Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
beránku, ^F děkuji,
^{Ami} marně jsi ^G neu ^E míral,
děku ^{Ami} ji, děku ^F ji, děku ^{Ami} ji...

D	A
Demons	When the curtain's call
Imagine Dragons	E
Chords: A, E, F#m, D	Is the last of all $F\#m$
Verse:	When the lights fade out $\ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \$
A When the days are cold	All the sinners crawl.
When the days are cold	A
And the cards all fold F#m	So they dug your grave E
And the saints we see	And the masquerade F#m
Are all made of gold	Will come calling out D
A When your draws all fail	At the mess you made
When your dreams all fail	
And the ones we hail	Pre-chorus: A E
F#m	Don't want to let you down
Are the worst of all	F#m
And the blood's run stale	But I am hell bound
And the blood 5 lun State	D mbarah this is all far you
Pre-chorus:	Though this is all for you A
I want to hide the truth	Don't want to hide the truth.
F#m	No matter what we breed
I want to shelter you	F#m
D D	We still are made of greed
But with the beast inside	D
There's nowhere we can hide	This is my kingdom come
E	This is my kingdom come
No matter what we breed	THIS IS MY HINGOOM COME
F#m	CHORUS
We still are made of greed	_
This is my kingdom come	Verse 3:
A	E They say it's what you make
This is my kingdom come	F#m
CHORUS:	I say it's up to fate D
When you feel my heat	It's woven in my soul
F#m	A
Look into my eyes	I need to let you go
D	Your eyes, they shine so bright
It's where my demons hide	F#m
It's where my demons hide	I want to save their light ${\sf D}$
E Don't get too glose	I can't escape this now
Don't get too close F#m	Α
It's dark inside	Unless you show me how
D	CHORUS
It's where my demons hide	-
A It's whore my demons hide	
It's where my demons hide	

Deštivý den

Zuzana Navarová

Deštivý ^{E7} den
den samé ^{Ami} bláto
Vyjít si ^{E7} ven
nestojí ^{Ami} za to
Ono to ^{A7} zmrzí
odmítat ^{D7} s díkem
za každým druhým rohem
pána s dešt ^{G6} níkem

Venku to ^{C7} šplíchá a bez us ^F tání svou hlavu ^{A7} línou já dám do ^{Dmi} dlaní Mé srdce ^F vá ^{F#dim} há nudě se ^C zdrá ^{C/H, C/B} ----- ^{A7} há Můj celý život ^{D7} se mnou klouže ^{G6} z bláta do ^C louže

Děláže

Priessnitz

^C Sto chutí ^F mám

^{Emi} Do tmy jsem ^F probuzený

^{Emi} O sny jsem ^F okradený

^{Dmi} Stojím tu a ^G dýchám

Co nadělám Jsem mírně vyděšený Zaskočen překvapený A pomalu si zvykám

^C Děláže děláže ^F děláže Že se ^{Emi} zajímá že se ^F dojí ^G má Děláže děláže děláže Že se zajímá že se dojímá

Sto chutí mám Je krásná je nalíčená Ochotná připravená Stojím tu dýchám

Město je krám Na rychlý ukojení Na malý zapomnění Líbí se mi je fajn

Děláže děláže děláže Že se zajímá že se dojímá Děláže děláže děláže Že se zajímá že se dojímá Čas zastavil se Mráz pohladil mě Záda dáma je krásná Usmívá se Čas zastavil se Mráz pohladil mě Záda dáma je krásná Děláže děláže děláže Že se zajímá že se dojímá Děláže děláže děláže Že se zajímá že se dojímá Zajímááááááááá Dojímááááááá Zajímááááááááá Dojímááááááá

Dětské šaty

Petr Kalandra C F G C Ami F G C

Ami Setři si ^F tvář a ^G slzí ^C pár a ^{Ami} neplač ^F co ti na ^G něm zále ^C ží Ami dnes přišla ^F chvíle a ^G mě se ^C zdá, že ^{Ami} dětské šaty jsou ti ^C přítěží ^F čas je odnáší ^C že ^{Ami} dětské šaty jsou ti ^C přítěží ^F čas je odnáší ^C

C F G C Ami F G C

Ami Šli jsme ^F loukou, ^G šli jsme ^C strání a ^{Ami} dětství ^F odletělo ^G bůh ví ^C kam Ami má pestrost ^F křídel a ^G dívčích ^C přání Ami a nebo jako kytka ^C uvadá ^F v nočních zahradách ^C Ami a nebo jako kytka ^C uvadá ^F v nočních zahradách ^C

^{Ami} Dětství odletělo ^G bůh ví ^{Ami} kam ^{Ami} zpátky nevrátí se, ^G já to ^{Ami} znám ^{Ami} Dětství odletělo ^G bůh ví ^{Ami} kam ^{Ami} zpátky nevrátí se, ^G já to ^{Ami} znám ^F nevěř pohádkám ^C

Děvče mi usnulo

Karel Plíhal G#maj7/Bb - 111113

^{Cmaj7} Děvče mi ^{Ami7} usnulo už v ^{A7} polovině s ^{Dmi} loky, Hmi7/5- hrál jsem jí ^{E7} od Kainara ^{Ami} jedno ^{Ami/G} krásný ^{Fmaj7} blues, hodiny zl Cmaj7 enivěly a zt A7 išily své kroky, p Fmaj7 od okny zazíval p G#maj7/Bb oslední auto G bus. Schoulená do klubíčka spokojeně funí, nejlepší publikum, co vůbec kdy jsem měl, ač duchem daleko, dnes poprvé jsem u ní, a co bych napoprvé ještě více chtěl? Otoman zanaříkal: to je dneska mládež, jen samá slovíčka a nikde žádnej čin, jenže ji probudit, to by byla svatokrádež, zbejvá mi kytara a nedopitej gin. A tak tu tiše zpívám oprýskaným stěnám o jedný holce, co ji Kainar kdysi znal, ač trochu pod parou, ač vůbec nerozumím ženám, jestli mi dovolíte, budu zpívat dál.

Bázlivá

Karel Plíhal

Zajíkl ^C á, bázliv ^{C9} á, věčně s ^F e jen usmív ^{Fmi} á, omlouv ^{Cmaj7} á se židli ^{A7}, má-li usedn ^{Dmi} out, ^{A7} každým sl ^F ůvkem ji p ^{Fmi} oplašíš a v ^C e všem tuší m ^{A7} yš, ^{Dmi} svět má ^G za temný ^C kout. ^{A7, Dmi, G+}

Podzim ^C ek za měst ^{C9} em leká j ^F i svým šelest ^{Fmi} em, v kavárn ^{Cmaj7} ě se bojí m ^{A7} alý čaj si d ^{Dmi} át, A⁷ n ^F ikdo mi za ni neruč ^{Fmi} í, u ^{Cmaj7} mře mi v náruč ^{A7} í, D^{mi} až jí řeknu: ^{G+} mám tě ^C rád ...

Děvenka Štěstí a mládenec Žal

Jaromír Nohavica F6 - 003231

^{Ami} Děvenka Štěstí a ^{F6} mládenec Žal

^{E7} spí v jedné posteli, kte ^{Ami} rou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se ^{F6} tulí ve spánku,
z ^{E7} jednoho talíře sní ^{Ami} dají pohanku,

^{Ami} ona má ^{Dmi} bílý šlojíř, ^{G7} on chodí v ^C černé kutně,

^{Ami} milenci ^{Dmi} pod obojí ^{G7}, jak vese ^C le, tak smutně,
v ^{Ami} dřevěné kořence ^F semínka po bodlá ^{Ami} čí,
děvenka s ^{Dmi} mládencem, ^{E7} dva věční ^{Ami} rozsévači ^{F6, E7, Ami}.

Dostal jsem včera poštou obálku, v ní Čínská modlitba štěstí, někdo mi tímto přeje na dálku suché a velmi rovné cesty, mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem, řetěz se nesmí zpřetrhat a štěstí samo přijde, vložil jsem do stroje papíry s kopíráky, že komu smutno je, ať pozná radost taky.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal stáli mi za zády a četli, co jsem psal, smáli se: hlupáček, svatá prostota, jako by ještě neznal cesty života, potom se líbali, bylo to vážně k vzteku, ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku a ona vzdychala, on šeptal polohlasem, páska mi dopsala a potom přetrhla se.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal, v plátěných hazuchách se tulí ve spánku, z jednoho talíře snídají pohanku, ženich a nevěsta, my jejich svatebčané, na cestách-necestách čekáme, co se stane, ze síně svatební zní dlouhé pastorále. Děvenka s mládencem a tak dále...

Divoké koně

Jaromír Nohavica

^{Ami} Já viděl ^{Dmi} divoké ^{Ami} koně, ^C běželi ^{Dmi} soumra ^{Ami} kem, ^{Ami} Já viděl ^{Dmi} divoké ^{Ami} koně, ^C běželi ^{Dmi} soumra ^{Ami} kem, ^{Dmi} Vzduch ^{Ami} těžký ^{Dmi} byl a divně ^{Ami} voněl ^{G#dim} tabá ^F kem. ^{Dmi} Vzduch ^{Ami} těžký ^{Dmi} byl a divně ^{Ami} voněl ^{E7} tabá ^{Ami} kem.

Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, naše touho ještě neumírej, sil máme dost naše touho ještě neumírej, sil máme dost.

V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, milování je divoká píseň večera milování je divoká píseň večera.

Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat, chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat, s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.

Já viděl divoké koně....

Divokej horskej tymián

Pavel Žalman

Dál za vo ^C zem s ^F polu š ^C lapem,
někdo ^F rád a někdo ^C zmaten,
kdo se v ^F rací, není sá ^{Emi} m,
je to ^{Dmi} věc, když pro nás ^F voní
z hor di ^C vokej ^F tymi ^C án.

Léto, zůstaň dlouho s námi, dlouho hřej a spal nám rány, až po okraj naplň džbán, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

®.

Podí ^F vej, jak málo st ^C ačí, když do ^F vázy natr ^{Emi} hám bílou ^{Dmi} nocí k milo ^F vání z hor di ^C vokej ^F tymi ^C án.

Dál za vozem trávou, prachem, někdy krokem, někdy trapem, kdo se vrací dolů k nám, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

® :

Dohrála hudba

AG Flek

^C Dohrála ^G hudba v nás ^C Zanikla v ^G tónech dřív už ^C známých ^{G, C, G} ^C Dohrála ^G hudba v nás ^C A léto ^G nové písně ^Cmámí

Ami Slyším jak hrajou ^G z otevřených dveří krá ^{Dmi} mů ^{G7} Ami Stokrát vyzkoušená ^G slova načesaný ^{Dmi} hluk Co duši ^{Emi}zaléhá co v uších ^{Dmi}zaléhá Zvuky ^Caut zvuky cest co nás ^Gdovedou Ami prý až ^Gza štěstím ^{Dmi7, G7, C}

Dohrála hudba v nás Bez ovací a bez tleskání Nikdo ji nekoupí a nikdo neprodá Není k mání

Vím její melodii nikde nikdo nenahrál je prostě pryč ale hledám dál Jsem přece muzikant zkušený v hledání Mám k tomu nadání každý to říká mám nadání

^D Já vím svět je ^{G6}veliký A neleží mi ^Du nohou ^{G6} ^DKrupiér karty ^{G6}vymění A staré do hry ^Dnemohou ^{A,D,A} H^{mi}Vidíš všechno se ^Amění Jen ty jsi stej^Gná H^{mi}Pojď dál to se ^Aoslaví Budoucnost ^Gnadějná Jó když se štěstí ^{D/F#}unaví Necháme ^{G/E}hříchy spát Noc je ^Ddáma co všechno ^{F#}ví ^D

Jak se zdá hledat nestačí chce to někdy umět vzdát A času mám boty netlačí Takže se nemusíš bát

Že moje krásná minulost Už je taky na prodej

Prodám jsem přece čaroděj Mám devět životů a všechny se mi nehoděj A za tvou samotu dám svou vlastní Klidně se ptej

Může být že přijdeš Zase jednou někdy na koncert To víš čas ten nakonec Vždycky všechno obrátí v žert

A stejně dál se mi zdá
Když tak usínám že někdo zpívá
Slyším co už jsem zapomněl
Hledal jsem kde se dá
A nikde jsem nic nenašel
Jak rád bych uvěřil
Že jsem si všechno jen vymyslel

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

^C Z Těšína ^{Emi} vyjíždí ^{Dmi7} vlaky co ^F čtvrthodi ^C nu, Emi, Dmi, G

^C včera jsem ^{Emi} nespal a ^{Dmi7} ani dnes ^F nespočinu, C, Emi, Dmi, G

^F svatý ^G Medard, můj ^C patron, ťuká si nače ^G lo, ale ^F dokud se ^G zpívá, ^F ještě se ^G neumřelo. C, Emi, Dmi, G

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky, srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky, ze školy dobře vím, co by se dělat mělo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Do alba jízdenek lepím si další jednu, vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu, za oknem míhá se život jak leporelo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze, houpe to, houpe to na housenkové dráze, i kdyby supi se slítali na mé tělo, tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa, zvedl jsem telefon a ptám se:"Lidi, jste tam?" A z veliké dálky do uší mi zaznělo, /: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

Domácí kino

Sto zvířat

Dm když je film na konci
pustím ho zpátky

G zacouváš do dveří

Am pak budík uspí nás

Dm déšť padá do mraků
a v hlavě jsou zmatky

G den začne večeří

Am pozpátku běží Dm čas

G Am pozpátku běží Dm čas

film jede pozpátku míč běží do schodů já s kytkou za tebou jdu plnej rozpaků z rozvalin vstává dům příchody z odchodů v tom filmu rychle jsou listí je z tabáku

Bb všechno jako film se Dm vrací
Bb z louží vstávaj sněhu Dm láci
C ptáci k nám couvaj Z z daleka
E a čínský jídlo A zaštěká
Bb na stromy zas listí Dm padá
Bb a ty mi říkáš mám tě Dm ráda
Bb a ty zas říkáš mám tě Dm ráda

mou zradu necítíš cáry z mejch dopisů skládaj se do stránek z chodníku zmrzlina do ruky skočí ti vrátíš ji v cukrárně a drobný dostaneš a drobný dostaneš

pozpátku spolu jdem po nočním nábřeží nejdřív je důsledek a potom příčina znova se milujem čas náhle neběží a pak tě potkávám náš film začíná

Dopis

Karel Plíhal

^D Tak ti teda píšu v opilecké pý ^A še

^{Emi} dopis, co ti ji ^G nej fra ^A jer nenapí ^D še,
dopis, co ti jinej frajer nesesmo ^A lí,

^{Emi} žádný hloupý frá ^G ze, ^A jak mě srdce bo ^D lí

®:

^{D7} Nejsem žádnej zla ^G tokop a ne ^E ní mi to lí ^A to, že ^{D7} jsem kdesi pro ^G pil re ^E jžák i to sí ^A to.

Zato když jsem včera večer seděl s kamarády v šenku, má stará Múza dala mi svou novou navštívenku, už od rána mě svádí, hladí, líbá atakdále, jenže bez tebe se cítím jako přikovanej k skále.

®:

Vzpomínky mě klovou do mých ztvrdlých jater, slzím z dýmu, jenž sem vane z vater kolem Tater.

Prej z vesmíru se blíží naše příští zkáza a Země - to je stará a velmi křehká váza, popraskaná váza jako tvoje láska ke mně, co zbylo z tvý lásky, co zbude z tý Země?

® :

Nebude to bolet, neboj, potrvá to chvilku, přestaneme řešit naši malou násobilku.

Přestanem se trápit, kdo ji za nás dopočítá, přestanem si nalhávat, že na východě svítá, obyčejní lidé vedou obyčejné války, chci naposled tě uvidět, a třebas jenom z dálky.

*: Tře ^D bas jenom z dálky, když už to nejde zblí ^A zka, do ^{Emi} kud konec to ^G ho všeho ^A Pámbu neodpí ^D ská, do ^{Emi} kud konec to ^G ho všeho Pá ^A mbu neod-, ^D tak ti teda píšu v opilecké pý ^A še do ^{Emi} pis, co ti ^G jinej fra ^A jer nenapí ^D še, dopis, co ti jinej frajer nesesmo ^A lí, ^{Emi} žádný hloupý frá ^G ze, jak ^A mě srdce bo ^D lí, ^{Emi} žádný hloupý frá ^G ze, jak ^A loučení bo ^D lí, ^{Emi} žádný hloupý frá ^G ze, jak ^A loučení bo ^D lí, ^{Emi} žádný hloupý frá ^G ze, jak ^A loučení bo ^D lí, ^{Emi} žádný hloupý frá ^G ze, jak ^A mě srdce bo ^D lí, ^{Emi} žádný hloupý frá ^G ze, jak ^A mě srdce bo ^D lí.

Dotkni se mě

Priessnitz

Gmi Spadlí z Dmi nebe C ležím s tebou v posteli Skončíme v Ami pekle a to Fmaj7 víš Udělej něco říkáš uděl něco Kašlu ti na to víš A tak si hrajem a tak si hrajem Zavázané oči však víš Najdi si mně šeptáš najdi si mě Kašlu ti na to víš

Gmi A možná Dmi možná možná c se mi to jenom zdá
Ta tvoje Ami láska ta tvoje Fmaj7 krása
A možná možná možná se mi to jenom zdá
Otevřu dveře za něma prázno
Gmi Dotkni Dmi dotkni se mě c jenom dotkni
Gmi Dotkni Dmi dotkni dotkni c ať uvěřím
Dotkni dotkni se mě jenom dotkni
Dotkni dotkni dotkni dotkni

A možná možná možná se mi to jenom zdá
Ta tvoje láska ta tvoje krása
A možná možná možná se mi to jenom zdá
Otevřu dveře za něma prázno
Dotkni dotkni se mě jenom dotkni
Dotkni dotkni dotkni ať uvěřím
Dotkni dotkni se mě jenom dotkni
Dotkni dotkni dotkni ať uvěřím

Dream a Little Dream of Me

Ella Fidzgerald

```
[Verse]
            G# G
C F#dim
Stars shining bright G#ove you C B7 A
Night breezes seem to whisper "I love you"
F Fm
Birds singing in the sycamore tree
C G# G G7
Dream a little dream of me
   F#dim
              G# G
Say nighty night and kiss me
C B7 A A7
Just hold me tight and tell me you miss me \ensuremath{\mathsf{T}}
F Fm
While I'm alone and blue as can be
C G# G C E7
Dream a little dream of me
[Hook]
G# Fm Bbm
Stars fading but I linger on dear
G# Fm Bbm D#7
Still craving your kiss
G# Fm Bbm
I'm longing to linger till dawn dear
G# Fm Bbm G
Just saying this
[Verse]
C F#dim G# G
Sweet dreams till sunbeams find you
C B7 A
Sweet dreams that leave all worries behind you
F Fm
But in your dreams whatever they be
C G# G C
Dream a little dream of me
[Hook]
G# Fm Bbm
Stars fading but I linger on dear
G# Fm Bbm D#7
Still craving your kiss G# Fm Bbm D#7
I'm longing to linger till dawn dear
G# Fm Bbm G
    Just saying this
[Verse]
C F#dim
          G# G
Sweet dreams till sunbeams find you
C B7 A
Sweet dreams that leave all worries behind you
F Fm
But in your dreams whatever they be
C G# G C
Dream a little dream of me
```

Dva Zrní ami emi ami emi F ami F emi ami ami ^{ami} mluvíme k sobě večer tiše ^{emi} oba jsme zkřehlí ^{ami} listí se drží, nepadá ještě ^{emi} podzim je smutný ^F kdokoli se mě zeptá, věřím-li ^{ami} na lásku, tak řeknu ne ^F vím jenom, že jsme my dva, spolu se ^{emi} držíme, držet se ^{ami} budeme ^{ami} koukáme na sebe, když den mizí ^{emi} jak racci na moře ^{ami} jako dvě samoty, poslíčci cizí emi zbvlí si sobě ^F kdokoli se mě zeptá, věřím-li ^{ami} na boha, tak řeknu ne ^F vím jenom, že jsme my ^{dmi} dva, spolu se ^G držíme, ^{emi} držet se ^{ami} budeme ami emi ami emi F ami F emi ami ami6 ^{ami} koukáme na sebe, když noc vřelá emi tiše nás obemkne ami jak zvíře do ohně, stromy co celá ^{emi} staletí při sobě stojí a ^F nedotknou se ^{C F emi} ^F kdokoli se mě zeptá, věřím-li ^{ami} na osud, tak řeknu ne ^F vím jenom, že jsme my dva, spolu se ^{emi} držíme, držet se ^{ami} budeme ^G ^F kdokoli se mě zeptá, věřím-li ^C na lásku, tak řeknu ne

^F vím jenom, že jsme my ^{dmi} dva, spolu se ^G držíme,

^{emi} držet se ^{ami} budeme ^{emi ami emi}

F ami F dmi G emi

ami

Dva havrani

Asonance

1.

Dmi Když jsem se z pole C vrace Dmi la,

Dmi dva havrany jsem C slyše Dmi la,

Dmi jak jeden F druhého se ptá: C

Dmi kdo dneska veče C ři nám Dmi dá?

Dmi kdo dneska veče Č ři nám Dmi dá?

Ten první k druhému se otočil a černým křídlem cestu naznačil, krhavým zrakem k lesu hleděl a takto jemu odpověděl a takto jemu odpověděl:

Za starým náspem, v trávě schoulený tam leží rytíř v boji raněný, a nikdo neví, že umírá, jen jeho kůň a jeho milá. Jen jeho kůň a jeho milá.

Jeho kůň dávno po lesích běhá a jeho milá už jiného má, už pro nás bude dosti místa, hostina naše už se chystá. Hostina naše už se chystá.

Na jeho bílé tváře usednem a jeho modré oči vyklovem, a až se masa nasytíme, z vlasů si hnízdo postavíme. Z vlasů si hnízdo postavíme.

1.

Dvakrát

Vlasta Redl kapo 3

2x D, G, A

Dvakrát dvě deci ^G přede mě ^A postavil ^D pán
 Musel si přeci ^G všimnout ^A že jsem tu ^D sám
 Dvakrát se uklonil ^G dvakrát ^A poděko ^D val
 Skupina spustila " ^G Andulko ^A Šafářo ^D vá"

Ach to je muzika až se mi srdce svírá Ještě že na dvojitý Nelson dvakrát se neumírá Od stolů vstávají ti co tu nejsou sami Tak proč stojíš u mě dívenko s květinami

Holky rty špulí na stébla v citrokolách Všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán, Všechny si naráz dávají hádat z dlaně ta, co je nejblíž, vypadá odhodlaně

®.: ^G A tak provlékám ^{G/F#} skrz to hlu ^{C/E} ché ^A velblouda i jehly u ^D chem To jsem ^G netušil ^{G/F#} že je to tak ^E Náramně jednodu ^A ché ^G-é

To je ta pravá chvíle pro autogramy Plaše se sklání a voní fialkami, Raději jděte mi z očí tajemná Eurydiko nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko

Dáááá... G ... A ... Hmi

Samoto samoto laskavá domovino Syn se ti vrátil tak ještě dvakrát víno Ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé Ať se smím loudat pár kroků za osudem

®.:A ona ať oči klopí
Ať se v těch hlubinách neutopím
Kéž bych tak neviděl a neslyšel
Co nikdy nikdy nepochopím

Ještě se třpytí jak slza na kameni A už tu není, zmizela bez loučení, Ani ten v černém dvakrát si neví rady Pán si přál platit zvlášť nebo dohromady?

Dvě spálený srdce

Karel Plíhal / Mňága a Žďorp

^C Tramvají ^G dvojkou ^F jezdíval jsem ^G do ^C Ži ^G de ^F nic ^G,

z ^C tak velký ^G lásky ^F většinou ^G nezbyde ^{Ami} nic,

Z ^F takový ^C lásky ^F jsou kruhy ^C pod oči ^G ma
a dvě ^C spálený ^G srdce - ^F Nagasaki, ^G Hiroši ^C ma.

Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene, tam, kde je láska, tam je všechno dovolené, a tam, kde není, tam mě to nezajímá, jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá, ale jablka z ráje bejvala jedovatá, jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima, jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic, z tak velký lásky většinou nezbyde nic, Z takový lásky jsou kruhy pod očima a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima. [: a dvě ^C spálený ^G srdce - ^F Nagasaki, ^G Hiroši ^C ma. ^{G F G :}]

Fly Me To The Moon

Frank Sinatra

```
[Verse 1]
Am7 Dm7
                   G7 Cmaj7 C7
Fly me to the moon, and let me swing among the stars
Fmaj7 Bm7b5 E7 Am7 A7
Let me see what spring is like on Jupiter and Mars
Dm7 G7 Cmaj7 F7 Em7 A7
In other words, hold my hand.
Dm7 G7 Cmaj7 Bm7b5 E7
In other words, let me kiss you.
[Verse 2]
               Dm7 G7 Cmaj7 C7
Fill my heart with song, and let me sing forever more
Fmaj7 Dm7 E7 Am7 A7
You're all that I long for, all I worship and do adore.
Dm7 G7 Em A7
In other words, please be true!
Dm7 G7 C6 Bm7b5 E7
In other words, I love you!
[Instrumental]
Am7 Dm7 G7 Cmaj7 C7
Fmaj7 Bm7b5 E7 Am7 A7
Dm7 G7 Em Am7
Dm7 G7 Cmaj7 Bm7 E7
Am7 Dm7 G7 Cmaj7 C7
Fmaj7 Dm7 E7 Am7 A7
Am7
     G7 Em Am7
Dm7
Dm7 G7 Cmaj7 Bm7 E7
[Verse 3] Dm7
                      G7 Cmaj7 C7
Fill my heart with song, and let me sing forever more
Fmaj7 Bm7b5 E7 Am7 A7
You're all that I long for, all I worship and do adore.
Dm7 G7 Em A7
In other words, please be true!
Dm7 G7 F7 Bb7 Gm G Cmaj7
In other words, In other words I love you!
```

Frankey Dlouhán

Nedvědi

^C Kolik je smutného ^F když mraky černé ^C jdou lidem nad ^G hlavou ^F smutnou dála ^C vou já slyšel příběh, který ^F velkou pravdu ^C měl za čas ^G odletěl, ^F každý zapo ^C mněl

®.

Měl kapsu ^{G7} prázdnou Frankey Dlouhán po státech ^F toulal se jen ^C sám a že byl ^F veselej tak ^C každej měl ho ^G rád ^{G7} tam ruce ^F k dílu mlčky přiloží a ^{Emi7} zase jede ^{Ami} dál a ^{Dmi7} každej, kdo s ním ^G chvilku byl, ^F tak dlouho ^G se pak ^C smál

Tam, kde byl pláč, tam Frankey hezkou píseň měl slzy neměl rád, chtěl se jenom smát a když pak večer ranče tiše usínaj Frankův zpěv jde dál nocí s písní dál

®:

Tak Frankyho vám jednou našli přestal žít, jeho srdce spí tiše smutně spí Bůhví a za co tenhle smíšek konec měl farář píseň pěl umíráček zněl

®:

Guaranteed

Eddie Vedder

```
On bended knee is no way to be free
G7 C/E
Lifting up an empty cup, I ask silently
All my destinations will accept the one that's me
D Dsus2 D Dsus4
So I can breathe
Circles they grow and they swallow people whole
Half their lives they say goodnight to wives they'll never know
                          G
A mind full of questions, and a teacher in my soul
D Dsus2 D Dsus4
And so it goes
Don't come closer or I'll have to go
Holding me like gravity are places that pull
If ever there was someone to keep me at home
D Dsus2 D Dsus4
It would be you
Everyone I come across, in cages they bought
                                    C/E
They think of me and my wandering, but I'm never what they thought
I've got my indignation, but I'm pure in all my thoughts
D Dsus2
I'm alive
                      Bm
Wind in my hair, I feel part of everywhere
                       C/E
Underneath my being is a road that disappeared
Late at night I hear the trees, they're singing with the dead
D Dsus2
Overhead...
                  Bm
Leave it to me as I find a way to be
                   C/E
Consider me a satellite, forever orbiting
I knew all the rules, but the rules did not know me
D Dsus2 D Dsus4
Guaranteed
[Outro]
(Humming)
G Bm
G7 C/E
C G
D Dsus2 D Dsus4
```

Hallelujah

(Now) I've ^G heard there was a ^{Emi} secret chord That ^G David played, and it ^{Emi} pleased the Lord But ^C you don't really ^D care for music, ^G do you?

It ^G goes like this
The ^C fourth, the ^D fifth
The ^{Emi} minor fall, the ^C major lift
The ^D baffled king ^H composing Halle ^{Emi} lujah

®:

Halle ^C lujah, Halle ^{Emi} lujah Halle ^C lujah, Halle ^G lu-uu ^D uu-u ^G jah

Your faith was strong but you needed proof
You saw her bathing on the roof
Her beauty and the moonlight overthrew you
She tied you
To a kitchen chair
She broke your throne, and she cut your hair
And from your lips she drew the Hallelujah

(R)

You say I took the name in vain
I don't even know the name
But if I did, well really, what's it to you?
There's a blaze of light
In every word
It doesn't matter which you heard
The holy or the broken Hallelujah

®

I did my best, it wasn't much
I couldn't feel, so I tried to touch
I've told the truth, I didn't come to fool you
And even though
It all went wrong
I'll stand before the Lord of Song
With nothing on my tongue but Hallelujah

Baby (/Maybe), I've been here before.
I know this room, I've walked this floor.
I used to live alone before I knew you.
(Yeah) I've seen your flag on the marble arch,
(But listen,) love is not (some kind of) a victory march,

(No) it's a cold and it's a (very) broken Hallelujah.

R

There was a time you let me know What's really going on below, (Ah) but now you never show it to me, do you? (Yeah) but (I) remember, (yeah) when I moved in you,

And the holy dove (/dark), (she) was moving too, And (/Yes) every (single) breath (that) we drew was Hallelujah.

®

Maybe there's a God above, (As for me,) (/But) all I've ever (seemed to) learn from love

Is (/Was) how to shoot at someone who outdrew you.

(Yeah) but it's not a complaint (/cry) that you hear tonight,

It's not the laughter of someone who claims to have seen the light (/It's not somebody who's seen the light)

(No) it's a cold and it's a (very) lonely (/broken) Hallelujah.

®

I did my best, it wasn't much.
I couldn't feel, so I learned to touch.
I've told the truth, I didn't come all this way to fool you.

Yeah even tough it all went wrong I'll stand right here before the Lord of Song With nothing on my lips but Hallelujah.

®

Help!

Beatles

*: Ami Help I need somebody F help not just anybody

D7 help you know I need someone G help!

^G When I was younger, so much ^{Hm} younger than today,

^{Em} I never needed anybody's ^C help in ^F any ^G way.

But now those days are gone I'm ^{Hm} not so self-assured,

^{Em} Now I find I've changed my mind, I've ^C opened ^F up the ^G door.

®.

Am Help me if you can I'm feeling down, and I ^F do appreciate you being 'round. D⁷ Help me get my feet back on the ground, won't you ^G please please help me.

And now my life has changed in ^{Hm} oh so many ways,

^{Em} My independence seemed to ^C vanish ^F in the ^G haze.

But every now and then I ^{Hm} feel so insecure,

^{Em} I know that I just need you like I've ^C never ^F done be ^G fore.

®:

Am Help me if you can I'm feeling down, and I ^F do appreciate you being 'round. D⁷ Help me get my feet back on the ground, won't you ^G please please help me.

^G When I was younger, so much ^{Hm} younger than today,

^{Em} I never needed anybody's ^C help in ^F any ^G way.

But now those days are gone I'm ^{Hm} not so self-assured,

^{Em} Now I find I've changed my mind, I've ^C opened ^F up the ^G door.

®:

Am Help me if you can I'm feeling down, and I f do appreciate you being 'round. D7 Help me get my feet back on the ground, won't you f please please help fm me. Help me, help fme, fm oooh.

Hodinový hotel

Mňága & Žďorp

^C Tlusté koberce plné ^{Emi} prachu

^A poprvé s holkou, ^F trochu ^G strachu

^C a stará dáma od vedle zas ^{Emi} vyvádí

^A zbyde tu po ní zvadlé ^F kapradí
a pár ^G prázdných flašek

veterán z legií nadává na revma vzpomíná na Emu, jak byla nádherná a všechny květináče už tu historku znají, ale znova listy nakloní a poslouchají vzduch voní kouřem.

^C a svět je ^{Emi} svět je jenom hodinový ^A hotel a můj ^F pokoj je ^G studený a ^C prázdný

svět je svět je jenom hodinový hotel a můj pokoj je studený a prázdný

vezmu si sako a půjdu do baru absolventi kurzu nudy, pořád postaru kytky v klopě vadnou, dívám se okolo po stínech: Kterou? No přeci žádnou!

vracím se pomalu nahoru cestou potkávám ty, co už padají dolů a vedle v pokoji někdo šeptá:"Jak ti je?" za oknem prší a déšť stejně nic nesmyje...

a svět je svět je jenom hodinový hotel a můj pokoj je studený a prázdný

House Of The Rising Sun

předehra: Ami C D F Ami E Ami E

There Ami is a Chouse in DNew Orleans F
They Ami call the CRising Sun
And it's Ami been the Cruin of Dmany a poor Fboy
And Ami God I Know I'm Ami one CD FAmi E Ami E

My mother was a tailor She sewed my new blue jeans My father was a gamblin' man Down in New Orleans

Now the only thing a gambler needs Is a suitcase and a trunk
And the only time he'll be satisfied Is when he's all a-drunk

Oh mother, tell your children
Not to do what I have done
Spend your lives in sin and misery
In the house of the Rising Sun

Well I've got one foot on the platform
The other foot on the train
I'm going back to New Orleans
To wear that ball and chain

Well there is a house in New Orleans
They call the Rising Sun
And it's been the ruin of many a poor boy
And God I know I'm one

Hrajou smyčce

KOA E

Řekni, jestli tohle ^{Ami} přebolí Že když slza skane ^E svíčce Že mně v hlavě hrajou ^{Dmi} violy Že mně v hlavě hrajou ^{E(/F)}smyčce

Řekni, jestli tohle přebolí Kapka na okenní kličce Projdeš vzpomínky i okolí A mně v hlavě hrajou smyčce

Řekni, přejdem z viol na cella Dřív, než Michal svůj meč tasí A že Monika je Načeva Tak mně v hlavě broukaj basy

Řekni, jestli tohle ^{Dmi} přebolí Že když slza skane ^{Ami} svíčce Že mně v hlavě hrajou ^{Dmi} violy Že mně v hlavě hrajou ^Esmyčce

Řekni, i kdybys to věděla Nebe každou žízeň zhasí Piš nám za uši i na čela Ať jsme pro či kontra basy

Le-le-lo léj...

Řekni, jestli tohle ^{Dmi}přebolí Promluv lenivě, či ^{Ami}břitce Zkus to ty anebo ^{Dmi}kdokoli Jen když v hlavě hrajou ^Esmyčce

Řekni,řekni jestli tohle řekni jestli tohle ^{Ami} přebolí Že když slza skane ^E svíčce Že mně v hlavě hrajou ^{Dmi} violy Že mně v hlavě hrajou ^{E(/F)}smyčce

Řekni, jestli tohle přebolí Kapka na okenní kličce řekni to a nebo cokoli Ať mi v hlavě hrajou smyčce.

Le-le-lo léj...

Řekni, jestli tohle ^{Ami} přebolí Že když slza skane ^E svíčce řekni to a nebo cokoli Ať mi v hlavě hrajou smyčce. Řekni to a nebo cokoli Ať mi v hlavě hrajou

Lo-le-lo-lej

Hrála mi Julii

Vlasta Redl

Byla ^G noc, na černou Ostravu ^{Dmi} sníh se tiše snášel, z baru ^{Ami} Fénix vedle divadla ^{Cmi} vyvádějí Miku ^D láše, nahoře v ^G bufetu už se svítí, paní ^{Esus4} Květa dělá hercům čárky, a já ^{Ami} dole, už bez role, volám ^{Cmi} nahoru:"Kdo měl ty ^D párky?"

®.

A ona ^G hrála mi Julii a ^{Dmi} hrála Desde ^G monu, hrála ^{Ami} Roxanu, Taťánu, ^{Cmi} Médeu a Anti ^D gonu, hrála ^G Dorotku, Justýnu, ^{Dmi} Ofélii, Messa ^{E7} linu, a ^{Ami} já role ^{Hmi} podle ní bral ^{D4sus D}

Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat kamarády, stála s ním, naštěstí otočená ke mě zády, tak jsem chodil trochu po barech, abych to mládí už nějak zkrátil, ve všech hráli stejné video: stejný herec jiné stejné mlátil.

*: A pak ^A konečně spolužák trhá ^{Emi} noc na devět třídních ^A knih a černá s ^{Hmi} bílou se usmíří, pane, pane, že jste v ^E Blížencích? Hleďme, ^A čas trhnul oponou, tak ^{Emi} ať si taky trhne ^A nohou se všemi ^{Hmi} dramaty a fraškami na tělo ^G milencům za vý ^E lohou.

®.

Vždyť každá ^D hrála jen Julii a ^{Ami} hrála Desde ^D monu, hrály ^{Emi} Terezku, Dorotku, ^{Gmi} Justýnu a Anti ^A gonu, kdo by si ^D nezahrál pro trochu vzrušení, konec ^{Ami} sázek jedna k mili ^D ónu, a ^{Emi} já ani ^{F#mi} nezatleskal. ^G

^A Noc, Ostravou ^{Emi} sníh se snáší, z ^{Hmi} baru se motají ^{Dmi} další Mikul ^E áši, je ^A noc šestého, ^{Emi} prosinec rozdal ^A dárky a ^{Hmi} nahoře se pořád svítí, tak křičím ^G do oken:"Já měl ty ^E párky!"

®.

A ona ^D hrála Julii ^{Ami} ,

Desde ^D monu ^{Emi} , Roxanu ^{Gmi} , ^{A, D}

Maryšu ^{Ami} , ^D Marfušu ^{Emi} , Kaťušu ^{Gmi} ,

^A Cicciolinu ^D , Eyrovou ^{Ami} , ^D Makepeacovou, ^{Emi}

Bovaryovou ^{Gmi} , d' ^A Artagnanovou ^D ,

Popelku ^{Ami} , Zlatovlás ^{Emi} ku,

Jasněn ^{Gmi} ku, ^A ježibabu ^D ..

Hruška

*Čechomor*Sto ^D jí hruška v ši ^A rém poli
vrš ^D ek se jí ^G zele ^A ná
/: Pod ^Dní se ^Gpase ^Akůň ^Dvraný
pa^Dse ho ^Amá ^Dmilá :/

Proč ^D má milá dnes ^A pásete z ve ^D čera ^G do rá ^A na /: Kam ^D můj mi ^G lý po ^A jede ^D te já ^Dpoje ^A du s v ^D áma :/

O ^{D/D} já pojedu ^{A/D} daleko přes ^{D/D} vody ^{G/D} hlubo ^{A/D} ké /: Kéž ^{D/D} bych byl ^{G/D} nikdy ^{A/D} nepoz ^{D/D} nal panny ^{A/D} černoo ^{D/D} ké :/

Hurt

Johnny Cash

I ^C hurt m ^D yself t ^{Ami} oday to ^C see i ^D f I still ^{Ami} feel, I f ^C ocus ^D on the ^{Ami} pain, the ^C only ^D thing that's ^{Ami} real. The ^C needle ^D tears a ^{Ami} hole, the ^C old fa ^D miliar ^{Ami} sting, try to ^C kill it ^D all a ^{Ami} way, but I ^C remember e ^D verything ^G.

Ami What have I beco F me, C my sweetest f G riend?

Ami Everyone I F know goes C away in the G end.

And Ami you could have it a F II, C my empire of G dirt,

Ami I will let you d F own, G I will make you Ami hurt.

I ^C wear this ^D crown of ^{Ami} thorns ^C upon my li ^D ar's chai ^{Ami} r, f ^C ull of bro ^D ken though ^{Ami} ts I can ^C not repai ^{D, Ami} r. Beneath ^C the stains of ^D time the ^{Ami} feeling disap ^{C, D, Ami} pears, y ^C ou are someo ^D ne ^{Ami} else, I a ^C m sti ^D ll right ^G here.

Wha ^{Ami} t have I be ^F come, my sw ^C eetest ^G friend?

Ami Everyone I know go ^F es aw ^C ay in the end ^G.

And you ^{Ami} could have it all, ^F my emp ^C ire o ^G f dirt,

Ami I will let you dow ^F n, I wi ^C II make you ^G hurt.

If ^{Ami} I could start ^F again, ^C a million ^G miles away,

Ami I would keep my ^F self, ^G I would find a ^{Ami} way.

Hvězdář

UDG

D A Emi Cmaj7 nebo G

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu. Každá další vina, odkrývá mojí vinu. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu. Každá další vina odkrývá mojí vinu.

Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám. Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

Refren:

Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné, prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne. Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné, prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám. Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.

Mezihra

Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná, já ti do infuzí chci přilít trochu vína. Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš, s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám. Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.

Refren:

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána...
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána...
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána... ...opouštíš.

```
I will follow you into the dark
                                   satisfied,
Death cab for a cutie
                                   illuminate the noes on their vacancy signs.
capo 5
                                    Am C E
[Intro]
                                   If there's no one beside you when your soul
Am C F C G/B
                                   F Fm
Am C G
                                   then I'll follow you into the dark.
Am C E Am G F Fm C/G
                                   [Verse]
[Verse]
                                   C/G
C/G
                                   You and me
Love of mine
                                              Am/E
Am/E
                                   have seen everything to see
someday you will die,
                                    F
                                   from Bangkok to Calgary,
but I'll be close behind;
                                    C G
    С
                                   and the soles of your shoes
I'll follow you into the dark.
                                   C/G
C/G
                                   are all worn down.
No blinding light
                                    Am/E
                                   The time for sleep is now
or tunnels to gates of white,
F
                                   but it's nothing to cry about
just our hands clasped so tight
                                    C G
 C
                  G
                                   'cause we'll hold each other soon
waiting for the hint of a spark.
                                    Am F
                                   in the blackest of rooms.
[Chorus]
                                   [Chorus]
   Am
    C G/B
                                   Am
C G/B
If heaven and hell decide that they both are
                                   If heaven and hell decide that they both are
              G
Am C
                                    satisfied,
illuminate the noes on their vacancy signs.
                                             C
        C
                                   illuminate the noes on their vacancy signs.
                                    Am C Ē
If there's no one beside you when your soul
                                   If there's no one beside you when your soul
                 C/G
            Fm
                                                    C G/B A
then I'll follow you into the dark.
                                              Fm
                                   Then I'll follow you into the dark
[Verse]
                                   F Fm C
                                   Then I'll follow you into the dark
 C/G
In Catholic school,
   Am/E
as vicious as Roman rule,
F
I got my knuckles bruised
C G
by a lady in black.
 C/G
And I held my tongue
Am/E
as she told me "Son,
     F
fear is the heart of love".
 C G
So I never went back.
[Chorus]
```

C G/B

If heaven and hell decide that they both are

Indiánská

Zuzana Navarová

Tak ^{Emi} leť

tvůj ^{Ami} sokol čapku ^{H7} snímá

no, tak ^{Emi} leť

ne ^{Ami} bez nás, ale s ^{H7} nima

A ^C hleď, ať nikdá ^{H7} nezaslechneš

^{Emi} výstřel posled ^C ní

jen ^C vítr z hor

a ^{H7} zvony poled ^{Emi} ní

Tak ^{Emi} běž ne, ^{Ami} neublížíš ^{H7} mouše no, tak ^{Emi} běž tvůj ^{Ami} vlk už řemen ^{H7} kouše A ^C jako bys ^{H7} už věděl Že jsi ^{Emi} jenom chvíli ^C tu Střež ^C ulitu a ^{H7} chraň tě Mani ^{Emi} tou

H⁷ joj, Bože, Bože

E^{mi} Devla

^C Sedumkrát H⁷ mávni peru E^{mi} tí
Joj, Bože, ^C Bože

H⁷ Joj, Bože, Bože

E^{mi} Devla, H⁷ Devla

^C poletím s tebou bez hnu H⁷ tí

^{Emi} Joi, Bože, ^C Bože

Tak plav
jak divoká je strouha
no, tak plav
ať háček z huby čouhá
Řve splav, ať dlouho nečeká tě
tvoje mladá squaw
a chraň tě Bůh
a taky svatej Duch

Joj, Bože, Bože joj, Bože, Bože Devla Sedumkrát mávni perutí Jo, Bože, Bože Joj, Bože, Bože Devla, Devla poletím s tebou bez hnutí Tak běž
ne, neděláš to těžší
no, tak běž
tvůj kůň se na trysk těší
A z planých růží keř
co obrost babylónskou věž
teď okusuje, věř, jen divá zvěř

Joj, Bože, Bože joj, Bože, Bože Devla Sedumkrát mávni perutí Jo, Bože, Bože Joj, Bože, Bože Devla, Devla poletím s tebou bez hnutí

Vaj ^{Ami} dem vaj ^{Emi} dem Vaj ^C dem vaj ^{Emi} dem vaj ^{H7} dem Vaj ^{Ami} dem vaj ^{Emi} dem Vaj ^C dem vaj ^{Emi} dem vaj ^{H7} dem

Tak leť
tvůj sokol čapku snímá
no, tak leť
ne bez nás, ale s nima
A hleď, ať nikdá nezaslechneš
výstřel poslední
Tvůj Bůh je tu
A taky Manitou

(2x) Joj, Bože, Bože joj, Bože, Bože Devla Sedumkrát mávni perutí Jo, Bože, Bože Joj, Bože, Bože Devla, Devla poletím s tebou bez hnutí

Vaj ^{Ami} dem vaj ^{Emi} dem Vaj ^C dem vaj ^{Emi} dem vaj ^{H7} dem Vaj ^{Ami} dem vaj ^{Emi} dem Vaj ^C dem vaj ^{Emi} dem vaj ^{H7} dem

Já bych si rád najal dům

Karel Plíhal A7/5+ D D7

Já bych ^D si rád najal ^{D7} dům kde bych ^G moh` žít jen svým ^{Gmi} snům celý ^D stmělý ^{H7} slepá ^{Emi} okna v p ^{A7} růčelí. ^{D, H7, B7, A7}

S koro ^D uhvičkou na stře ^{D7} še, s půdou ^G plnou v ^{Gmi} eteše, pak b ^D ych čeka ^{H7} l až to ^{Emi} vítr p ^{A7} ročeše ^D. ^{Dmaj7, D7}

^G Ve sklepě bych našel dívku ^{Gmi} zazděnou k ^D olem sudy starých v ^{D7} ín, ^G zahrál bych na harfu opu ^{Gmi} štěnou, ^{E7} v duši měl paví ^{A7} stín.

Já myslí ^D vám si pota ^{D7} jmu, že až si ^G ten dům pronaj ^{Gmi} mu, ob ^D ěsím se ^{H7} samým š ^{Emi} těstím n ^{A7} a říms ^D e. ^{Dmaj7, D7}

^G Ve sklepě bych našel dívku ^{Gmi} zazděnou k ^D olem sudy starých v ^{D7} ín, ^G zahrál bych na harfu opu ^{Gmi} štěnou, ^{E7} v duši měl paví ^{A7} stín.

Já myslí ^D vám si pota ^{D7} jmu, že až si ^G ten dům pronaj ^{Gmi} mu, ob ^D ěsím se ^{H7} samým š ^{Emi} těstím n ^{A7} a říms ^{D, G7, D6/9} e.

Já jsem ňákej stounavej

Svatopluk Karásek
R:/:Angel ^D rolled The ^{A7} Stone a ^D way:/
Early ^G on The Easter Sunday ^D Morning
Angel ^D rolled The ^{A7} Stone ^D away

R:/:Já jsem ňákej stounavej:/ že v mým žití všude chybí láska z toho já jsem stounavej

A tak jsem šel za farářem, říkám máš-li lék mi dej. Ty o lásce stále jenom mluvíš, já nejsem moc hloubavej.

R:

Mám se večer učit řeči neb číst román klasickej. Nakonec si zas prohlížím porno, z toho já jsem stounavej.

R:

Půl roku loď v lahvi stavim, lepim špejle je mi hej. Včera večer švih jsem lahví o zem, já jsem ňákej stounavej.

R:

V práci se chci zastat pravdy, pak si řeknu pozor dej. Zase držim hubu na špagátě, z toho já jsem stounavej.

Já na tom dělám

Bratři Ebenové

B (VI)
Už to mělo D# být
G# ono to B není
no F# to je nadělení
no G# to je nadělení

Už jsem to měl mít do bot mi teče snad dneska večer snad dneska

Ref.:

Já na tom ^B dělám
Já na tom ^{D#} makám
Už na tom ^{F#} dělám třetí den
a ono ^{G#} ne a ne a ne
Já na tom dělám
Já na tom makám
Už na tom sedím přes týden
a ono ne a ne a ne

A z ničeho nic telefon zvoní To budou oni no to budou oni

Zkus jim něco říct že tady nejsem že jsem šel se psem že jim zavolám

Ref.

ADGAFGADGAFGb

Ref.

Někdo zaklepal u našich dveří Ňáký frajeři divný frajeři

Jestli můžou dál jenom na chvíli Že by si rádi promluvili o samotě

Ref.

Jabloně

Zrní

^{c#mi} padají padají jako ^A jabloně

^H lidi jabloně, ^A s větvemi k nebi, v sadě ^{c#mi}

v kalužích v kalužích duše ^A načatý ^H lidi padají jako ^{f#mi7} jabloně v sadě suchý ^{c#mi}

H A c#mi H f#mi7 c#mi

chmury jdou, smrti jdou, křížky ^A na čelech ^H ale uhlíky ^A pořád doutnají v ohni ^{c#mi}

pořád jdou, pořád jdou duše ^A načatý H pořád doutnají ^{f#mi7} uhlíky v ohni, ^{c#mi} prší

H A c#mi H f#mi7 c#mi

H A c#mi H f#mi7 c#mi

Jacek

Jaromír Nohavica

^G Na druhém břehu řeky ^D Olzy žije Jacek,

^C mám k němu stejně blízko ^G jak on ke mně,

^G máváme na sebe z ^D říční navigace,

^C dva spojenci a dvě ^G spřátelené země,

jak malí kluci hážem z ^D břehů žabky,

^C kdo vyhraje, má z protěj ^G šího srandu,

hlavama kroutí česko- ^D polské babky,

^C děláme prostě vlastní ^G propagandu.

^G Na na ^D na na ^C na na ^G ná na ^D na ^C náná ^G na

Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty všelikých věcí za všelikou cenu, já mám však na to velmi úzké horizonty a Jacek velmi nenáročnou ženu, týden co týden z břehů navigace na sebe řveme:"Chlapče, hlavu vzhůru!", jak je to krásné, moci vykašlat se na celní předpisy a na cenzuru,

Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek a směje se, až třepe se mu brada, ve zprávách večer běží horký dnešek, aspoň se máme s Jackem o co hádat, on tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje a domluvit se někdy bývá marno, tak spolu vedem pohraniční boje a v praxi demonstrujem Solidarnosc,

Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek, mám k němu stejně blízko jak on ke mně, máváme na sebe z říční navigace, dva spojenci a dvě spřátelené země /: a voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky, řeka se kroutí jako modrá šňůrka a my dva hážem kachnám vprostřed řeky krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :/ Na na na ...

Jaro

Priessnitz

^{Cmi} Na horách ^{Gmi} taje sníh ^B Řeka je di ^{Cmi} voká a chladná Jako ty jako ty Ve vzpomínkách mých

Jaro jaro bláznivý
Hážeš kytky do vody
Jako každej rok
Sama nevíš proč
Jaro jaro bláznivý
Hážeš kytky do vody
Hlava se ti točí
A ty nevíš proč

Na horách taje sníh Řeka je divoká a krásná Jako ty jako ty Ve vzpomínkách mých

Jaro jaro bláznivý
Hážeš kytky do vody
Jako každej rok
Sama nevíš proč
Jaro jaro bláznivý
Hážeš kytky do vody
Hlava se ti točí
A ty nevíš proč nevíš proč

Na horách taje sníh Řeka je divoká a chladná Na horách taje sníh Řeka je divoká a chladná Divoká a chladná Na horách taje sníh Řeka je divoká a chladná Na horách taje sníh Řeka je divoká a chladná Na horách taje sníh Řeka je divoká a chladná Jako ty jako ty Ve vzpomínkách mých Ve vzpomínkách mých Ve vzpomínkách mých Ve vzpomínkách mých Ve vzpomínkách mých

Jdem zpátky do lesů

Pavel Lohonka Žalman

^{Ami7} Sedím na kolejích ^D které nikam nevedou ^{G, C2} (x23033), ^G koukám na kopretinu jak miluje se s lebedou Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu ^{G, Emi} Jen ty ^{Ami} nejdeš holka zlatá ^D kdypak já tě dostanu ^{G, D}

®:

^G Z ráje my vyhnaní ^{Emi} z ráje, kde není už ^{Ami7} místa ^{C7} prej něco se ^G chystá ^D ^G Z ráje nablýskaných ^{Emi} plesů jdem zpátky do ^{Ami7} lesů. ^(C) Za nějakej ^G čas ^(D)

Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe málo jsi se snažil málo šel jsi do sebe Šel jsi vlastní cestou to se dneska nenosí i pes kterej chce přízeň napřed svýho pána poprosí

®:

Už tě vidím z dálky jak mávaš na mě korunou jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou Zabalíme všechny co si dávaj rande za branou, v ráji není místa možná v pekle se nás zastanou

Jdou po mně jdou

Jaromír Nohavica

Býval jsem ^D chudý jak ^G kostelní ^D myš,
na půdě ^{F#mi} půdy jsem ^{Hmi} míval svou ^A skrýš,
/: ^G pak jednou v ^D létě ^Ařek' jsem si: ^{Hmi} ať,
^G svět facku ^D je tě, a ^G tak mu to ^D vrať.:/

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám, /: zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National Bank. :/

®.

Jdou po mně, ^D jdou, ^G jdou, ^D jdou, na každém ^{F#mi} rohu ma ^{Hmi} jí fotku ^A mou, ^G kdyby mě ^D chytli, ^A jó, byl by ^{Hmi} ring, ^G tma jako v ^D pytli je v ^C celách Sing- ^G sing. ^{A, D, G, D}

Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudičká vdova mi nabídla byt, /: jó, byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize. :/

Však půl roku nato řekla mi:"Dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost, /: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš," tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/

®:

Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh' a straním se žen, /: jó, kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně mastím, jen ať mají vztek. :/

® :

Jdou po mně jdou, jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku mou, kdyby mě klofly, jó, byl by ring, být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Je mi to brácha

Mucha

Dmi Kolikrát půjdu se mejt
než smyju tu Gmi špínu

A kolikrát chce se mi blejt
když sežeru Dmi prejt

kolikrát mám plný dřez a ten je plný splínu voňavej zelenej skejt hlava je plná v lihu

kolikrát je mi to léto když začalo léto kolikrát je ti to jedno když je ti to léto

kolikrát je mi to léto když vrátí se brácha z výlevky zbytky tvých vlasů na levnou krásu vybírám

Chtěl jsem to ^{Gmi} ráno kdy naposled ^C snídal si s tebou ti říct ^Fže už ti ^{Dmi} nezavolám

pro jednu pitomou holku proválet svý touhy ztratil jsem všechno o čem doma si ^{A7} snil a teď je mi to

kolikrát není tu brácha když zavřeli stánek není to fuk že není kam jít ani s holkou co nemá kam jít

kolikrát není tu kámen no není tu kámen kolikrát půjdu se lejt než vrátí se léto chtěl jsem to léto kdy vrátil se brácha za každou cenu leje v neděli lejt

pro jednu šunkovou rolku a pro jeden úsměv a jak říkal David Bowie "It is too late" a teď je mi to léto

Hraju si písničky svý pro sebe sobě si sám sem si je pro sebe psal ^A mám je tak rád tak pozhasínej můj brácha zas není kam jít

je mi to kámen na kameni brácha postává prosím tě pozhasínej já půjdu se mejt a co bude dál

chtěl jsem to léto kdy vrátil se brácha za každou cenu leje v neděli lejt

pro jednu šunkovou rolku a pro jeden úsměv a jak říkal David Bowie "It is too late"

chtěl jsem to ráno, kdy došla nám sádra chtěl jsem se ráchat s bráchou půjdem se mejt

už není co pejt a není tu sádra a tak zítra u stánků a teď je mi to brácha

Jean Reno

Vobezdud Am F Dm G

Na Seině plujou jachty, na seně ležíme já ty Lodičky plujou Seinou, nevadí mi že mám rýmu sennou Když ty jsi se mnou

Auta jedou Paříží. Líbej mě! Co ti to ublíží? Nohy se překříží a ústa splynou Chci být tvou jedinou - Jean Reno!

Jdem Elizejskými poli. Kousej mě, ať mě to bolí! Ať vítr fičí a mraky se ženou! Mé srdce křičí - Jean Reno!

Z Eifelky skákají vrazy. K sobě se tiskneme nazí Chci být tvým šámpónem, kartáčkem na zuby Parfémem, holicí pěnou - Jean Reno!

Jednou mi fotr povídá

Ivan Hlas

^A Jednou mi fotr ^{A7} povídá ^D zůstali jsme už sami dva, že ^E si chce začít taky trochu žít. ^A Nech si to projít palicí a nevracej se s vopicí snaž se mě hochu trochu pochopit.

®.

Já ^E šel, šel dál baby, ^A kam mě pán bůh zval já ^E šel, šel dál baby a ^{D7} furt jen tancoval. Na ^A každý divný hranici, ^D na policejní stanici, ^E hrál jsem jenom Rock´n Roll for You. ^A

Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem dělal rockin´klap a nad kolípkou Elvis Presley stál. Obrovskej bourák v ulici, po boku krásnou slepici a lidi šeptaj přijel nějakej král.

®: Já šel

Pořád tak nějak nemohu, chtit štěstí za nohu a nemůžu si najít klidnej kout. Blázniví ptáci začnou řvát a nový ráno šacovat a do mě vždycky pustí silnej proud.

[®]: Tak jsi šel, šel dál baby

Jelen

Jelen

^{Dmi} Na jaře se vrací ^C od podzima listí, ^{Dmi} mraky místo ptáků ^C krouží nad Závistí, ^{Dmi} kdyby jsi se někdy ^C ke mně chtěla vrátit, ^{Dmi} nesměla bys, lásko, ^C moje srdce ztratit. ^G

®:

^{Dmi} Zabil jsem v lese ^C jele ^F na, bez nenávisti, ^C bez jména ^{Dmi}, když přišel dolů k ^C řece pít, ^F krev teče do vody, ^C v srdci klid. ^{Dmi}

Voda teče k moři, po kamenech skáče, jednou hráze boří, jindy tiše pláče, někdy mám ten pocit,i když roky plynou, že vidím tvůj odraz, dole pod hladinou.

®.

Zabil jsem v lese jelena, bez nenávisti, bez jména, když přišel dolů k řece pít, krev teče do vody, v srdci klid.

Na jaře se vrací listí od podzima, čas se někam ztrácí, brzo bude zima, svět přikryje ticho, tečka za příběhem, kdo pozná, čí kosti zapadaly sněhem.

®.

Zabil jsem v lese jelena, bez nenávisti, bez jména, když přišel dolů k řece pít, krev teče do vody, v srdci klid. (2x)

Jericho

```
[Chorus]
Dm
Joshua fit the battle of Jericho
A7 Dm
Jericho, Jericho
Joshua fit the battle of Jericho
                     Dm
And the walls came tumbling down
[Verse 1]
Dm
You may talk about the men of Gideon
                      A7
You may brag about the men of Saul
But there's none like Joshua
Α7
At the battle of Jericho
[Chorus]
Joshua fit the battle of Jericho
A7 Dm
Jericho, Jericho
Joshua fit the battle of Jericho
And the walls came tumbling down
[Verse 2]
Up to the walls of Jericho
They marched with spears in hand
Come blow them ram horns Joshua said
'Cause the battle is in our hands
[Chorus]
Joshua fit the battle of Jericho
A7
Jericho, Jericho
Joshua fit the battle of Jericho
Α7
And the walls came tumbling down
[Verse 3]
Then the lamb ram sheep horns began to blow
The trumpets began to sound
Joshua commanded the children to shout
And the walls came tumbling down
[Chorus]
Dm
Joshua fit the battle of Jericho
A7 Dm
Jericho, Jericho
Joshua fit the battle of Jericho
A7
And the walls came tumbling down
```

```
Jericho
```

David Stypka

®

Budu se ^D dívat, jak vstáváš a ^{F#mi} jdeš, rovnáš si ^E záda, čistí tě ^{Hmi} déšť. Za chvíli ^D na mě zapome ^{F#mi} neš, na strachy ^E taky. 2x

Nenech se ^E mást, to všechno co vidíš se ^H zdá. Tam někde v dálce je ^{F#mi} Jericho, město co ^A trumpetou ^E zbořit se ^H dá.

Tady mě ^E máš, doktor co strhe ti ^H fáč, no jasně že ^{F#mi} bolí to, ale ^A za chvíli ^E snést se to ^H dá.

®

Budu se ^D dívat jak vstáváš a ^{F#mi} jdeš, rovnáš si ^E záda, čistí tě ^{Hmi} déšť, za chvíli ^D na mě zapome ^{F#mi} neš, na strachy ^E taky, na bo ^{Hmi} lest.

E H F#mi A E H

Můžeš si ^E lhát, na oko zlatá brá ^H na, ale když vezmeš ^{F#mi} za kliku z ^A brány je ^E giloti ^H na.

Jsi Rachab má zlá ^E zlá, nevěstka uchráně ^H ná, na nejhlubším místě teď ^{F#mi} bolí mě tvá ^A poslední ^E dobrá rá ^H na.

® 2x

^G Všichni to říkali ^{Hmi} my se jim vysmáli.

^A Z očí strh sem ti ^{Emi} fáč.

a ^G pak tě tam nechal na pospas ^{Hmi} bylinám a dekám, ^A od tebe hnala mě ^{Emi} pryč vina má.

Chtěl jsem se ^D dívat jak vstáváš a ^{F#mi} jdeš, rovnáš si ^E záda, čistí tě ^{Hmi} déšť, za chvíli ^D na mě zapome ^{F#mi} neš a na strachy ^E taky.

Chtěl jsem se ^D dívat jak vstáváš a ^{F#mi} jdeš, rovnáš si ^E záda, čistí tě ^{Hmi} déšť, za chvíli ^D na mě zapome ^{F#mi} neš a na strachy ^E taky. ^{Hmi}

Ještě jedno kafe

Robert Křesťan

Máš ^{Gmi} sladkej dech a oči, kterým ^F patří svatozář, a ^{D#} vlasy máš jak hedvábí, když je ^{D7} vhodíš na polštář, ale ^{Gmi} já se o tvou lásku ani ^F vděčnost neprosím, ty ^{D#} děkuješ jen hvězdám a jseš ^{D7} věrná jenom jim.

®:

^{D#} Ještě jedno kafe bych si ^{D7} dal,
^{D#} ještě jedno kafe, kruci ^{D7} nál, než pojedu ^{Gmi} dál.

Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech, a taky házet nožem a držet pospolu a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

®:

Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět, a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana., jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

®.

Ještě mi scházíš

Jaromír Nohavica

Ami Ještě se mi o tobě Ami/G zdá, ještě mi nejsi Flhostejná,

Ami ještě mě budí v Ami/G noci takový zvláštní Fpocit,

Dmi ještě si zouvám boty, Fabych snad neušpinil

D#dim náš nový běhoun v síni.

®:

Ještě mi ^{Ami} scházíš, ještě jsem ne ^G přivykl, že nepři ^C cházíš, ^{C/H} že nepřij ^{Ami} deš, že zvonek ne ^F zazvoní, dveře se ^E neotevřou, že prostě ^{Ami} jinde ^G s jiným ^C jseš, ^E ještě mi ^F scházíš, ^E ještě stále mi ^{Ami} scházíš ^{Ami/G, F, Ami, Ami/G, F}

Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert, ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece, ještě jsi ve všech věcech.

®

K vodě

Karel Plíhal

Až mě ^D jednou ^A pustíš k vo ^D dě, tak ti ^A asi vy ^E ho ^A vím, budu ^{Emi} mávat na ^{Hmi} ty lo ^{Emi} dě s ro ^{E7} zvinu ^A tým pla ^E chtoví ^A m, dáš mi ča ^{Emi} je do ^{Hmi} termo ^G sky ^D, kousek chle ^G ba k sva ^A čině ^{Hmi, A} a vy ^D dám se ^A jen tak, bo ^D sky, po ^{Hmi} zele ^{Emi} ný hla ^A dině ^{D, A, D}

Po hladině jde se těžce skromným i těm chvástavým, na nejbližší rovnoběžce ňákou loď si zastavím, nech si svoje tklivý plky, rozděl věci na půlky, potkám pravý mořský vlky, pravý mořský Karkulky.

Přijde bouře, strhne stěžně, ťažko bude tej noci, až na zádech mě ke dnu něžně snesou rejnoci, v tu ránu už budu v Pánu, věčný spánek na víčkách, proto v Tichém oceánu choďte, prosím, po špičkách.

Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím, budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím, když se s koňma dlouho oře, zpravidla jsou znaveni, co dál říci - snad jen moře-město-kuře-stavení.

Karavana mraků

Karel Kryl

D Slunce je zlatou skobou Hmi na vobloze přibitý,
 G pod sluncem A sedlo kože D ný, A7
 D pod sedlem kůň, pod koněm Hmi moje boty rozbitý
 G a starý A ruce sedře D ný.

®:

Dopředu ^G jít s tou ^A karavanou ^{Hmi} mraků, schovat svou ^G pleš pod ^A stetson děra ^{Hmi} vý, /: jen kousek ^{Emi} jít, jen ^{A7} chvíli, ^{Hmi} do soumra ^{Emi} ku, až tam, kde ^{Hmi} svítí město, ^{F#} město běla ^{Hmi} vý. :^{A7}

Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený, v tom městě nikdo nezdraví, šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolený, a lidi strachem nezdravý.

Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí a zákon džungle panuje, provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je řád a pro každého práce, buď ještě rád, když huba voněmí, /: může tě hřát, že nejsi na voprátce nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :/

D Slunce je zlatou skobou Hmi na vobloze přibitý,
 G pod sluncem A sedlo kože D ný, A7
 D pod sedlem kůň, pod koněm Hmi moje nohy rozbitý
 G a starý A ruce sedře D ný.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků, kde tichej dům a pušky rezaví, /: orat a sít od rána do soumraku a nechat zapomenout srdce bolavý. :/

Kázání o svatbě v Káni galilejské

Svatopluk Karásek Když Je ^D žíš šel ^{A7} přes tu Judskou ^D zem, druhům svým věrným řek pojďte ^{A7} dem. Dnes v ^D Káni je svatba, bude ^G tam i máti ^D má, dnes je v ^D Káni ^{A7} svatba tak tam ^D jdem.

Svatby té veselý ruch a rej nocí zní přes celou Galilej. Máti volá na syna: Zůstali jsme bez vína. A to by byl svatby konec zlej.

V Káni maj šest štoudví kamennejch. Ježíš dal do každý vodu vlejt. Voda v kádich zapění, ve víno se promění. Vína dost hej správče nalévej.

Podstatný je pití vína sled. Nejlepší víno se dává hned a jak času přibejvá, to horší se nalejvá. V Káni maj nejlepší naposled.

V žití tvém přibejvá dalších let. Nečekej nejhorší naposled. Bůh na sklonku tvého dne dá ti víno výborné. Výborné víno až naposled.

V žití tvém dnes každá radost tvá Radost tu největší předjímá. Svýsmrti jen přejdeš most, Bůh zavolá: Další host. Novej host k nám vešel na slavnost.

Víno tvé výborné pít mi dej. Říká Bůh: jen už dnes ochutnej. Hle kalich můj oplývá, v něm čas se ti otvírá. Kalich můj oplývá, přijímej

Kde jsou

```
Karel Plíhal
```

®.

. ^G Kde jsou, ^G kdepak ^C jsou naše ^G velkole ^{Emi} pý ^D plány ^{G, D} ^G kde jsou, ^G kdepak ^C jsou na hřbi ^G tově ^{Emi} zako ^D pány. ^{G, D}

^F Sedíš tu ^C tiše ^C jako pě ^D na

^F žijem svůj ^C život, no ^C jak se říká - ^D do ztracena,

^G kde jsou, ^G kdepak ^C jsou

naše ^G velkole ^{Emi} pý ^D plány ^{G, D}

®.

Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány, kde jsou, kdepak jsou písně nikdy už nedopsány.

Život byl prima a neměl chybu, teď je mi zima a nemám ani na Malibu, kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány. ^G

Kdo vám tak zcuchal tmavé vlasy

Hm DFBC

Když ona přišla na můj sad, vše právě odkvétalo. Tak nevrle a tulácky v obzoru slunce spalo.

Ó proč tak pozdě? řek jsem k ní. Poslední slunce na sítí, zvony mi v mlhách umlkly, jsou ptáci v travách ukrytí, mé louky teskní vůní mdlou a vody sešeřeny jsou a přes přívozy stíny jdou a všecko planou je už hrou.

Vás tenkrát z jara čekal jsem... V obzoru modrý zvučel jas. Já napjal struny z paprsků, by echem chyt se v nich váš hlas.

Nuž rcete, kde jste tenkrát byla? A pod jakými zeměpásy? Nuž rcete, čí jste jaro žila? Kdo vám tak zcuchal tmavé vlasy?

Kde horké noci zpívaly vám v okna otevřená? Má duše marně toužila tím tichem uděšená.

A teď! kdy nevzpomněl jsem snad, vše se tu chystám zanechat, na plavbu bych se vydal rád, proč jdete vadnout na můj sad?

Pro nás tu slunce nehoří a nevýskají pohoří. Nám nikde louky nevoní, zpěv nezní v našem pomoří,

chci odplout sám a poslouchám podzimu pohádkové hlasy, jdu hledat Nové království.

Kdo vám tak zcuchal tmavé vlasy.

Klidná noc

Kieslowski

Hmi Od rána do noci
z patra do patra
jak A vidíš celej dům E tančí
a Frankie Sinátra
přesnýmu kroku
z pavlače ke schodům stačí.

®.

Jenom ^{F#mi} tady je klid tady ^D už se tiše spí klidná ^A noc není ^E slyšet nádobí Jenom tady je klid tady už se tiše spí dobrou noc já vím

Celý dny za dveřma klečím a prosím ať všechno to skončí Ať světlíkem neslyším hudbu ať nemám chuť pít a tančit až do svítání

® :

...že ^H uteču dál ^{Hmi A E} ...stejně ^H uteču dál ^{Hmi A E}

Hmi Od rána do noci z patra do patra jak ^A vidíš celej dům ^E tančí a Frankie Sinátra přesnýmu kroku z pavlače ke schodům stačí.

®:

...že ^H uteču dál ^{Hmi A E} ...stejně ^H uteču dál ^{Hmi A E} ...stejně ^H uteču dál ^{Hmi A E} ...stejně ^H uteču dál ^{Hmi A E}

Kluziště

Karel Plíhal

St ^C rejček ^{Emi7/H} kovář c ^{Ami7} hytil k ^{C/G} leště, ^{Fmaj7} uštíp' z ^C noční ^{Fmaj7} obloh ^G y j ^C ednu m ^{Emi7/H} alou ka ^{Ami7} pku d ^{C/G} eště, t ^{Fmaj7} a mu sp ^C adla p ^{Fmaj7} od noh ^G y, n ^C ejdřív ^{Emi7/H} ale chy ^{Ami7} til sl ^{C/G} inu, t ^{Fmaj7} ak šáh' k ^C amsi pr ^{Fmaj7} o pivo ^G, p ^C ak přit ^{Emi7/H} áhl kov ^{Ami7} adlin ^{C/G} u a ^{Fmaj7} obrovs ^C ký klad ^{Fmaj7} ivo.

R: Zatím t ^C ři bílé v ^{Emi7/H} rány pě ^{Ami7} kně za se ^{C/G} bou kolem jd ^{Fmaj7} ou, někam jd ^C ou, do rytm ^{D7} u se kývaj ^G í, tyhle tř ^C i bílé vr ^{Emi7/H} ány pěk ^{Ami7} ně za seb ^{C/G} ou kolem jd ^{Fmaj7} ou, někam jd ^C ou, nedojd ^{Fmaj7} ou, nedojd ^C ou.

2.

Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem, pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem, celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

®:

3.

Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře, kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře, kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází, do kalhot si čistí ruce umazané od sazí. C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

Knockin' On Heaven's Door

Bob Dylan

^G Mama ^D take this badge from ^{Ami} me I can't use it anymore it's getting dark too dark to see feels like I'm knockin' on heaven's door.

®:

[: [: Knock knock knockin' on heaven's door :] :]

Mama put my guns into the ground I can't shot them anymore that cold black cloud is comin' down feels like I'm knockin' on heaven's door.

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela, Dmi zmizela jako laň G7 u lesa v remízku, C v očích mi zbylo jen E7 pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem, my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

®.

Ami O vodě, o trávě, Dmi o lese,
G7 o smrti, se kterou smířit nejde se, Ami o lásce, o zradě, Dmi o světě
E a o všech lidech, co kdy E7 žili na téhle Ami planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony, hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí, že kořen s větvemi ve strom se spojuje a krev našich nadějí vesmírem putuje.

®.

Na na na ...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije, šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru, až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

®:

O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se, o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě ...

Krach na burze

Děti mezi reprákama

tohle je ^G malý krok pro lidstvo ale velký pro mě řekla mu ^D když se probudila v jeho domě a ^C v televizi hlásili přeháňky a kroupy ^G občanku do kapsy / na ^D cestu lístek koupit

na balkonech visí kusy schnoucího prádla zubní pasta padá na dno umyvadla do termosky kafe s rumem a pevný boty už se těší na večer / celý to: já měla fajn den a co ty

přes tu noc jí na plicích vykvetly lekníny pět set dní skládala opuštěné peřiny neděli co neděli vyprat zaschlá přání

nechala lístek na kuchyňský lince že dřív žila v kružnici a teď chce žít v přímce že chce vrátit se znova a pak znova každý den že si udělá klíče / večer určitě přijde

R:

a pak ^C v práci škrábe jeho ^G jméno do ^D desek na chodbách tančí / jak balerína nese se jak starý pirát který našel nový cíl v kanceláři v praze 7 v Holešovicích

СС

po obědě na tržnici kupuje růže má to dělat chlap ale i ženská může když už vydělává na svůj vlastní život si sama a z nebe se snáší šedý ocelový lana

je jak porouchaný vůz na dálnici prázdné chvíli světla svítí potom všechno zhasne chvíli stěrače stírají potom déšť sklo smáčí vítr trhá kořeny květů v květináčích je jak nomád, co věčně hledá nový kvartýr sprinter se třemi ulitými starty její srdce našlo dům / teď po letech šťastná je jenže krach na burze zvýšil prachy za nájem

její hrdina co vynořil se během chvíle po pátým pivu a šestý tequile aby zajistil že cesty domů budou rovný je jen zloděj lidí s kaperským listem od královny

R:

vrátí se do jeho bytu uspěchaná je na nohách od samýho rána a místo večeře a otevřené lahve vína vidí svoje jméno vepsaný v pavučinách

nechce se hádat, jenom trochu nenávidí všechny ty hloupý a důvěřivý mladý lidi jejich boky štíhlé / tváře propadlé co potkává je na ulici v zrcadlech

tohle je malý krok pro lidstvo ale velký pro mě řekla mu když se objevila v jeho domě a pak přes okraj malé cihlové zídky vidí ostnatej drát a masožravý kytky

R:

vidí samu sebe jak z televizní znělky jak ho líbá / hází rtěnku do kabelky jak píše vzkaz / jak ho pokládá na linku jak žije v kružnici a on si kreslí přímku

 $\mathsf{G} \; \mathsf{D} \; \mathsf{D} \; \mathsf{C}$

Krajina posedlá tmou

Jiří Suchý

^E Krajina ^A posedlá ^E tm ^A ou, ^E vzpomínky ^A do sedla ^E zvo ^A u ^E nutí mě vrátit se ^{H7} tam, kde budu navěky sám Kde místo úsměvu ^E tvých ^{G#} čeká jen řada snu z ^A lých ^{Ami} namísto lásky nás ^E dvou ^A k ^E rajina po ^{H7} sedlá tm ^E ou ^{A, E}

Když západ v očích mi plál,s tebou jsem naposled stal i když jsi čekala víc,přijel jsem tenkrát ti říct že mám té na každý pád jedinou na světě rád A pak jsem zase jel dál, když západ v očích mi plál

Proč jsem se vracel tak rád,proč jsem měl touhu se smát když cestou řekli mi Joe,ta nikdy nebude tvou Ze láska zmizí jak dým to dneška proklatě vím Jedno však musím se ptát,proč jsem se vracel tak rád

Krajina větrných mlýnů

Kamelot

Ami Ahoj Fmaj7 Pegi,

G jak dlouho Emi7 jsem tě nevi Ami děl, Fmaj7, G, Emi

Ami tají Fmaj7 ledy,

G vítr by no Emi7 vou trávu sel, Ami, Fmaj7, G, Emi

Dmi uvidím A+ někdy úsměv F tvůj Emi7

a C uslyším smích, co E7 slyším jak dřív.

Přichází čas, kdy struny hrají v mol, někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol, jakpak jsi dlouho neviděl orla u zátoky, žiješ nudný roky.

®: Je ^F opuštěná krajina ^G větrných ^C mlýnů a ^F nalezená je ^G pravda, co jsem ti ^C říkal. ^{C7} Je ^F zahalená do staré ^G pavučiny ^C slibů, ^{A7} věrných ^{Dmi7} kamarádství, ^G přísah a souhla ^{Ami/F} sů.

Buď tedy zdráv, za čas jak víno dozrajem, a za mořem, tam, těžko si spolu zahrajem, dopis má končit v naději, takže ahoj Pegi, znova tají ledy.

®:

Králíci

Karel Plíhal

 N^{C} a jaře jezdím k tetičce, tetička pracuje v chemičce a na zahrádce chová modré kr D7 álíci, k G rmí je modrou skalic C í.

V létě jezdím k sestřence, sestřenka pracuje ve vápence a na zahrádce chová modré králíci, dostává od tetičky tu skalici pro ně.

Na podzim jezdím ke strýci, strýc razí mince v Kremnici a na zahrádce chová modré králíci, taky dostává od tetičky tu skalici.

V zimě navštěvuji synovce, synovec pracuje ve zbrojovce a na zahrádce chová bílé králíci, neboť tetička ho nemá dvakrát v lásce.

Krátký popis léta

Hradišťan

Požáry ze čtyř stran hoří léto

2x®: E Požáry ze čtyř A stran H hoří E léto omamně kvetou akátové háje zelená duše vína doutná na vinicích G krvácí vlčí D máky v obi E lí

^A Přichází tma a po ^G stříbrném ^D mostě kráčí ^A luna ^G svět je jak ^D chleba vytažený z ^A pece, a ^G noc ^D ujídá, a ^G noc ^D ujídá

Ref:

Ref+D.H.:Vlaštovky hbité rovnou nití studánky k nebi, k nebi přišívají rovný je den a slunce svítí na rovné léto v rovném kraji

Požáry ze čtyř stran hoří léto...

Kříž

David Stypka

Emi Možná, ^D možná že ten ^G kříž, co ty ^C víš Em táhneš, že tě ^D chce mít mnohem ^{Ami} blíž Emi Možná, ^D že se odvá ^G žíš, opus ^C tíš tuhle ^{Em} skrýš budeš ^D čímko ^{Ami} li

R:

A to tě ^D vystřelí do úplné ^C dálky

^D lidi budou kolem cesty stát, ptát se proč nezasta ^C víš z budoucí ^G války, přijde ti ^D úplně nový, neobnošený ^C kříž, zas ^{Ami} zpátky

^{Emi} Což vlastně znamená, že ^D se ho nikdy nezba ^{Ami} víš

Dost ^{Emi} možná, ^D že je ten tvůj ^G kříž, co ty ^C víš přesně tak ^{Emi} velký, jak ^D velký si vymys ^{Am} líš A ^{Emi} možná, ^D dá se ti už ^G říct, tu ^C šíš teď ho ^{Emi} pustíš necháš ^D ležet kdeko ^{Ami} li

R:

A to tě ^D vystřelí do úplné ^C dálky

^D lidi budou kolem cesty stát, ptát se proč nezasta ^C víš z budoucí ^G války, přijde ti ^D úplně nový, neobnošený ^C kř ^{Am} íž, zas ^D zpátky

^D Tap tadap tadap tadadau

^D Tap tadap tada tadadau

^C Tap tadap tadap tadau ^{Ami} Tap tadap tadap tadau ^D Tap tadap tadap tadau ^D Tap tadap tada tadadau

Láska

Mucha H D#mi G# E

Juuu juuu

La la la ^H Láska je ako ^{D#mi} izolačná páska ako ^{G#} izolepa, čo nás ^E spája spája nás ^H dohromady a je ^{D#mi} lapkavá ako naše ^{G#} osudy sú ^E lapkavé

Máme sa ^H rádi, také je to ^{D#mi} krásné takisto ako ^{G#} keď na nebi svieti ^E slniečko a keď si ^H doma vstúpil ^{D#mi} prvýkrát bolo to ^{G#} čudné, ale takmér ^E pekné

H D#mi G# E

Fyzická ^H láska je pre mě niečo ^{D#mi} ako hodiny tělesnej ^{G#} výchovy nemám to ^E rada

sa mi to ne ^H páči veľa a tak ^{D#mi} ľahnem si na zada, zatnem ^{G#} zuby šeptaj že som ^E skvelá

a keď je ^H hotove dame si ^{D#mi} cigu zase sa ^{G#} pýtam či som neurobila ^E chybu ty sa na ma ^H usmeješ vyfukneš ^{D#mi} kubik dýmu a hovoriš: " ^{G#} Som dajaký hladný" ^E H Som z teba D#mi dajaká vo laká G# zmätená E
H možno som D#mi nemožná nemožná a G#
nemožná a E spletená
H a niesom D#mi tvoja potom neviem G# či asi E
H veď mám peknu D#mi tvár a G# hrozne dobré vla
E sy
H láska D#mi láska
G# keď ne*ebeš neznáš E odpoveď
H slovenský D#mi pop je niečo čo by mali zakázať E

H Láska
to je D#mi hľadanie
a G# hľadanie mam zo všetkeho E najradšej
je to H úchylné
a to D#mi najväčší šťastie je
G# vzájomné E t*tkanie
kdesi som H čítala
že priemerný D#mi slovák
na*ebe G# sedemdesiatdva hodin E ročne
prečo to H čítám čítám D#mi čítám
sebe sama sa G# pýtám E

či je to ^H normálne ^{D#mi} ^{G# E} a či niesom ^H chorá ^{D#mi} ^{G# E} alebo ^H lesba ^{D#mi} ^{G# E} alebo ^H pi*a ^{D#mi} ^{G# E}

Love hurts

Láska Není

David Stypka Kapo III.

Intro: A, Emi, G, Hmi, G

Láska ^A není, je to jen vymyšlené ^{Emi} slovo, to aby ^G bylo víc, ^{Hmi} citu v básních. ^G Klidně si miluj, ještě si miluj máš-li koho, ale pak za sebou zhasni, jsou i skutečné problémy. Vášnivě miluj, vybarvi vesmír pro nikoho, stejně se nakonec vzbudíš, rozbitý na zemi.

Ref.:

Víš ^A láska je mříž a ^G tíha, když se na ^{Hmi} slova stříhá, když se v řetězech ^A hlídá. ^{Emi} Vůně původně tak živá, jizva která zpívá, pes co v boudě se skrývá.

Láska není, je to jen domluvený signál, slzami rozmočený dopis v tašce s třásněmi. Ještě pořád věříš a bojíš se právě toho, co si tě zdá se našlo, tak přikrý se básněmi.

Ref

Mezihra: A, G, Hmi, A, Emi

Ref

Láska ^A není, je to jen vymyšlené ^{Emi} slovo.

Lásko

Karel Kryl

^{Ami} Pár zbytků pro krysy na misce od guláše, ^E milostný dopisy s partií ^{Dmi, E} mariáše, ^{Dmi} před cestou dalekou zpocený boty zujem ^C a potom pod dekou ^E sníme, když onanujem.

®.

Ami Lásko, ^G zavři se do pokoje, Ami lásko, ^G válka je holka moje, s ^C ní se ^G milu ^{Ami} ji, když ^G noci si ^{Ami} krátím ^E, Ami lásko, ^G slunce máš na vějíři, Ami lásko, ^G dvě třešně na talíři, ^C ty ti ^G daru ^{Ami} ji, až ^G jednou se ^{Ami} vrátím ^E

Dvacet let necelých, odznáček na baretu, s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu, v opasku u boku nabitou parabelu, zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

®.

Pár zbytků pro krysy a taška na patrony, latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny, není čas na spaní, smrtka nám drtí palce, nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

®.

Rec: ^E Levá, dva!

®.

Leaves that are green

Simon and Garfunkel

```
[Intro]
 D D4 D Dsus2 D/C# Bm Bsus2 Bm
      A7 A A7
[Verse 1]
            Em A
                                          D Dsus2 D
I was twenty-one years when I ...wrote this song, D C/G C D Dsus2 D
I'm twenty-two now, but I won't be for long,
G A A4 A
   Time hurries on----,
D C C/B C/A G A D Dsus2 D

And the leaves that are---- green---- turn to brown,
D Dsus2 D D/C# Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm

Bsus2 Bm Bsus2 Bm
       And they wither with the wind,
        A
And they crumble in your hand!
[Verse 2]
 D Em
                       A D Dsus2 D
Once my heart was filled with the love of a girl,
D C/G C D Dsus2 D
I held her close, but she faded in the night,
 G A A4 A
Like a poem I meant to write----,
 D C C/B C/A G A
And the leaves that are---- green---- turn to brown,
D Dsus2 D D/C# Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm
       And they wither with the wind,
And they crumble in your hand!
[Verse 3]
D Em A D Dsus2
   I threw a pebble in a brook,
  D C/G C D Dsus2 D
And watched the ripples run a - way,
G A A4 A
And they never made a sound----,
 D C C/B C/A G A
And the leaves that are--- green--- turn to brown,
D Dsus2 D D/C# Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm
       And they wither with the wind,
And they crumble in your hand!
[Verse 4]
   Em A D

Hello, hel - lo, hel - lo,

D C/G C D Dsus2 D
Good - bye, good - bye, good - bye, good - bye,
G A A4 A
That's all there is-----,

D C C/B C/A G A

And the leaves that are---- green----...
   D D4 D Dsus2 D/C#
... Turn to brown!
  Bm Bsus2 Bm A
                              A7
```

Leaving On A Jet Plane

John Denver

All my ^G bags are packed, I'm ^C ready to go I'm ^G standing here out ^C side the door I ^G hate to wake you ^{Emi} up to say good ^D bye But the ^G dawn is breakin', it's ^C early morn' The ^G taxi's waiting, he's ^C blowin' his horn ^G Already I'm so ^{Emi} lonesome, I could ^D cry

®

So ^G kiss me and ^C smile for me

^G Tell me that you'll ^C wait for me

^G Hold me like you'll ^{Emi} never let me ^D go

'Cause ^G I'm leavin' ^C on a jet plane

^G I don't know when ^C I'll be back again

^G Oh, babe, ^{Emi} I hate to ^D go.

There's so many times I've let you down
So many times I've played around
I tell you now, they don't mean a thing
Every place I go, I think of you
Every song I sing, I sing for you
When I come back, I'll bring your wedding ring.

®

So kiss me and smile for me
Tell me that you'll wait for me
Hold me like you'll never let me go
'Cause I'm leavin' on a jet plane
I don't know when I'll be back again
Oh, babe, I hate to go.

Now the time has come to leave you
One more time let me kiss you
Then close your eyes, I'll be on my way.
Dream about the days to come
When I won't have to leave alone
About the times, I won't have to say,

®

So kiss me and smile for me
Tell me that you'll wait for me
Hold me like you'll never let me go
'Cause I'm leavin' on a jet plane
I don't know when I'll be back again
Oh, babe, I hate to go.

Les

Děti mezi reprákama E G#m A A E G#m A A(6) F#m A G#m G#m

F#m A E E

na kraji vesnice tyčí se stříbrnej les pod jeho kořeny schová se všechno co chceš a na stromech zůstávaj pořád ještě vyrytý jména těch kteří dřív spali tam kde teď spíš ty

stopaři v těch místech málokdy přečkají noc vždycky mi říkáš ať po cestě zrychlíme krok a pak si oddechneš když spolu přejdeme přes zapráží dovnitř do lesa se nikdo z nás neodváží

mezihra (s E*)

zatím jsme v pořádku / jídla je dost a pevná střecha jenže co s tím / les počká si rád / nikam nespěchá a samota za zády ví že nemá co ztratit jednou se otočíš a už tě má a zpět nevrátí

zatím jsme s vypětím sil zvládli mluvit o jiných věcech jenže co s tím když oba už víme že jednou přece buď se mi ztratíš tam někde mezi všemi těmi jmény nebo mě do lesa doprovodíš v truhle dřevěný

mezihra

Ε

E* - 022103

Lilie

Karel Kryl

Dmi Než zavřel bránu, oděl se do oceli ^A a zhasil sví ^{Dmi} ci, bylo už k ránu, políbil na posteli ^A svou ženu spí ^{Dmi} cí,
/: spa ^F la jak víla, ^C jen vlasy halily ji,
Dmi jak zlatá žíla, ^B jak jitra v ^A Kastilii,
ně ^{Dmi} žná a bílá jak rosa na lilii,
B jak ^A luna bdí ^{Dmi} cí. :/

Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí, lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí, /: polnice břeskné vojácká melodie, potoky teskné - to koně zkalili je, a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :/

Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče, rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče, /: s rukama v týle jdou vdovy alejemi, za dlouhé chvíle zdobí se liliemi, lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :/

Lokomotiva

Poletíme?

^G Pokaždé když tě vidím, ^D vím, že by to šlo a když ^{Emi} jsem přemejšlel, co cítím, ^C tak mě napadlo jestli ^G nechceš svýho osla vedle ^D mýho osla hnát, jestli ^{Emi} nechceš se mnou tahat ^C ze země rezavej drát

^G Jsi loko ^D motiva, která ^{Emi} se řítí ^C tmou, ^G jsi indi ^D áni, kteří ^{Emi} prérií ^C jedou, ^G jsi kulka ^D vystřelená ^{Emi} do mojí ^C hlavy, ^G jsi prezident ^D a já tvé ^{Emi} spojené ^C státy

Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená, a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť, můžeme si takhle volat, když budeme chtít

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou, jsi indiáni, kteří prérií jedou, jsi kulka vystřelená do mojí hlavy, jsi prezident a já tvé spojené státy

Každej příběh má svůj konec, ale né ten náš, nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš, naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem, já to každej večer spláchnu půlnočním expresem

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou, jsi indiáni, kteří prérií jedou, jsi kulka vystřelená do mojí hlavy, jsi prezident a já tvé spojené státy

Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John, ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon, a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu, stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu

R: 3x

Lovec Amorů

Epy De Mye

^G Pokud se vám u ženských d ^D nes a denně nedař ^{Emi, C, D} í ^G a v tomletom odvětví ^D cejtíte se žabař ^{Emi, C, D} i ^C budíte se v noci v ^{C/H} bouři na v ^{Emi} oru ^F zavolejte ^B lovce Amo ^G rů.

®: G Tuny Amorů topí v Hmi lavoru Emi v takovém tom oranžov D ém jak je G lynčuje jak je z Hmi menšuje navěs C í je n D ad betl G ém.

Jestli máte na ňákou zrovna teďka spadeno ale cítíte že příliš na srdce je kladeno a kariera volá stoupat nahoru je tu pro vás lovec Amorů.

®: Tuny Amorů ...

Měl sem třeba kámoše co tři roky to s jednou táh luxoval a umejval a málokdy si na ni sáh a pak jednou při žehlení došel k názoru že objedná si lovce Amorů.

®: Tuny Amorů ...

A jesti si mysíš že ty máš svou ženu zvládnutou miluje tě nežárlí na televizi zapnutou tak to máš doma nejspíš pěknou potvoru a vyléčí tě lovec Amorů.

®: Tuny Amorů ...

Made in Valmez

*Mňága & Žďorp*D jako je sama skála

G^{maj7} tak jsem sám i ^{Emi} já ^A
jako je prázdná duha
tak jsem prázdný i já
jako je zrádná voda
tak zradím i já

^D zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ven!

^{Gmaj7} zkouším se prokopat ven - ^{Emi} zkouší se ^A prokopat ven!

zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ven!

zkouší se prokopat ven!

o půl třetí na náměstí ve Valašském Meziříčí jdu co noha nohu mine a každý sám sobě jsme stínem nic mi není přitom melu z posledního těžko říct o tom něco konkrétního stejná slova kolem stejný tváře a každý sám sobě jsme lhářem a já už zase

zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ven! zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ven! zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ven! zkouší se prokopat ven!

Magdaléna

Jelen

^A Zapal ten oheň ve mně, ^{Dadd9} čeho se bojíš,

^A zápalkou škrtni jemně ^{Dadd9},

^A zapal ten oheň ve mně, ^{Dadd9} čeho se bojíš,

^A zimou se celá třeseš, ^{Dadd9} proč venku stojíš?

Pojď ^A dál, prosímtě, ^{Dadd9} nenech se, prosit se ^A dál

^{Dadd9} nenech se.

Sedíme na pavlači, přichází ráno, tobě se lesknou oči, sedíme na pavlači, přichází ráno a mně se hlava točí. Pojď dál, prosímtě, nenech se, prosit se dál, nenech se?

® ..

F#m Hodiny se zastaví a v E devět třicet v pondělí,

A Magdaléno, tvoje vlasy,

F#m leží pod mou postelí a i E když jsme to nechtěli,

A oblíkáš se, pročpak asi,

F#m hodiny se zastaví a v E devět třicet v pondělí jsem A sám.

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, daleko od bolestí, stojíme na rozcestí a zvony zvoní, možná nás čeká štěstí. Pojď dál. Prosímtě nenech se, prosit se dál, nenech se.

®.

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, Magdaléno, tvoje vlasy, leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi, hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, máš těžký srdce a mokrý řasy, když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš, nenech se!

Mám jednu ruku dlouhou

Buty

^E Na, ^{C#mi} nananana^Ananananana ^E

^E Najdem si ^{C#mi} místo ^{G#mi} kde se dobře ^{F#mi} kouří ^E Kde horké ^{C#mi} slunce ^{G#mi} do nápojů ^{F#mi} nepíchá ^H Kde vítr ^{H/A} snáší ^E šmolky ptačích ^A hovínek ^H Okolo ^A nás a ^H říká

Můžeme zkoušet co nám nejvíc zachutná tak klidně se dívat jestli někdo nejde Někdo kdo ví že už tady sedíme A řekne: Nazdar, kluci

^{® E} Mám ^{C#mi} jednu ruku ^A dlou ^E hou ^E Mám ^{C#mi} jednu ruku ^A dlou ^E hou

^A Posaď se ^{F#mi} k nám ^{C#mi} necháme tě ^{Hmi} vymluvit ^A a vzpomeno ^{F#mi} ut si ^{C#mi} na ty naše ^{Hmi} úkoly ^E tu ruku nám ^{Hmi} dej a ^A odpočívej ^D v pokoji ^E ^A Tam na tom ^{F#mi} místě ^{C#mi} kde se dobře ^{Hmi} není.

[®] ^A Na, ^{F#mi} nananana - ^D ná ^A ná 4x ^{Ami} na, nananana x ^D ná ^A ná ... ^A Mám ^{F#mi} jednu ruku ^D dlou ^A hou x krát

Mám jizvu na rtu

Jaromír Nohavica

1.

^C Jsem příliš starý na to abych věřil v revoluci ^{Gsus4} a svoji velkou hlavu ^G těžko skryji pod kapucí ^{Ami} a nechutná mi, když se ^F vaří předvařená rýže, ^C v náprsní kapse nosím ^{G/H} Ventinol na potíže.

^{Ami} Jak to tak vidím asi těžko projdu ^{Ami/H} uchem jehly,

^F a lesem, běhám tak, aby ^C mě vlci nedoběhli.

^{Dmi} a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak ^{Gsus4} mám jizvu na rtu, ^G když při mně stál. ^C, ^{G/H}, ^F, ^G

2.

Sako mám od popílku, na kravatě saze, mé hrubé prsty neumí uzly na provaze a když mi občas tečou slzy, hned je polykám a tančím jen tak rychle, jak hraje muzika.

Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly, a srdce stydělo se, když salvy slávy zněly a kdyby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

3.

Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy, nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý, v patnácti viděl jsem jak kolem jely ruské tanky a v padesáti nechával si věštit od cikánky.

A dříve, než mě příjme svatý Petr u komise, básníkům české země chtěl bych uklonit se, a kdyby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

4.

V Paříži četl jsem si ruskou verzi Le manité, a z bible zatím pochopil jen věty nerozvité, v New Yorku chyt jsem koutek od plastových lžiček, ale nejlepší káva je v Hypernově U Rybiček.

Trumfové eso v mariáši hážu do talónu a chtěl bych vidět Baník, jak poráží Barcelonu. a kdyby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

5.

Někteří lidi mají fakt divné chutě, ale já lásko má stále stejně miluju tě když hážeš bílé křemenáče na cibulku když zvedáš prst jako dirigentskou hůlku

A i když mě to táhne tam a tebe občas jinam na špatné věci pro ty dobré zapomínám a kdyby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně stál... když při mně stál... on při mně stál.

Mám príma den

Karel Plíhal Celé o ½ výš

^A Mám príma den, budík mě ^D nevzbu ^A dil, tak jsem se pr ^D obud ^A il až o půl d ^D esát ^E ý, m ^A ám príma den, kam bych teď p ^D ospích ^A al, svět se t ^D očí d ^A ál, je celý ^D usmát ^E ý.

®.

^{F#mi} Je to k ^E rása, ^{F#mi} mít v rukou čas, j ^E e to krása, n ^A echat svý nohy kráčet t ^{Hmi} am, kam samy cht ^A ějí.

Mám príma den a oči pro dívky, jsem plnej polívky z bufetu Opery, mám príma den, hodinky v opravně, příjemně únavně táhne se úterý.

®:

Mám príma den, punčová zmrzlina mi cestu do kina určitě zpříjemní, mám príma den, i když mi zítra snad budou v práci lát - můj šéf je přízemní.

® :

Marie

Tomáš Klus FABC

Je ^F den. Tak ^A pojď Marie ven. Budeme ^B žít. A házet ^C šutry do oken. Je ^F dva. Necháme ^A doma trucovat. Když ^B nechtějí - nemusí. ^C Nebudem se vnucovat. Jémine. ^F Všechno ^A zlý jednou pomine. Tak ^B Marie. ^C Co ti je?

Všemocné. Jsou loutkařovi prsty. Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit. A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý. Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med. A neslyšet. Jak se ti bortí svět. Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony. Jako loni. Slyším kostelní zvony znít. A to mě zabije. A to mě zabije. A to mě zabije. Jistojistě.

®.

Já ^F mám Marie ^A rád. Když má ^B moje bytí ^C spád. Býti ^F věčně na cestách. ^A A kránu ^B spícím plícím. ^C Život vdechovat. ^F Nechtěj mě milovat. ^A Nechtěj mě milovat. ^C

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád. Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím. Život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem. Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě. Jen prosté. Spříznění duší. Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.

Marie

Zuzana Navarová
Marie Ami má se vracet
ta, co tu bydlí
Marie má se vracet
tak postav Dmi židli
Marie bílý racek
Marie Ami má se vracet
ty si tu H7 dáváš dvacet
tak abys E7 vstal

Marie má se vracet co by ses divil Marie má se vracet ta, cos ji mydlil Marie modrý ptáček Marie moudivláček S kufříkem od natáček ta cos ji štval

Marie ^{Ami} hoď sem cihlu, má se vracet trá ra ta ta

Marie má se vracet, píšou že lehce Marie má se vracet, že už tě nechce Ta co jí není dvacet, Marie má se vracet Ta cos jí dal pár facek a pak s ní spal

Marie, hod sem...

Marie má se vracet, ta co tu bydlí Marie má se vracet, tak postav židli olej a těžký kola, vlak někam do Opola herbatka, jedna Cola, no tak se sbal

Marie, hod' sem...

Marie ^{Dmi} holubice Marie ^{Ami} létavice Marie ^{H7} blýskavice krasavice, ^{E7} ech - Rosice, Pardubice

Marie má se vracet... jako 1.sloka Marie má se vracet... jako 2.sloka ...moudivláček Tak postav ^{Dmi} židli a ^{E7} sbal si fidli ^{Ami}

Marsyas a Apollon

```
Marsyas
```

A, F#mi, D, E 2x

^A Ta krásná dívka, ^{Hmi} co se bojí o ^E svoji krásu ^A Athéna ^{F#mi} jméno má ^D za starých ^A dávných časů ^A Odhodí flétnu, ^{Hmi} hrát nejde s ^E nehybnou tváří A Kdo si ji F#mi najde dřív, D tomu se A přání zmaří. (prechod cez (C#mi) alebo len v base G#)

^{F#mi} Tak si Marsyas ^E mámen flétnou ^{F#mi} věří, že ^D musí přetnout /: A jedno pravidlo, E sázku a D hrát A líp Hmi7 než A bůh:/

Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří Král Midas má říct, kdo je lepši, Apollón zpívá O život soupeří, jen jeden vítěz bývá

R:

Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout /:jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh:/

Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen Prohrál a zápolí podveden vůlí krále Sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou

R:

Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit /:Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh:/

Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu Dárkyně moudrosti za starých dávných časů Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása

R: Dy dy dy

Mikymauz

Jaromír Nohavica

Ami Ráno mě probouzí ^G tma, sahám si na zápěs ^F tí, zda-li to ^E ještě tluče, ^{Dmi} jestli mám ^E ještě štěstí, Ami nebo je po mně a ^G já mám voskované bo ^F ty, ráno co ^E ráno stejné ^{Dmi} probuzení ^E do nico ^{Ami} ty.

Není co, není jak, není proč, není kam, není s kým, není o čem, každý je v době sám, vyzáblý Don Quijote sedlá svou Rosinantu a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.

®.

^E Zapínám ^F telefon - ^{Dmi} záznamník ^E cizích citů, špatné zprávy ^F chodí jako ^{Dmi} policie ^E za úsvitu, ^{Dmi} jsem napůl bdělý a ^{G7} napůl ještě v noční pauze, ^C měl bych se smát, ale ^E mám úsměv Mikymauze, ^{Ami} rána bych ^{Ami/G} zrušil.^{F, E, Ami}

Dobrý muž v rádiu pouští Čikoreu, opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu, ve frontě na mumii mám kruhy pod očima, růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.

Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli, pomalu vychládají naše důlky na posteli, všechno se halí v šeru, čí to bylo vinou, že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.

®.

Postele rozdělené na dva suverénní státy, ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty, ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba, že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba, dráty bych zrušil.

Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle, kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé, kdy není tma, ale ještě ani vidno není, bdění je bolest bez slastného umrtvení.

Zběsile mi to tepe a tupě píchá v třísle, usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet, opřený o kolena poslouchám tvoje slzy, na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.

®.

Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by, káva je vypita a není žádná do zásoby, věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou, a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou, máslo bych zrušil.

Povídáš o naději a slova se ti pletou, jak špionážní družice letící nad planetou, svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce, dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

Z plakátu na záchodě prasátko vypasené kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene, všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku, jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.

®.

Sahám si na zápěstí a venku už je zítra, hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra, jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze, měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze, lásku bych zrušil.

Milada

Epy De Mye
C# G# Bm F#

C# Je půl třetí ráno
 G# a mně je dáno,
 ještě Bm posledních pár minut a pak dost,
 F# pak mě moji vlastní lidi pošlou na C# věčnost.

G# Bm F#

Můj život tekl proudem a před svým vlastním soudem moje svědomí se nebojí a život před Bohem snad obstojí.

Někdy hladil jako samet jindy s námi pěkně zamet, ale byl skutečný a bez příkras a dala bych ho ještě jednou a pak znova a pak zas.

^{G#} Tísíckrát ohraný ^{F#} scénář ^{G#} odmítám před vámi ^{Bm} číst, ^{G#} odmítám odejít ^{F#} ve lži, od ^{G#} mítám nenávist. ^{F#}

C# G# Bm F#

Je půl třetí ráno a mně je dáno, ještě posledních pár minut a pak dost, pak mě moji vlastní lidi pošlou na věčnost.

Je půl třetí ráno a mně je dáno, ještě posledních pár minut a pak dost.

Mississippi blues

Pacifik

^{Ami} Říkali mu Charlie a ^{Dmi} jako malej kluk ^{Ami} kalhoty si ^G o plot rozt ^{Ami} rhal,

^{Ami} říkali mu Charlie a ^{Dmi} byl to Toma vnuk, ^{Ami} na plácku rád ^G košíkovou ^{Ami} hrál.

^C Křídou kreslil po ohradách ^F plány dětskejch snů,

^{Dmi} až mu jednou ze tmy řekli, ^{E7} konec je tvejch dnů,

^{Ami} někdo střelil ze zadu a ^{Dmi} vrub do pažby vryl,

nikdo ^{Ami} neplakal a ^G nikdo nepro ^{Ami} sil.

®:

Missi ^C ssippi, Missi ^{Ami} ssippi, ^F černý tělo ^G nese říční ^C proud, Missi ^C ssippi, Missi ^{Ami} ssippi, ^F po ní bude ^G jeho duše ^C plout.

Říkali mu Charlie a jako každej kluk na trubku chtěl ve smokingu hrát, v kapse nosil kudlu a knoflíkovej pluk, uměl se i policajtům smát. Od malička dobře věděl, kam se nesmí jít, který věci jinejm patří, co sám může mít, že si do něj někdo střelí, jak do hejna hus, netušil a neví, řeka zpívá blues.

®

Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues, ve kterým mu táta sbohem dal, chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus, jako slepý na kolejích stál. Nepochopí jeho oči, jak se může stát, jeden že má ležet v blátě, druhý klidně spát, jeho blues se naposledy řekou rozletí, kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

®

Mochomůrky

Milan Hlavsa

^C Člověk ze zoufalství ^F snadno pomate se ^{F G} Muchomůrky bílé budu sbírat v lese

Muchomůrky bílé bělejší než sněhy Sním je k ukojení své potřeby něhy

Neprocitnu tady, až na jiným světě Muchomůrky bílé budu sbírat v létě

Mochomůrky – Jdi spát

^c Nejlíp ^G se tak ^F natáhnout, ^F pak maso ^F z boxu ^c vytáhnout a ústy nacpat žaludek, pak mlátit klackem do trubek, mít postel jednou na stropě a obraz viset ve sklepě a v rukou mačkej citrony a v uších sladký bonbony a stromy svítěj místo lamp a pak že lidi musej spát, musej spát, musej spát, musej spát, musej spát.

Moje milá

Нт..

F Včera mi moje milá zavedla do těla Ami elektrickej proud F potom se opila Ami a ke mně se tulila

Dmi, G, Dmi, C, B Dmi, G, Dmi, C, B Ab, G

F Včera mi moje milá jen tak mezi řečí vypíchla ^{Ami} obě oči F a potom roztála a ^{Ami} na mě se usmála

Dmi, G, Dmi, C, B Dmi, G, Dmi, C, B Ab, G

^F Včera mi moje milá lopatu o záda ^{Ami} přerazila ^F potom se svlíknula a ^{Ami} hluboce usnula

Dmi, G, Dmi, C, B Dmi, G, Dmi, C, B Ab, G, Dmi

Monogramní kříž

Нт..

Bylo ^D jaro všechno ^C kvetlo všude ^G teplo a ^F světlo přišla za mnou ve vlasech květy v kabelce tenký cigarety

v jejích ^G očích bylo ^F všechno ^c rock'n'roll i ^D techno co se všechno mohlo stát jenomže já neumím lhát

a tak jí říkám jsi ^{Emi} krásná ale to ^D víš já ^C nosím na zádech monogamní ^G kříž ^{D C}

řekla ach jo už je to tu zase jedu furt po stejný trase na začátku vidím zájem zase jednou projít rájem

z dálky mě to všecko vítá a já v tom chci i trochu lítat a tak letím letím tam kde to všechno v tobě mám

ale pak když přijdu blíž hned vidím na zádech monogamní kříž

^{Emi} vezmi mě tam za ^D devatero moří ^G tam je ta země ^{Ami} polyamoří ^{Emi} tam se maj všichni ^D se všema rádi ^G staří se páří a ^{Ami} mladí je hladí ^D

a hlavně ^{Ami} nikde ^C nikde nevi ^D díš ten ^G kříž ^{D C} monogamní ^G kříž ^{D C}

Montér blues

^c tak voní chleba monté ^E ra.

*Vlasta Redl*Ami Jó, taky jsem hrával ty ^D hle výškové práce,

C to není ^E žádná ope Ami ra,

Ami celý den viset D jak na oprátce,

®.

Montuju ^F potrubí ^{F/E} , mosty a ^{Dmi7} přehra ^G dy, sotva ^C kdy upa ^{C/H} dám do téhle ^{C/B} nála ^{A7} dy, když nepomáhá ^{Dmi} vodka ani ^{Fmi} džu ^G s.

Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda, a zestárla dřív, než dospěla, a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák, i kolem křížů kostela.

®

Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho, jak dlouho to k tobě putuje, ale co je navždy, to nepřijde nikdy, protože prostě to tu je.

Montuju potrubí, mosty a přehrady, večer pak upadám do téhle nálady, když nezabírá vodka ani džus, Ami tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já E zahraju blues. Nedělej Ami na mě ty psí oči, já znám tu D Stairway do nebe, mě už Ami dnes těžko přeochočíš, tohle AT fakt není pro tebe. Znám taky blues F pána, F/E co se Dmi toulá světem G sám, blues čtyř C stěn, C/H žen, prázdna, C/B které ob AT jímám, blues, které Dmi dávno už musím umět Fmi hr G át.

Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady a kolem nich místní šumaře, od sloupu k sloupu jim natahuju struny na krásné modré kytaře.

Montuju potrubí...

Morituri te salutant

Karel Kryl

Cesta je ^{Ami} prach a ^G šterk a ^{Dmi} udusaná ^{Ami} hlína ^C a šedé ^F šmrouhy ^{G7} kreslí do vla ^C sů a z hvězdných ^{Dmi} drah má ^G šperk co ^C kamením se ^{Emi} spína ^{Ami} a pírka ^G touhy z ^{Emi} křídel pega ^{Ami} sů.

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má v ruce štítky a pase staniol, a z očí chvíč jí plá, když háže do neznáma, dvě křehké snítky rudých gladiol.

®:

^G Seržante písek je bílý jak paže Daniely

^{Ami} počkejte chvíli mé oči uviděli

^G tu strašne dávnou vteřinu zapomnění

^{Ami} Seržante mávnou ^{G7} a budem zasvěceni

^C Morituri te salutant ^E, morituri te salutant ...

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídla holubí a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skrýtá, a zvedá chmýři které zahubí.

Cesta je fér a prach a udusaná hlína mosazná včelka od vlkodlaka Rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína a děsně velká bíla oblaka.

Mother

Pink Floyd

```
G
Mother do you think they'll drop the bomb?
                                                         G
Mother do you think they'll like this song?
Mother do you think they'll try to break my balls?
Ooooooooh, Ahhhhhhhhhh, Mother should i build the wall
Mother should i run for president?
                                                  G
Mother should i trust the government?
Mother will they put me in the firing line?
Ooooooooh, Ahhhhhhhhhh, Is it just a waste of time?
Hush now baby, baby, don't you cry
Mama's gonna make all your nightmares come true
Mama's gonna put all her fears into you
Mama's gonna keep you right here under her wing
She wont let you fly but she might let you sing
Mama's gonna keep baby cozy and warm
       C D C D
Babe, Ooh, Babe, Ooh Babe,
Of course mama's gonna help build the wall
Mother do you think she's good enough
                                                for me?
Mother do you think she's dangerous
                                                to me?
Mother will she tear your little boy apart?
D C
Ooh, Ahh, Mother will she break my heart?
Hush now baby, baby, dont you cry
Mamas gonna check out all your girlfriends for you
Mama won't let anyone dirty get through
Mamas gonna wait up until you get in
Mama will always find out where you've been
Mamas gonna keep baby healthy and clean
                  C D
Ooh, Babe, Ooh, Babe, Ooh Babe, You'll always be baby to me
Mother did it need to be so high?
```

Možná že se mýlím

Jaromír Nohavica

Mám ^C rozestláno na posteli ^{Fadd9} pro hosty, zuby si ^C čistím cizím zubním ^{Fadd9} kartáčkem, já, ^C snůška zděděných ^{Emi} vlastností a ^F obyvatel ^{Dmi} planety ^G Zem, bláznivé ^F Markétě zpívám druhý ^C hlas, jsem tady ^{Dmi} na světě na krátký ^F víkend na cestovní ^C pas. Fadd9, C Fadd9

Pan farář nabízel mi věčný život, říkal: musíš, chlapče, přece v něco věřit, a já si dal nalačno jedno pivo a spatřil anděly, jimž pelichá peří, bláznivé Markétě zpívám druhý hlas, jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

®

^C Možná, že se ^F mý ^C lím, možná se ^F mý ^C lím, snad mi to ^{Emi} dojde léty, ^F snad mi to ^C dojde léty, mám na to jenom ^F chví ^C li, dojít od startu k ^F cí ^C li, a tak si ^{Emi} zpívám, a tak se ^F dívám, a tak si dávám ^C do trumpety. ^{Fadd9}

Jsou prý věci mezi nebem a zemí, já o nich nevím a možná měl bych vědět, já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl, já nechtěl nikdy na trůnu sedět, bláznivé Markétě zpívám druhý hlas, jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

Vy, náčelníci dobrých mravů, líbezní darmopilové a marnojedky, proutkaři pohlaví a aranžéři davů, vy jste mi nebyli na svatbě za svědky, bláznivá Markéta, ta mi svědčila, že kdo vchází do světa, jako bys' vypustil motýla.

®

V pokoji, kde jsem včera spal, vypnuli topení a topila krása, měli jsme na sobě jen flaušový šál a já jsem křičel, že láska je zásah, bláznivá Markéta ať nám zapěje, že až sejdem ze světa, čáry máry fuk, nic se neděje, nic se neděje, nic se neděje ...

Mrtvý vrabec

Karel Plíhal C, Edim, F, D#dim, C, Edim, F, D#dim

^C Jenom trocha ^{Edim} sazí a trocha ^F pe ^{D#dim} ří,

^C na světě ^{Edim} mi to nikdo ^F neuvě ^{F#dim} ří,

^{Cmaj7} že tam ležel ^F na náro ^{Edim} ží ^C starý a mrtvý vra ^{G+} bec.

O červnových třešních snad se mu zdálo, když jsem nad ním stál, právě poprchalo, a on tam ležel na nároží - starý a mrtvý vrabec.

*: ^F Zatím dole v dancingu tři ^{G#} snědí páni v smokingu ^C hrají pro cizí ^{A7} vkus, ^{D7} stesk jim voči zavírá, když ^{D#dim} kytarista zazpívá svý ^{G#} nejnovější ^G blues.

Muzeum

Jaromír Nohavica C4sus - 033010

^C Ve Slezském muzeu ^G v oddělení ^{Ami} třetihor je bílý ^F krokodýl a ^C medvěd a liška a ^{G7} kamenní ^C trilobiti, ^{G7}

^c chodí se tam jen tak, co ^G noha nohu ^{Ami} mine, abys viděl, jak ten ^F život plyne, ^c jaké je to všechno ^{G7} pomíjivé ^c živobytí.

F Pak vyjdeš do parku
a C4sus celou noc se F touláš noční Opavou
a B opájíš se F představou,
jaké to C bude F v ráji.
V C pět třicet pět jednou z G pravidelných Ami linek,
sedm zastávek do F Kateřinek,
C ukončete nástup, G7 dveře se C zavírají.

Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat, složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz, můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči, dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně.

A ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil a volat: "Tutanchámon, Vivat, Vivat!" po egyptském kraji. V 5:35 jednou z pravidelných linek, sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku, ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu, na rozbitém stole na ubruse píšeš svou rýmovanou Odysseu, nežli přijde někdo, abys šel už domů.

Ale není žádné doma jako není žádné venku, není žádné venku, to jsou jenom slova, která obrátit se dají. V 5:35 jednou z pravidelných linek, sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

Možná si k tobě někdo přisedne, a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egypťana Sinuheta, dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy rytmus metronomu, který tady klepe od počátku světa.

Nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem, až nebudem, jen navezená mrva v boží stáji. V 5:35 jednou z pravidelných linek, sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

Žena doma pláče a děti doma pláčí, pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty

V neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu, kterou tam pro tebe už mají. V 5:35 jednou z pravidelných linek, sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

Myš na konci léta

Jaromír Nohavica

Všichni už ^{Ami} spí, jenom ^E my dva jsme vzhů ^{Ami} ru,

^C poslední ^G dva v celém ^C do ^{E7} mě,

^{Dmi} já dělám ^E na papír ^{Ami} litera ^E turu

^{Dmi} a ona ^E kouká se ^F po ^{G, C} mně ^G

^{Dmi} já dělám ^E na papír ^{Ami} litera ^E turu

^{Dmi} a ona ^E kouká se ^{Ami} po mně. ^{E, Ami}

Šedivá myš, zřejmě odněkud z polí, je konec léta a začátek sklizně, /: jenom si nemysli, ono to bolí, když někdo kosou tě řízne. :/

Však já si nemyslím, kámoško v bídě, klidně tu přenocuj, nějak se vejdem, /: ráno se vzbudíš dřív, než někdo přijde a večer se zase sejdem. :/

Budeme společně do noci škrábat, ty svými zoubky, já perem, /: nevadí, že máme jinačí kabát, hlavní je, jak ten svět berem. :/

Je konec léta a mně přišlo líto, že chodí po polích vrazi, /: škodíš-li, neškodíš - kdo rozsoudí to, a tak ti nabízím azyl. :/

Na jezeře zlatých ryb

Vlasta Redl Už mi ^C malý byl svět Tak jsem ^{Fmaj7} chtěl na výlet Doma jsem řek' Že budu ^C zpátky co nevidět

Byl jsem chytrý kluk Ale to už ^F je nejspíš fuk Mám pocit že Stejně jsem ^C co se dalo splet'

A ty jsi ^F měla o mě strach Už když mi ^B šlo nač jsem sáh' Tak ^{Gmi7} nač teď brát ^C Jak žebrák na ^F dluh rybí slib

Nemám ^C víc si co přát Než že se ^F dál budeš bát Že chytím i poslední ^C Ze zlatých ryb

Na kolena

Ivan Hlas

Táhněte ^C do háje - všichni ^{Ami} pryč Chtěl jsem jít ^C do ráje a nemám ^{Ami} klíč Jak si tu ^C můžete takhle ^{Ami} žrát? Ztratil jsem ^F holku, co jí mám ^G rád

Napravo, ^C nalevo nebudu mít ^{Ami} klid Dala mi ^C najevo, že mě nechce ^{Ami} mít Zbitej a ^C špinavej, tancuju ^{Ami} sám Váš pohled ^{Dmi} káravej už dávno ^G znám

Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena ^C Jé, jé, jé Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena ^C Jé, jé, jé Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena ^C Je to ^{Ami} tak a vaše ^F saka vám posere ^G pták

Cigáro do koutku si klidně dám Tuhletu pochoutku vychutnám sám Kašlu vám na bonton, Bejby si chytrej chlap Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav

Pořád jen:

Na kolena, na kolena ...

Pořád jen:

Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Je to tak, tenhleten barák vám posere pták

Na sever od ráje

Priessnitz

^{Dmi} Jako papírový ^C drak Co se utrh ^B ze špagátu ^G ^{Dmi} Letím si jenom ^C tak Jenom tak, ^B letím si ^G

Jako černý mrak Nabito elektřinou Rozdávám rány Nevím proč, nevím zač

Jako špatnej chlap Co bere dráhu Zdrhám letím Vyhejbám se drátům

Jako sáček z igelitu Prázdý a zbytečný Padám nedoletím Ale letím

®

^C Cestu ^B znám i poslepu ^C Půjdu ^B sám nic neřeknu ^C Cestu ^B znám i poslepu ^C Na sever ^F od ráje

Jako papírový drak Ve větvích stromů Chycený potrhán Černými pařáty

Jako nezdárný syn Vracím se domů Jiný nepoznám Zadní ulicí

®

F Na sever ^{Gmi} od ráje ^{Ami} vítr ^B studený
F Nad poli ^{Gmi} nad lesy ^{Ami} stromy ^B mávají
F Na sever ^{Gmi} od ráje ^{Ami} vítr ^B studený
F Nad poli ^{Gmi} nad lesy ^{Ami} stromy ^B mávají
Černými pařáty
Černými pařáty
Černými pařáty
Černými pařáty

Na co nesmíš zapomenout

Midi Lidi D# G#

Tak jsem si přišel s tebou popovídat. A rady ti dát a rady ti dát.

Na světe je dobře jenom když ho máš rád, ale kde to mám brát? Ale kde to mám brát?

Nemusíš už nikdy nechat na sebe řvát, tak do oka drát, tak do oka drát.

Že seš borec nemusíš už na sebe hrát. Trapný chvíle nejsou s tím, kdo tě má rád.

Nemusí ti překážet prašivej stát, můžeš občas taky něco do rukou brát.

Není nutný jenom doufat, že to má řád, můžeš ho ty tomu dát. Můžeš ho ty tomu dát.

A jestli už máš zas náladu poraženou, jestli si tvá hlava vzala dovolenou. A když se cítíš zas jak kafka před proměnou, tak ti zkusím připomenout.

A nemusíš se nikdy plazit po kolenou. Nenechej si prací zkazit dovolenou. A není nutný vždycky stát na červenou, ale vetšinou choď na zelenou.

A nemusíš se vždycky jenom holit pěnou. Krize bývá rukou trhu prodlouženou. A jestli si chtěl večer strávit se svou ženou, TAK NA TO NESMÍŠ ZAPOMENOUT.

Tak na to nesmíš zapomenout.

Tak na to nesmíš zapomenout.

Nad stádem koní

Buty

D Nad stádem A4,A koní

Emi podkovy G zvoní, zvoní D

černý vůz A vlečou Emi

a slzy G tečou

a já vo D lám:

Tak neplač můj kamaráde náhoda je blbec když krade

Je ^D tuhý jak ^A veka a řeka ho zpla ^{Emi} ví Máme ho ^G rádi No tak ^C co (no) tak ^G co (no) tak ^A co

Vždycky si přál až bude popel i s kytarou, hou Vodou ať plavou jen žádný hotel s křížkem nad hlavou

Až najdeš místo kde je ten pramen A kámen co praská Budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska No tak co (no) tak co (no) tak co

Nad stádem koní podkovy zvoní zvoní černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám

Vysyp ten popel kamaráde do bílé vody vody Vyhasnul kotel a Náhoda je Štěstí od ^G podkovy

Vysyp ten ^D popel / Heja hej

A kamará ^G de / Heja hej

do bílé ^D vody ^A vo ^G dy / Heja hej

Vyhasnul ^D kotel / Heja hej

a ^A Náhoda ^{Emi} je / Heja hej

Štěstí od podko ^G vy / Heja hej

Naděje a touhy

Vlasta Redl
Př ^C išel jsi odněkud z hor,
j ^F eště déšť na kabátku,
dv ^{Fmi} ě modrý slunce v oč ^G ích
uprostřed v ^C ánočních sv ^{C/H} átků ^{Ami, Ami/G},
a ř ^{Dmi} ek' jsi ^{F+}: t ^{E7} ady budu sp ^{Ami} át, ^{F, Dmi}
a ř ^{Fmi} ek' jsi: t ^G ady budu sp ^C át ^G.

":

N ^C aděje, co pláčou na papíru,
touhy lidí co ztratili svoji víru,
ž ^{Dmi} ivot malovanej v dotazníku,
s ^{Fmi} rdce tvarovaný do perník ^G u,
n ^C aděje, co pláčou na papíru,
touhy lidí, co ztratili svoji víru,
l ^{Dmi} ásku milenců až do svítání
n ^{Fmi} a věži, kde lidem po klekán ^G í

se zastavil č ^c as.

Ten čas ti otupil hrot
všech myšlenek, které šly s tebou,
co se dnes v koutku krčí
a prsty je i v létě zebou,
snad jen lokty jim narostly víc,
když k ránu slunce vyšlo do ulic.
*: Pak v Emi7 íčka sevřená a j D#mi7 en se nedívat,
vz Dmi7al jsi kytaru a zk G usil vyzpívat.

®:

Přišel jsi odněkud z hor, říkal jsi, že místa znáš, kde písničky umírají, když vítr jim potrhal plášť a v hlavě z nich nezbylo nic, když k ránu slunce vyšlo do ulic. *:

®.

Námořnická

Karel Plíhal

^D Maličký námořník v k ^G rabičce od mýdla v ^D ydal se n ^{A7} apříč v ^D anou, bez mapy, buzoly, v ^G esel a kormidla pl ^D uje za kr ^{A7} ásnou Jan ^D ou.

®.

F#mi⁷ Za modrým Hmi⁷ obzorem d F#mi⁷ va mysy Hmi⁷ naděje l ^E ákají odvážné kl A⁷ uky, sn D ad právě na něho št G ěstí se usměje, c D íl má už n A⁷ a dosah r D uky.

Maličký námořník v krabičce od mýdla zpocený tričko si svlíká, moře je neklidný, Jana je nastydlá, kašle a loďkou to smýká.

®

Maličký námořník s vlnami zápasí, polyká mýdlovou pěnu, loďka se potápí, v takovémto počasí je těžké dobývat ženu.

R2:

Za modrým obzorem dva mysy naděje čekají na další kluky, maličký námořník i študák z koleje mají cíl na dosah ruky.

Námořníci

```
Sketa Fotr
/: C rozhod' to Neptun Emi krutej pán moří :/
/: že F námořní G ci si nekopou hroby :/
a že jejich těla navždy patřej ptákům
navždy patřej rybám navždy patřej proudům
/: F námořní G ci si nekopou hroby :/
```

Nána

Mucha

G# E C#mi D#mi

Po Brně necárám kdejaký maskulin se do mě vycáká a co pak s tym

Nikam se nehoním nikdo mi nevoní asi su frigidní co já vim

Ref:

Asi su ^{G#} nána

Asi su úplná $^{\mathrm{D#mi}}$ Ná na $^{\mathrm{C#mi}}$ ná na ná na ná na ^{E} ná $^{\mathrm{F#}}$

Po Brně necárám nemusím, nehárám mně stačí číča a seriál

Je mi to lhostejný všechno to je stejný je mi to jedno dvě je mi to fuk

Nemám to ve zvyku tahat sa s borcama po štrytu válat sa po zemi v modrym

Chlap sa ti nakeruje do bytu a máš po bigbitu děkuju nechcu a myslim to v dobrym Ref:

Prej je to nezdravý to tření tělesný holky to říkají

Choroby pohlavní no to je votřesný mně stačí číča a seriál

*. E F#

Celoplošná kastrace je více nežli nutná aspoň bude legrace a nebudeme smutná

Vše spočívá v odstranění pohlavních žláz

Sterilizace, sterilizace, sterilizace, sterilizace, sterilizace, sterilizace, sterilizace, sterilizace,

sterilizace, sterilizace, sterilizace,

sterilizace civilizace

Ref:

Naruby

Zuzana Navarová

^B A jsem zas ^{Gmi/D#} já, ^{Gmi} hluboko ^B nad věcí ^{Cmi} A jsem zas ^F já, ^B palčivá v ^{Gmi/D#} záblescích ^{Gmi/D#} Dívam se do tebe, lesklá a schýlená Jsem trochu z ocele a trochu smířená ^B A trochu ^{Gmi7} smíře ^{A7} ná...

Dmi Zasej mě v kamení, Gmi sklidíš mě v rozpuku, C Trhej mě z kořenů, F vezmu tě za ruku
Dmi Jsem tvoje nálada, Gmi jsem tvoje poslední
E půlnoční zahrada A v dlážděném poledni
Jsem drátek ze stříbra na noze holubí
Chytám tě za křídla, jsem celá naruby
Jsem rána bez hluku, lesklá a vzdálená
Beru tě za ruku ... A, F#mi/D, F#mi, A, Hmi, E, A, F#mi/D

^B A jsem zas já, hluboko nad věcí A jsem zas já, palčivá v záblescích Dívam se do tebe, lesklá a schýlená Jsem trochu z ocele a trochu smířená A trochu smířená ...

Zasej mě v kameních, sklidíš mě v rozpuku, Trhej mě z kořenů, vezmu tě za ruku Jsem tvoje nálada, jsem tvoje poslední půlnoční zahrada v dlážděném poledni Jsem drátek ze stříbra na noze holubí Chytám tě za křídla, jsem celá naruby Jsem rána bez hluku, lesklá a vzdálená Beru tě za ruku ...

^A A jsem zas ^{F#mi/D} já ^{F#mi} hluboko ^A nad věcí

^{Hmi} A jsem zas ^E já, ^A palčivá v ^{F#mi/D} záblescích ^{F#mi/D}

Hluboko nad věcí, lesklá a vzdálená

Dívám se do sebe, vidím tvá ramena

Vidím tvá ramena

Návštěvník

Děti mezi reprákama

F# vrátil jsem se do svýho města v podchodech visí stejný plakáty
 H u kalášků chlapi hrajou mariáš na stolech prachy / vejplaty

jsem návštěvník ve vlastním světě cizák v zemi z pohlednic ještě na pár zajdu taky pozdravit starý známý a nic víc

F# H

cesta zpět domů je dlouhá a tmavá a pouliční lampy mají tajnej kód rozsvítěj vždycky před zatáčkou občas na západ většinou na východ

tady jsme s tátou sjížděli kopec vždycky když napadl první sníh z nádraží k brance teče řeka poznávám zašlý slova na dveřích

uvnitř zůstalo všechno stejný koberec / okno / psací stůl za osm let tu nikdo nebyl nikdo tady s ničím nepohnul

štěpánčin dopis z prvního léta krčí se v koutě u stěny v bledým písmu na obálce spojený dvě lidský příjmení

pár minut před zavíračkou zbylí opilci možná zase uvěří že na ně doma někdo čeká s pochopením u dveří

morovej sloup na náměstí pamatuje válku / oči od krve když ale stojím přímo před ním dělá že mě vidí poprvé

Nebe-peklo-ráj

Radůza

Ty jsi mi říkal, neboj, ^{Ami} malá to víš, že ti budu ^{Emi} psát no, tak jsem to tak ^G brala ^{Dmi} a teď už máme ^{Ami} listopad

Když jsi mě prosil, ať ti věřím andělé nebo někdo z nich mi oči zasypali peřím a u vás už je asi sníh

®

Nebe-peklo-^{Dmi} ráj nebe-^E peklo-^{Ami} ráj nebe-peklo-^{Dmi} ráj s náma ^E duše ^{Ami} hraj

Jak vodka v nedopitý flašce někde se houpe tvoje loď zas sedím na sbalený tašce chceš-li mě, tak si pro mě pojď

® :

Ami Emi G Dmi Ami

®.

Z křídlovejch plakátů se šklebí do prázdnejch ulic blondýna máslem na zem padaj chleby sama, jak au pair z Londýna

Země se točí kolem osy hlas se mi zadrh jako zip teď už nebudu tě prosit s tebou mohlo mi bejt líp

®: 2x

Nebezpečný síly

Nerez

/: Gmi A Dmi G G#dim A Dmi :/

Co vy ^{Gmi} o nás ^A vůbec ^{Dmi} víte že prej ^{Gmi} každej ^A z nás je ^{Dmi} vrah v parku ^{Gmi} utrh ^A sem si ^{Dmi} kvítek ^G bílý - a ^{G#dim} teď sem ^A v želíz ^{Dmi} kách

Taky ^{Gmi} moji ^A slabou ^{Dmi} mámu poli ^{Gmi} cajt mi ^A včéra ^{Dmi} vzal puči ^{Gmi} la si ^A flašku ^{Dmi} z krámu ^G žíly ^{G#dim} bych mu ^A podře ^{Gmi} zal ^{Dmi} ^{Gmi} ^{Dmi} ^{Gmi} A Dmi

Jeden po kapsách má díry druhej zlato třetí smrt moje ségra balí inžinýri ale teď jí úsměv ztvrd

Zase udělali šťáru a ta holka měla pech chtěla jenom blbejch svacet márů za to leží na zádech

® :

My jsme ^{Gmi} nebezpečný ^{G#dim} nebezpečný ^B nebez ^{E7} pečný ^{G#dim} sí ^A ly my jsme ^{Gmi} nebezpečný ^{G#dim} nebezpečný ^B nebez ^{E7} pečný ^{G#dim} sí ^A ly

Gmi A Dmi G G#dim A Dmi Gmi A Dmi G G#dim A Gmi Dmi Gmi A Dmi

Chlupatej si mýho brášku co má zrovna dvanáct let podal kvůli barvě prášku bílý - no tak to sis poštu splet

Co vy o nás vůbec víte že prej každej z nás je vrah v parku utrh sem si kvítek bílý - a teď jsem v želízkách

®

Já sem hajzl v líný kůži co se nemá - musím brát za to že jsem utrh bílou růži budu nadosmrti smrad jako dycky - malej smrad línej hajzl - malej smrad

Neboj

Cermaque

^{Dm} Bortí se ledovec i chrám svatého ^F Víta a divně ^C hřmí ^B Jdou černí poslové a dav je znovu vítá když chrastí do tmy kostmi lichých tajemství

Ale neboj, po noci vždy svítá, neboj Prosím, neboj, po noci vždy svítá, neboj

Někdy se moc zúží hrdla dnů a čas temně duní jak zmučené uhlí ve trafu Ale neobsáhneš růže, jen pravými úhly a duše nevměstnáš do grafů

Takže neboj, po noci vždy svítá, neboj Hlavně neboj,..... neboj, neboj, neboj

Mohl bys dokola psům, co střeží stáda tvých myšlenek vyprávět o kolapsu světa, co vsadil na venek Raději však obrať tvář k lesu a stádo nechej klidně se pást Křič jako moře při útesu, tanči jak řeka, když protrhne hráz

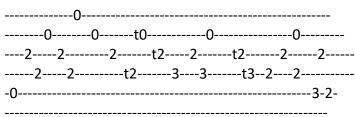
A neboj,..... neboj

Nejde-li řetězy přetrhat, alespoň jimi chrasti křič, aby průměr nezvítězil To podstatné děje se na pomezí to podstatné děje se nad propastí V tlumeném světle, když se žena svlíká když kvete Betlém, když se odemyká

Člověk je víc než lid a lid je víc než republika Člověk je víc než lid a lid je víc než republika Člověk je víc než republika

Nebolí

Priessnitz

Intro během první sloky

Ještě stojím na nohou Ještě nejsem na kolenou Povídejte mi o Bohu Anebo o něčem jiném

^C Ještě stojím na nohou ^F Ještě nejsem na zemi ^{Dmi} Povídejte mi o Bohu Ane ^F bo o něčem ^G jiném

Ještě stojím na nohou Ještě nejsem na kolenou Ukažte mi cestu dejte kříž Dejte kříž a já půjdu

®: Nebo ^C lí Nebo ^F lí
Až ^{Dmi} za chvíli mož ^F ná něco ^G ucítím
Nebolí Nebolí
Až za chvíli možná pochopím

Ještě stojím na nohou
Ještě mám sílu
Objednat si panáka
A zapálit cigaretu
Ještě stojím na nohou
Ještě nejsem pod stolem
Ukažte mi cestu dejte kříž
Dejte kříž a já půjdu

Nebolí Nebolí Až za chvíli možná něco ucítím

Nebolí Nebolí Až za chvíli možná pochopím

Nebolí Nebolí Až za chvíli možná něco ucítím

Že nebolí Nebolí Až za chvíli možná něco ucítím

Vemte si co jen chcete
Ukažte mi tu krásu
Ke štěstí lze prý donutit
Tak já chci bejt šťastnej
Ke štěstí lze prý donutit
Tak já chci bejt šťastnej
Nebolí Nebolí
Až za chvíli možná něco ucítím
Nebolí Nebolí

Až za chvíli možná pochopím Nebolí Nebolí

Až za chvíli možná něco ucítíme

Neděle

Zvíře jménem Podzim

Am Odmítám ^G pozvání ^F který se neodmítá S ta kovou ^{Am} lehkostí navržený ^{Em} a tak je to ^F těžký

A ty se ^F bojíš že už na tebe nikdo ^{Em} nebude jako já

Ale ^F to se mýlíš ^{Em G}

Prej že ^{Am} odcházím ^G ani se ^F netočím A že si ^{Am} zasloužím všechny ty ^G zklamání co mě tam ^F čekaj A já se ^F ptám jak takový otočení může ^{Em} pro nás dva něco změnit A ty se ^F ptáš co jsem to ^{Em} za ^G člověka

REF:

A je to ^C taková ^{Em} smutná ^F neděle A ^C dělníci na dvoře ^{Em} na sebe ^F hulákají A ^C město je prázdný ^{Em} a na větrný ^F ulici Se koukáme ^C za tramvají ^{Em} která nám ^F zrovna ujíždí

Am Některý ^{Em} věci prostě ^F za boha nevysvětlíš
Am můžeš to ^{Em} zkoušet a můžeš ^F se připravovat
Ale když ^C dojde na lámání ^{Em} chleba
Tak se ti ^F slova v puse jen drolí
Jak ti citlivě ^F a s láskou říct
Fže už tě nemám rád

REF:

A je to ^C taková ^{Em} smutná ^F neděle A ^C do dvorů voní ^{Em} smutnej nedělní ^F oběd Všichni se ^C s mastnejma ^{Em} pusama snažíme ^F navzájem rozveselit Všichni se ^C společně ^{Em} řítíme ke ^F katastrofě

A je to ^C taková ^{Em} výjimečná ^F neděle A všichni ^C se na sebe ^{Em} do breku ^F usmívají A na ^C polích hoří ^{Em} ty voňavý podzimní ^F ohně A všichni ^C chceme bejt aspoň ^{Em} na chvilku ^F šťastný A všichni ^C chceme bejt aspoň ^{Em} na chvilku ^F šťastný
A všichni ^C chceme bejt aspoň ^{Em} na chvilku ^F šťastný
A všichni ^C chceme bejt aspoň ^{Em} na chvilku ^F šťastný
A všichni ^C chceme bejt aspoň ^{Em} na chvilku ^F

šťastný

Nejkratší cesta

Sto zvířat

Ami Jsi fakt ^C skvělá,
lepší už asi sotva ^G potkám.

Tak si ^{Ami} nechám
vzpomínky na společnejch ^F fotkách.

Nechci to ^C kazit, to musíš ^G chápat, ^{Ami} ňákejma soucitnejma ^F gestama.

Nejkratší ^C cesta do srdce ^G chlapa ^{Ami(C)} vede mezi ^F žebrama.

Já už ^{C...} musim, netvař se, že se mi chceš pomstít. Chlap se bojí, chytit se v pasti domácnosti. Já sice chápu ten tvůj zápal, ale nic není jako v reklamách.

Nejkratší cesta do srdce chlapa vede mezi žebrama.

R: Ami Jsou různý druhy mužů,
Dmi se mnou to není F výhra.
Ami Jsou různý druhy nožů,
Dmi stačí si jen F vybrat.
Stačí si jen G vybrat.

Co se ^{C...} divíš, ženský si za to můžou sami. Když si pletou, co dělaj milenky, co mámy. A proto není dobrej nápad věřit, že je něco před náma.

Nejkratší cesta do srdce chlapa vede mezi žebrama.

R:

4X Nejkratší cesta do srdce chlapa vede mezi žebrama.

Nejlíp jim bylo

Mňága a Žďorp kapo 3.pražec

nejlíp jim ^C bylo ^{Fmaj7}

^C když ^{Fmaj7} nevěděli co ^C dělají ^{Fmaj7}, ^C, Fmaj7
jenom se ^G potkali

^F a neznělo to ^C špatně ^{Fmaj7}

tak se snažili a opravdu si užívali jenom existovali a čas běžel skvěle

^F nechám si projít ^C hlavou

^G kam všechny věci ^{Ami} plavou

^F jestli je všechno jen ^C dech

^G tak jako kdysi v noci

^{Ami} spolu potmě na schodech ^{C, Fmaj7}

pak se ztratili a chvílema se neviděli jenom si telefonovali a byli na tom bledě

a když se vrátili už dávno nehořeli jenom dál usínali chvíli spolu - chvíli vedle sebe

nechám si projít hlavou kam všechny věci věci plavou jestli je všechno jen dech tak jako kdysi v noci spolu potmě na schodech

nechej si projít hlavou kam všechny věci věci plavou jestli je všechno jen dech tak jako kdysi v noci spolu potmě na schodech

Některá okna vedou do zahrady

Děti mezi reprákama

C Cmaj7

C Cmaj7

^{D*} (x5403x – C posunuté o 2)

C Cmaj7

^C některá okna vedou ^{Cmaj7} do zahrady

^C vidíš v ní ořešáky ^{Cmaj7} stát u trati

^{D*} sedí tam člověk ve své malé sluji

^C přes prasklý sklo fouká mu ^{Cmaj7} do pokoje

za dveřma zamčenej na dva západy v láhvi má horkou vodu na zahřátí když na něj zvenku děti pokřikují s námahou zvedne se a spílá vstoje

Fmaj⁷ v houpacím křesle sedí s dekou v klíně v ruce má tenkou hůl pro nevidomé

Ami zdálky se zdá že se na cizí šklebí
 Em chodili jsme mu s annou na ořechy
 F jako dva námořníci na pevnině
 Ami v korunách stromů skrytí před zákonem
 Emi bylo nám míň než bylo vran na nebi
 F často nás honil, ale nikdy nechyt Ami Emi

anna odešla z města v sedmnácti jezdil jsem za ní přes půl republiky mrazivou cestou napříč světem spícím nosila bílou šálu po mamince

dva malí kaskadéři nad propastí po kapsách nosili jsme dvacetníky vzduch v jejím domě voněl po šeřících smála se jako když se sypou mince pak stála na zápraží v cizím bytě s třetí deskou r.e.m. ve sluchátkách zmizela jak letní vzduch nad půlnocí jako když zapálíš pár starejch novin říkal jsem jí že naše první dítě nebudem nikdy držet příliš zkrátka zvládli jsme stvořit svůj svět ve dvou krocích chtěl jsem ho pojmenovat po dědovi

když jsem ji spatřil živou naposledy měla už vnoučata ve třetí třídě popřáli jsme si s láskou hodně štěstí odešla usnout do rodnýho města

v místě kam chodili jsme na výzvědy čekal jsem do noci až zase přijde chtěl jsem dokončit co jsem říct jí nestih navázat tam kde jsem před lety přestal

čekal jsem tam se shrbenými zády chtěl jsem jí vrátit co jsem v ní ztratil čekal jsem až se na mě vrány sletí ráno jsem zkřehlý v sobě spálil všechno některá okna vedou do zahrady vidím v ní ořešáky stát u trati volám už zdálky na dvě cizí děti vím že mě stejně nikdy neposlechnou

C Cmaj7 C Cmaj7 C

Nevidomá dívka

Karel Kryl
C Dmi C Dmi

^C V zahradě ^{Dmi} za cihlovou ^C zídkou ^{Dmi C}
popsanou ^{Dmi} v slavných výro ^C čích ^{Dmi C}
Sedává ^{Dmi} na podzim na ^E trávě před ^{Ami} besídkou

^F Děvčátko s ^G páskou na ^C očích

Pohádku o mluvícím ptáku Nechá si přečíst z notesu Pak pošle polibek po chmýří na bodláku Na vymyšlenou adre ^E su

®.

^E Prosím Vás ^{Ami} nechte ji, ach ^{Dmi} nechte ji,

^{Ami} tu nevidomou ^G dívku

^{Dmi} prosím Vás ^G nechte ji si ^E hrát,

^{Dmi} vždyť možná hraje si, ^{Ami} na slunce s nebesy,

^{F/G} jež nikdy neuvidí ^{G/E} ač jí bude ^E hřát.

Pohádku o mluvícím ptáku, o třech zlatých jabloních, a taky o lásce již v černých květech máku, přivezou jezdci na koních.

Pohádku o kouzelném slůvku jež vzbudí všechny zakleté, pohádku o duze jež spává na ostrůvku, na kterém poklad najdete.

® :

(Recitativ:)
Rukama dotýká se květů,
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli, jen na chvíli.

®:

Nikdy nic nebylo

Sto Zvířat

Nikdy jsi ^{Gmi}nebyla - a naše seznámení Proběhlo ^{D#} má milá - před kinem který není Nepil jsem ^C Tequilu - a ne že bych se šklebil ^F Netlačil na pilu v tom baru, kterej nebyl

Nikdy jsem ^{Gmi} neříkal - kolik mě čeká slávy Nehrála ^{D#} muzika - ze který jsem se dávil Nechtěl jsem ^C na závěr - Ti vyblejt celej život ^F a ztratit charakter a všechno oběživo

®.

Nebylo ^{Gmi} nic - já jen ^B kdybys měla chvíli ^C můžem si někam ^{Gmi} sednout Nebylo nic - pár ^B let jsme spolu nemluvili ^C a předtim taky ani ^{Gmi} jednou

Nikdy nic nebylo - noc jako horská dráha Vsadim se o kilo - že prostě nejsi drahá Je to jen chiméra - a žádný že jsem brečel a měl jsem hysterák - ty už mi neutečeš

Scénář se nekoná - my dva ho nenapsali a někdo místo nás - prázdnej papír spálil nic není ani já - ani tvý zlatý oči jen jsme šli na biják - co nikdo nenatočil

® :

Gmi, D#, C, F

Nikdy jsi nebyla - a naše seznámení Proběhlo má milá před kinem který není Nic není ani já - ani tvý zlatý oči jen jsme šli na biják, co nikdo nenatočil

Nikdo to nebere

Bratři Ebenové Emi7 A...

Ještě se ^D svítí a ještě ^C teče vo ^G da Kdo odpo ^D ví ti a kdo ti ^C ruku po ^G dá Ještě se ^{Emi} vaří a zdá se, že ^A nám chut ^D ná ^G Volaná ^C srdce jsou dočasně nedo ^D stupná

A kamna hřejí hlas mluví do éteru Ta slova znějí jak rány z revolveru Lékařská pomoc nicméně není nutná Volaná srdce jsou dočasně nedostupná

Emi7 Zvoní to A

Vyzvání
A běda
Nikdo to nebere
Nikdo se nehlásí
Nikdo to nezvedá
Nikdo to nezvedá

Sníh poletuje Ta zima konce nemá A králům ujel přímý spoj do Betléma A podle všeho je jim to zřejmě putna Volaná srdce jsou dočasně nedostupná

Zisky i dluhy píšeme do análů Jeden jak druhý toužíme po signálu A když pak přijde, odpověď je tak smutná Volaná srdce jsou dočasně nedostupná

No Surprises

Radiohead

```
A heart that's full up like a landfill,
         Gm C
A job that slowly kills you, bruises that won't heal...
Verse 2:
                            Dm
You look so tired and unhappy, bring down the government,
They don't, they don't speak for us...
Chorus 1:
                      Dm
I'll take a quiet life, a handshake of carbon monoxide,
With no alarms and no surprises,
 Gm
No alarms and no surprises,
 Gm C
No alarms and no surprises, ... Silent ... . silent
Chorus 2:
This is my final fit, my final bellyache,
 Gm C
With no alarms and no surprises,
 Gm C
No alarms and no surprises,
 Gm C
No alarms and no surprises,
[Instrumental break]
F \ C \ C \ Gm
Chorus 3:
Such a pretty house, and such a pretty garden $\sf Gm$
With no alarms and no surprises,
 Gm C
No alarms and no surprises,
 Gm C
No alarms and no surprises, please
```

Nosorožec

Karel Plíhal

P ^{Ami} řivedl jsem domů Božce ^{Dmi} nádhernýho ^{Ami} nosorožce,

Dmi originál tl ^{Ami} ustokožce, k ^{D#dim} oupil jsem ho v h ^{H7} ospodě.

Z ^{Ami} a dva rumy a dvě vodky př ^{Dmi} ipadal mi v ^{Ami} elmi krotký,

p ^{Dmi} ošlapal mi p ^{Ami} olobotky, ^{E7} ale jinak v p ^{Ami} ohodě.

Vzn ^{Dmi} ikly menší p ^{Ami} otíže př ^{H7} i nástupu d ^{Ami} o zdviže,

př ^{Dmi} i výstupu z ^{Ami} e zdviže ^{D#dim} už nám to šlo l ^{H7} ehce.

Vzn ^{Ami} ikly větší potíže, kd ^{Dmi} yž Božena v n ^{Ami} egližé,

kd ^{Dmi} yž Božena v n ^{Ami} egližé řv ^{D#dim(E7)} ala, že ho n ^{E7(Ami)} echce.

2.
Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce, originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: Padej, sbohem, zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda, originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.

3.

Ami Tak tu sedím se sousedem, s Dmi nosorožcem Ami a s medvědem, n Dmi adáváme j Ami ako jeden n E7 a ty naše sl Ami epice.

O znakoplavkách a tak

Žamboši

- ^D Znakoplavka Lů
- ^A Zakopla v kalu
- ^G Chtěla na túru
- ^A Teď má frakturu
- ^D Život pod vodou
- ^A není legrace
- ^G zkuste se sádrou
- ^A plavat do práce

R

^{Hmi} Jó tak se žije hmyzu ^G poblíž rybničního přepa ^D du ^A

^{Hmi} Nenech se sežrat a své ^G problémy si vyřeš odza ^D du ^A

Znakoplavka Cé zakopla v kapce mlíko debilní acidofilní Co s ní bude dál nikdo netuší holka kyselá s bělostnou duší

R:

Znakoplavka Fí Zakopla v kafi Pila alžíra A teď umírá Káva prospívá Nízkému tlaku Když ji nebývá Míň než koňaku

R:

Znakoplavka Rí Zakopla v kari Voní Ásií Už neví kdo ji jí jak do Karachi plány lepí, tká sbalit nestačí cvaknou klepítka

R:

Znakoplavka nás utře Zakopla v kámásutře Kniha kohosi byla v rákosí svádění je um Je teď sečtělá A znakoplavčíkům Dává do těla

Jó tak se žije hmyzu poblíž rybničního přepadu Nenech se sežrat a své problémy si vyřeš odzadu

Ój kat es ejiž uzymh žílbop ohínčinbyr udapeřp Chenen es taržes évs a ymélborp is šeřyv udazdo?

Odpočiň si Sáro

Robert Křesťan a Druhá tráva Odpo ^{Ami} čiň ^F si, Sá ^C ro, obrať ^{Ami} list a vz ^{Emi} dej se ^{Dmi} mi, pro všechno na ze ^{Ami} mi u tvých nohou ^F, Sá ^C ro.

Pamatuješ, Sáro, tehdy v létě v obilí jsme spolu kouřili cigaretu, Sáro.

®: V tom ^{Dmi} pšeničném poli, kde ležet tak bolí, ^C jsme spolu ^G leže ^{Dmi} li, v té ^G pěně všech věcí, v té smyslné kleci, v tu slavnou ^{Dmi} nedě ^{Ami} li, my ^F smělí nesmě ^C lí jsme ^{Dmi} spolu nemě ^{Ami} li nic než retko ^F, Sá ^C ro.

Je to k smíchu, Sáro, jako tehdy v pšenici, pohleď v levici, mám dvě sparty, Sáro.

®: Ten nebohý kdosi, kdo na křídlech nosí tvou lásku a tvůj klid, ten, zocelen z boje, pak příkoří tvoje snad musí odčinit, kněžno, ztrácím nit, můj Bože, chtěl bych mít jeho záda, Sáro.

Oh sister

Bob Dylan

```
[Verse 1]
              С
Oh sister when I come, to ly in your arms. G $\sf Bm$ C {\sf G}
You should not treat me like a stranger.
G Bm C
Our father would not like the way that you act
G Bm C G
And you must realize the danger.
[Verse 2]
Oh sister am I not a brother to you.
And one deserving of affection.
And is our purpose not the same on this earth,
To love and follow his direction.
[Verse 3]
We grew up together from the cradle to the grave. F \qquad C \qquad G \qquad D
We died and were reborn and left mysteriously saved
```

[Verse 4]

Oh sister when I come to knock on your door Don't turn away, you'll create sorrow. Time is an ocean, but it ends at the shore. You may not see me tomorrow.

Omnia vincit Amor

Klíč

^{Dmi} Šel pocestný kol ^C hospodských ^{Dmi} zdí, ^F přisedl k nám a ^C lokálem ^F zní ^{Gmi} pozdrav jak svaté ^{Dmi} přikázá ^C ní: ^{Dmi} Omnia ^C vincit ^{Dmi} Amor.

Hej, šenkýři, dej plný džbán, ať chasa ví, kdo k stolu je zván, se mnou ať zpívá, kdo za své vzal Omnia vincit Amor.

Ref: Zlaťák ^F pálí, ^C nesleví ^{Dmi} nic, štěstí v ^F lásce ^C znamená ^F víc, všechny ^{Gmi} pány ^F ať vezme ^C ďas! ^A ^{Dmi} Omnia ^C vincit ^{Dmi} Amor

Já viděl zemi válkou se chvět, musel se bít a nenávidět, v plamenech pálit prosby a pláč -Omnia vincit Amor.

Zlý trubky troubí, vítězí zášť, nad lidskou láskou roztáhli plášť, vtom kdosi krví napsal ten vzkaz: Omnia vincit Amor.

Ref: Zlaťák pálí...

Já prošel každou z nejdelších cest, všude se ptal, co značí ta zvěst, až řekl moudrý: "Pochopíš sám, všechno přemáhá láska."

Ref: Zlaťák pálí...

Teď s novou vírou obcházím svět, má hlava zšedla pod tíhou let, každého zdravím tou větou všech vět: Omnia vincit Amor. Omnia vincit Amor...

Orlice

Zuzana Navarová

^A Orlice zas ^E šumí nad spla ^{F#mi} vem

^D odpusť mi ^A modlím se ať ^E všechno přesta ^{C#mi} nem´ odpusť mi ^D ke smutku ten ^E chlad je květen a ne listo ^{F#mi} pad odpusť ^A modlím se když ^E spáváš na pra ^D vém boku

Když Orlice zas šumí nad splavem odpusť mi modlím se ať všechno přestanem´ odpusť, že nemám na duši smutek ač králi Artuši prý utek´ kůň i s bílým praporem

C/G Vysoko G v horách prší A/E kolem přelít D hvízdák
 Vysoko v horách prší na pyruších hnízda
 Vysoko v horách prší Dáša ruší, hvízdá
 Vysoko v horách horko v autobuse bonbon v puse H a ty hvízdáš s E ní zdaleka

Orlice zas šumí nad splavem odpusť mi modlím se ať všechno přestanem´ odpusť ať nemám nikdy strach kéž dýchám na zobáčcích vah odpusť Orlice zas šumí nad splavem

Vysoko v horách prší voda na tři couly Vysoko v horách prší Dáša už se choulí Vysoko v horách prší na kalhotách bouli Vysoko v horách horko v autobuse sucho v puse co si počneš s ní zdaleka

Orlice zas šumí nad splavem odpusť mi modlím se ať všechno přestanem´ odpusť, že nemám na duši smutek ač králi Artuši prý utek´ kůň i s bílím praporem

sólo:

Orlice zas šumí nad splavem odpusť mi modlím se ať všechno přestanem´ odpusť ať nemám vůbec strach kéž dýchám na zobáčcích vah odpusť Orlice zas šumí nad splavem

Padaly hvězdy

Karel Plíhal

®.

^C Padaly h ^{Ami} vězdy a ^{D9/F#} jedna z nich s ^G lítla mé milé př ^C ímo d ^{D9/F#} o klín ^G a, j ^C ak byla žh ^{Ami} avá, tak s ^{D9/F#} ukně jí ch ^G ytla, a od sukně c ^C elá r ^F oklin ^C a.

Ami Má milá k ^{Emi} řičí: ^{Ami} pomoz mi p ^{Emi} řece, n ^{Ami} estůj tu j ^{Emi} ako z k ^{D#dim} amene, t ^{Ami} ak jsem ji r ^{Emi} ychle ^{Ami} odtáhl k ř ^{Emi} ece z d ^{Ami} osahu t ^{Emi} oho pl ^D amen ^G e.

®:

Jenže ta hvězda tu moji milou rozpálila jak kamínka, zuby i nehty mi pustila žilou a já drtil její ramínka.

®:

Pod hlavou nebe a nad hlavou země, v obrovským požáru škvařím se, jsem totiž v ní, jako ona je ve mně, jako dvě kapky steklé na římse.

®.

Teď už jen v očích jak tečka za snem skomírá malý plamínek, běžíme k hvězdě a oba žasnem: je to jen chladnoucí kamínek.

Pasáček ovcí

Květy

Předehra: /:Ami,E,Dmi,E,Dmi,E:/

^{Ami} Pasáček ovcí toulá se po nocích, ^E kopcích, pasáček ovcí říká si. ^{Dmi} Teď můžu si dělat všechno ^E co chci, teď, ^{Dmi} když tady nejsi ^E ty.

^{Ami} Pasáček ovcí toulá se po nocích, ^E kopcích, pasáček ovcí říká si. ^{Dmi} Teď můžu si dělat všechno ^E co chci, teď, ^{Dmi} když tady nejsi ^E ty.

^{Ami} Jenže žádna cesta stejně, než k tobě nevede, ^E ať se člověk díva pod nohy či do nebe. ^{Dmi} Kameny jsou rozházený, jako tvoje znamínka, ^E mlha, jako vlasy ^{Dmi} a mraky tak i ^E tak.

Mezihra: /:Ami,E,Dmi,E,Dmi,E:/

Pasáček ovcí toulá se po nocích, kopcích pasáček ovcí říká si. Teď můžu si dělat všechno co chci, teď, když tady nejsi ty.

Pasáček ovcí toulá se po nocích, kopcích pasáček ovcí říká si. Teď můžu si dělat všechno co chci, teď, když tady nejsi ty.

Jenže žádna cesta stejně, než k tobě nevede, ať se člověk díva pod nohy či do nebe. Kameny jsou rozházený, jako tvoje znamínka, mlha, jako vlasy a mraky tak i tak.

Dohra: /:Ami,E,Dmi,E,Dmi:/

Pavouci v poštovní schránce

Děti mezi reprákama

A C#m Hm D 4x

viktor dnes nemá chuť jít s ostatníma vení jeho svět se smrsknul na postel a časopisy počítá šedý vlasy před zrcadlem ani svoji reginu už nemiluje jako kdysi

nezvedá telefony / nečte maily / nevychází nechce teď vědět co se venku za zdí vlastně děje když kouří z okna tak si nejdřív zapne bundu na zip

roztáhne závěsy a vajgl hodí do závěje

už kdysi ve škole zůstával často sám ostatní jezdili na chaty a na koupaliště on seděl v paneláku s knížkou dokořán a snil o tom že špatný teď je předzvěstí pro lepší příště

ve frontě na obědy rozhlížel se kolem sebe a když ji uviděl tak celej den měl hnedka lepší a i když zdálo se že její vlasy neznaj hřeben za celejch osm let si toho ani jednou nevšim

mezihra

pátého března roku dva tisíce šest asi v půl sedmé ráno začal psát dopis o tom že je klidně možný že mohl se splést že jeho hlava často hlouposti tropí

ale že cítí že chtěl by s ní být potom hrozně se bál co ho ve schránce přivítá tak přestal brát poštu pro duševní klid než další rok s maturitou opustil zwittau lidi se mění s tím jak schne jim inkoust na občance

už dávno přistih se že zapomněl na její jméno už dávno nemyslí na pavouky v poštovní schránce

už dávno sdílí svoje dva plus jedna s jinou ženou

koupili psa a on ho každý ráno v sedm venčí a pak se vrací domů ke snídani do postele a čára života je každým dnem menší a menší teď už si nedovolí chovat se tak nedospěle

mezihra

regina nechápe proč viktor zamyká se doma ve svojí pracovně kde nemá nic / jen cigarety kouká se na město a říká jí že píše román ve skutečnosti má napsanou asi půlku věty

nechce se smířit s tím že minulost už nevyřeší že každej rok zmrzne zem a v květnu zase tajou ledy

chybí mu někdo na koho by se moh denně těšit na těch pár vteřin v poledne ve frontě na obědy

lidi jsou směšný když šířej zvěsti kterým pak stejně ani sami neuvěří že můžou bejt šťastný z cizího štěstí i když jim zalízá do jejich starejch peřin

že jim to vůbec nevadí / že nejsou děti že hlavní přece je: každýmu dle jeho přání že jsou za to rádi / že slova a věty nás přece v pětadvaceti už nemůžou zranit

mezihra

Α

Pažitka

Xavier Baumaxa A C#mi Cmi F#mi E D

Krajina ^A svádí k podzimním ^{C#mi} výletům, tripům do ^{F#mi} mládí a častým ^D úletům. Barevný listí je rázem pestřejší, hlavu ti čistí, no a ty jsi bystřejší.

Ref.: A Pašuješ zážitky, E pašuješ všechno co se F#mi dá, sáčky suchý pažitky, D tomu se říká dobrá nálada. Pašuješ zážitky, pašuješ všechno co se dá, sáčky suchý pažitky, tomu se říká dobrá nálada.

Hladina tůní pomalu vychladá, je konec vůním a léto uvadá. Na stehna fenek dopadl dlouhý stín, skončil čas trenek, ale já zas něco vymyslím.

Ref.

Kochám se chcaje, překvapen výdrží, té co mi ho saje a co mi podrží. Malinký flíček na kalhotách vydržím, kalhot dost maje, tyto poté vydražím.

Ref.

Perfect Day

Lou Reed E, Ami, E, Ami

Ami Just a per ^D fect day

G Drink san ^C gria in the park

Then la ^{Dmi} ter when it gets dark

We go home

^{Ami} Just a per ^D fect day ^G Feed ani ^C mals in the zoo ^F Then la ^{Dmi} ter a movie too ^E And then home

®: A Oh it's D such a perfect day C#mi I'm glad I spent it D with you A Such E a perfect day You F#mi just keep E me D hanging on You F#mi just keep E me D hanging on

Ami Just a D)perfect day

G Problems C all left alone
F Weeke Dmi nders on our own
It's E such fun

Ami Just a D perfect day

G You ma C de me forget myself

I thought Dmi I was someone else

So E meone good

® : F#mi, E, D, F#mi, E, D, F#mi, E, D

C#mi You're gon ^G na reap ^D just what you sow A, C#mi You're gonna ^G reap ^D just what you sow A, C#mi You're gonna ^G reap ^D just what you sow A, C#mi You're gonna ^G reap ^D just what you sow A, C#mi, G, D, A, C#mi, G, D, A

Pět policajtů

Jablkoň

Dmi Něco se mi snaží ^B dostat do hlavy
C čekám až to celník ^A rozum odbaví
5 ^{Dmi} policajtů do služby je ^B připraveno hned pro ^C tože já mám v hlavě po ^F hromadě všech ^E pět

®.: Ami Volává mě Dmi něco G co prý stojí C za E to ale Ami jakpak to mám F uslyšet když E slyším jen ti Ami cho Chtěl bych mít to něco co prý stojí za to ale jakpak to mám uchopit když nemá to ucho

Jak ráno den dveře světu otvírá cosi ve mně mluví a nejsem to já 5 policajtů okamžitě vchází do domu a už mě zase vedou zpátky k rozumu.

® .:

Večer už mám pokoj policajti spí opatrně čekám zda se to objeví 5 policajtů procitá a hned se vrací zpět a tak mám zase v hlavě pohromadě všech pět.

® .:

Něco ve mně klíčí jako obilí ministerstvo vnitra shání posily 5 policajtů přestává už otravovat vzduch na povel je totiž má ministr vnitra Bůh.

®.:

Petěrburg

```
Jaromír Nohavica

Ami Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, F padá E na mě Ami žal, zatoulaný pes nevzal si ani kůrku F chleba, kterou E jsem mu Ami dal.

©:

C Lásku moji Dmi kníže I E gor si bere,
F nad sklenkou vodky H7 hraju Adim si E s revolverem,
Ami havran usedá na střechy Petěrburgu, F čert a E by to Ami spral.

Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.

©:

C Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :/
```

Pieta

Karel Kryl Emi, Edim, Emi, H7 ^{Emi} V rohu ^{Edim} náměstí, ^{Emi} kousek ^{D7} od nádraží,

Emi V rohu Edim náměstí, Emi kousek D7 od nádraží,
Emi pod černým D7 baldachýnem G ko A mínem H vytvořeným,
Emi němá Edim bolestí Emi stála D7 nad drenáží
Emi Madona s D7 mrtvým synem Emi umučeným.

Stála zmatená nenadálým hlukem, na ruce déšť jí padal jak slzy velekněze, trochu zděšená podnapilým plukem, ^{Emi} co vůbec ^{D7} nevy ^G pa ^A dal ^{H7} na vítěze.

®.

^{Emi} Stojíce ^{D7} u Piety ^{Emi} kouřili ^{D7} cigarety

^{Emi} a šnapsem ^{D7} žízeň hnali ^G kilo ^A metr ^H klusem,

^{Emi} kuplety z ^{D7} kabaretu ^{Emi} zpívali ^{D7} pro Pietu,

^{Emi} a když je ^{D7} dozpívali, ^G otřás ^A li se ^H hnusem.

Měli monstrance cestou nakradené a snímky pro rodiny, jež léta neviděli, místní sebrance, válkou nakažené, tu trochu zeleniny záviděli.

Holky z ulice trochu pomuchlali a pak jim zaplatili držadlem bajonetu, sklady munice pečlivě zavírali, a pak se posadili pod Pietu.

®.

Sedíce pod Pietou cpali se omeletou, hlasitě nadávali na pitomou nudu, čmárali po Pietě pozdravy Mariettě, kterou si půjčovali, neznajíce studu.

Jednu neděli polní zabalili, poslední pohlednici příbuzným odeslali, potom odjeli, aniž zaplatili, na cestě železnicí usínali.

Nikdo neplakal, nikdo nelitoval, nikoho nebolelo, že jeli bez loučení, někdo přitakal, jiný poděkoval, nikomu nescházelo poroučení.

®.

A jenom pod Pietou holčičku pětiletou písmena zaujala načmáraná křídou, ^{Emi} číst se však ^{D7} neučila, ^{Emi} tak nápis ^{D7} pohladila, ^{Emi} písmena rozmazala, zbytek umyl déšť, zbytek umyl déšť, zbytek umyl déšť ^{Enu6, Emi9/6}

Piráti

Zuzana Navarová

^{Ami} Hubená noc ^{Dmi} přisedla si ^{Ami} s otrá ^E veným ^{Ami} vínem ^{Ami} Bledá holka ^{Dmi} přikryla tmu ^G černým ^C baldachýnem ^E Divá jízda na Parnasu ^{Ami} holka z oka loví řasu ^{Dmi} Ještě chvíli slyším basu ^C purpurovým ^E stínem

Ami Hubená noc ^{Dmi} přisedla si, ^{Ami} pobav ^E eně zv ^{Ami} adla ^{Ami} Bledá holka ^{Dmi} přikryla tmu, ^G koukla ^C do zrcadla ^E Zablýsklo se nad Parnasem ^{Ami} marně hodil básník lasem ^{Dmi} Drobná píseň tenkým hlasem ^C zachřadla, ^E až chřadla

^E Kde jste mí kumpáni nahořklých ^{Ami} nocí kde jste mí ^{Dmi} piráti ^G houpu se ^C v bocích ^{Dmi} Kde jste mé přízraky ^G pobledlých ^C svic ^{Dmi} Vezte mě tramvaje ^E do Voko ^{Ami} vic

Hubená noc přisedla si s otráveným vínem Bledá holka přikryla tmu černým baldachýnem Ztratila se v nočním dešti moje tramvaj, vem ji nešť i básník ten jak Tokaj z Pešti koktal na mě svý: nem...

Nem tudom... Piráti nahořklých nocí Kde jste mí kumpáni houpu se v bocích /: Kde jste mé přízraky Pobledlých svic Vezte mě tramvaje do Vokovic :/

Hubená noc přisedla si, pobaveně zvadla Bledá holka přikryla tmu, koukla do zrcadla Divá jízda na Parnasu moje tramvaj mění trasu Ještě chvíli slyším basu Zachřadla, až chřadla

Kde jste mí piráti nahořklých nocí Kde jste mí kumpáni v tichnoucích krocích Zdravím vás přízraky a pak už nic jenom ty tramvaje do Vokovic

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

^C Málo jím a ^F málo spím a ^C málokdy tě ^F vídám, ^C málokdy si ^{Emi} nechám něco ^{Dmi} zdát ^G ^F Doma nemám ^C stání, už od ^{Ami} jarního ^F tání ^B cítím, že se blíži listopad, ^C hm, hm, hm

®:Listopadový ^B písně ^F od léta už ^C slýchám vítr ^{Dmi} ledový ^F přinesl je k ^C nám Tak mě nečekej , dneska nikam nepospíchám listopadový písni naslouchám

Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí, k zemi padá zlatý vodopád Pod nohama cinká to postrácané listí vím, že právě zpívá listopad.

Dál a dál tou záplavou co pod nohou se blýská co mě nutí do zpěvu se dát tak si chvíli zpívám a potom radši pískám píseň co mě učil listopad.

Pod akátem

*Kieslowski*Hmi Pod akátem F#mi

Hmi duše moje F#mi

kropím Hmi zemi. F#mi (2x)

®.

^{Emi} A kapka kapce líbá ^G lemy ^D A kapka kapce líbá lemy (2x)

Pod širým nebem duše moje je pramen v zemi (2x)

®.

Hraje šachy s peřejemi Hraje šachy s peřejemi (2x)

La la la la la...

®.

Hnu se prudce křičím přece a nohy samy míří k řece (2x)

^{Hmi} Pod akátem ^{F#mi} ^{Hmi} duše moje ^{F#mi} kropím ^{Hmi} zemi.

Pochod marodů

Jaromír Nohavica

^{Ami} Krabička cigaret a ^C do kafe ^G rum, ^F rum, ^{Ami} rum, dvě vodky a fernet a teď, ^C doktore, ^G čum, ^F čum, ^{Ami} čum, chra ^{Dmi} pot v hrud ^F ním ko ^{Ami} ši, no ^{Dmi} to je ^F záži ^E tek, ^{Ami} my jsme kámoši řidi ^C čů sani ^G tek, - ^F tek, - ^{Ami} tek.

Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc, i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc, u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn, je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

®.

Ami Cirhóza, ^C trombóza, ^G dávivý ^C kašel,

Dmi tuberku Ami lóza - ^E jó, to je Ami naše!

neuróza, ^C skleróza, ^G ohnutá ^C záda,

Dmi paraden Ami tóza, no ^E to je pa Ami ráda!

Jsme Dmi slabí na tě Ami le, ale ^G silní na du ^C chu,

Dmi žijem vese Ami le, ^E juchuchuchu

Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce, tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce, zná naše adresy a je to čiperka, koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.

Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo, doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo, budou nám řezati ty naše vnitřnosti a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

®.

Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel, tuberkulóza, hele, já jsem to našel! Neuróza, skleróza, křivičná záda, paradentóza, no to je paráda! Byli slabí na těle, ale silní na duchu, žili vesele, než měli poruchu.

Pojďme se napít

```
Robert Křesťan

F#mi Pěkně Emi tě D vítám, G lá A sko D má

D Tak trochu F#mi zbitá, a G víc F#mi soukro A má. G

F#mi Pěkně Emi tě D vítám, a G čemu vděčím

F#mi Za tak vzácnou Hmi chvíli, G jed F#mi nou Emi za D sto A let. G
```

*:
 F**** Pojďme Emi se D napít
 D Pojďme se G napít F**** Pojďme se G napít F**** Pojďme se G napít F**** Pojďme se D napít Emi z čeho G slzy D týct

^D Pojďme se napít

D Pojďme se ^G napít ^{F#mi Emi}

G Ať ^D nám mají ^{Emi} z čeho ^G slzy ^D týct

F#mi V nohách ti dřepí, bílej pták Už nejsme slepí, a zlí - naopak. Už nejsme slepí, a rozdejchaní Jako když se spěchá, bránou vítězství. ®.

F#mi V očích ti svítí, a sládne dech A něco k pití, tu ční na stolech A něco k pití, a nepospíchej Stoletá má lásko, když už nemáš kam. ®.

Pokojný a jasný

Zuzana Navarová

C Učiteli C/H, můj Ami učiteli Ami/G

Dmi kde jsi mě zanechal

když E7 dny pršely

To Ami na jeteli

to v Fmaj7 křídlech včely

to v Dmi7 mracích, co se hnaly

G od Tábora nad Pyšely

Učiteli, můj učiteli kde jsi mě zanechal když dny pršely To na jezeře to blízko keře studnu že pochválí ten komu vyschlo všechno cherry

Učiteli, můj učiteli kde jsi mě zanechal když dny mi darmo pršely to na pramici to na silnici v kámen jsme tesali a vlaštovky jsme neslyšeli

Učiteli, můj učiteli kde jsi mě zanechal když dny mi málem darmo všechny vypršely tak na neděli zabzučely uletěly

..v křídlech včely, na jeteli na jezeře blízko keře na pramici to na silnici v břiše lvici v jitrnici

Pražskej démon

Vítkovo Kvarteto

Ami Kam jde ten blázen

F s tím černým futrálem?

G Chodí tu kolem,
je lehce Ami uhlazen.

Vždy každý úterý před plotem postojí,
pak na zahrádce keř ubohý
Není to Verdi, ne Stradivari,
ne Paganini, jen nějakej bigbít
Přichází z Malešic, z tý čtvrti pochybný,
na moji zahrádku nedbá nic.

 $^{\circ}$.: 4x $^{\mathbf{Ami}}$ A je to on, je to on, Pražskej $^{\mathbf{G}}$ démon, ten $^{\mathbf{Ami}}$ démon. Je to on, je to on, ten $^{\mathbf{G#}}$ démon...

1.

®.: 5x

Pro labutě

Zuzana Navarová

C Jak sladko, Emi jak bolno
Dmi7 hořko nám b G7 ylo

C tak sladko, Emi tak bolno
Dmi7 hořko a m G7 ilo
Dmi7 Co křídel, c C o zvonů
Dmi7 z Varšavy d G7 omů

C a v srdci Emi zas místa
Dmi7 jak pjany p G7 ijanista

Sladko a bolno hořko nám bylo tak sladko tak bolno dolce a milo Co křídel, co zvonů co u sta hromů spí poutník, spí střela i doutník od Fidela

C La, Emi _{la.}, Dmi7, G7, Ami, Emi, Dmi7, G7 .

^{Dmi7} Nad ránem zakřičel ^{G7} pták ^{Dmi7} řekni mi,řekni mi ^G řekni mi jak

jak sladko, jak bolno hořko nám bylo tak sladko, tak bolno a venku lilo Co z křídel, co z básně tak z čista jasně a hedvábně krutě zní píseň pro labutě

La, la...

Pro malou Lenku

Jaromír Nohavica

^{Ami} Jak mi tak docházejí ^{D7} síly, já ^G pod jazykem ^{G/F#} cítím ^{Emi} síru, ^{Ami} víru, ztrácím ^{D7} víru, a to mě ^G míchá, ^{Ami} minomety reflektorů st ^{D7} řílí jsem ^G malým ^{G/F#} terčem ^{Emi} na bitevním poli, kdekdo mě ^{Ami} skolí, a to mě ^{D7} bolí, u srdce ^G píchá.

®.

Ami Rána jsou smutnější než ^{D7} večer,
z rozbitého ^G nosu ^{G/F#} krev mi ^{Emi} teče,
na čísle ^{Ami} 56 10 ^{D7} 9 nikdo to ^G nebere,
Ami rána jsou smutnější než ^{D7} večer,
na hrachu ^G klečet, ^{G/F#} klečet, ^{Emi} klečet,
Ami opustil mě můj děd Vše ^{D7} věd a zas je ^G úterek.
Ami Jak se ti ^{D7} vede? No ^G někdy fajn a ^{G/F#} někdy je to v ^{Emi} háji,
dva ^{Ami} pozounisti z vesnické ^{D7} kutálky pod okny mi ^G hrají:
tú tú ^{Ami} tú ... ^{D7}, ^G, ^{Emi}, ^{Ami}, ^{D7}, ^G, ^G, ^{Ami}, ^{D7}, ^G, ^{Emi}, ^{Emi},

Jak říká kamarád Pepa: co po mně chcete, slečno z první řady, vaše vnady mě nebaví a trošku baví, sudička moje byla slepá, když mi řekla to, co mi řekla, píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.

®:

Má malá Lenko, co teď děláš, chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde, až umřem, říkej, žes' nás měla, to pro tebe skládáme tyhle sloky, na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme kvinde.

®.

Prší

Karel Plíhal

©:

C Pr C/H ší a Dmi hvězdy G na plakátech b C lednou C/H,

zp Dmi ívám si sp E olu s reprob Ami edno Ami/G u,

jak ta lá F ska deštěm v G oní,

stejně v C oněla i l G oni, zkrátka

1.

c Pr C/H ší a Dmi soused c G hodí sadem s C konví C/H, k Dmi aždej se d iví, jenom Ami on v Ami/G í, proč m si n A ezaleze k t D opení a n G epřečte si M C cBaina, proč v F ozí mouku d E o mlejna.

®:

2.
Prší a soused venku prádlo věší,
práce ho, jak je vidět, těší,
ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.

P C rší C/H ... Dmi

Přítel

Jaromír Nohavica

Jestlipak ^A vzpomínáš si ještě na ten ^E čas,
táhlo nám ^D na dvacet a slunko bylo v ^E nás,

^{Hmi} vrabci nám jedli z ruky,

^D život šel bez záruky,

^A ale taky bez příkras ^{E/G#}.

Možná, že hloupý, ale krásny byl náš svět, zdál se nam opojný jak dvacka cigaret a všechna tajná přání plnila se na počkání anebo rovnou hned.

*: Hmi Kam jsme se poděli
D kam jsme se to poděli,
A kde je ti E konec, můj F#mi jediný příteli,
Hmi zmizels' mi, nevím E kam,
F#mi7 sám, sám, D sám, jsem tady A sám.
E/G# D/F# A E

Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc, jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc, jó, tehdy nebýt tebe tak z mých dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.

Dneska uz nevím, jestli přiběh' by jsi zas, jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas a vlasy vlasy kratší, jó,bývali jsme mladší, no a co, vem to ďas.

®.

Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli, kde je ti konec, můj nejlepší příteli, zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, peru se teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok, každá naše píseň měla nejmíň třicet slok a my dva jako jeden ze starých reprobeden přes moře jak přes potok.

Tvuj děda říkal: ono se to uklidní, měl pravdu, přišla potom spousta malých dni a byla velka voda vzala nam, co ji kdo dal, a tobě i to posledni.

®.

Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli, kde je ti konec, můj bývalý příteli, zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl, jenom mi netvrď, že tě život naučil, člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká, to už jsem dávno pochopil.

A taky vím, že srdce rukou nechytím, jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty, a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi společný slunko nesvítí.

®:

Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli, kde je ti konec, můj jediný příteli, zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, jsem tady sám.

Psáno na březové kůře

Kamelot Gadd9 – 005435 Gsus2 - 000222

Hmi G D A

Hmi Čpěl zas ^G kouř a ^D prsty mě ^A zábly přes ^{Hmi} palečni ^G ce, ^{D, A} na ^{Hmi} jazyku ^G souš mě ^D trápila ^A žízní až ^{Hmi} do vesnice ^G, ^{D A} na bun ^{Emi7} dě fleky starý několik let, a po ^G kapsách tabák od cigaret, co už neko ^{A7} uřím.

®.

Zas ^D píšu na kůru březo ^{Hmi7} vou, Tvůj monogram a ^{Gadd9} nevím, že jiný jméno ^A máš, ^{A7} zas ^D cítím, to chvění na no ^{Hmi7} hou, za sáčku sirky ^{Gadd9} lovím, a Ty oheň rozdmý ^A cháš. Jako ^{Gsus2} dřív se ptej, když nejsi, se mnou u skal, kde to ^{Hmi} znáš.

Pak do hospody mě vyhostil mráz, to přituhlo víc, a v dálce body, přejezd a trať, kamsi do Rapotic, zas držím Ti židli, tam u věšáků, a na pivo jdou strejcové od vlaku, tak už pospíchej.

®

Ptáci

Krausberry +sus4

A dívám se n C#mi a nebe
a vidím t G ři černý p F# táky
A jeden je od C#mi tebe
a druhej o G d tvýho F# bráchy
A třetí je C#mi největší
G a nejvíš F# lítá
A nikdo ho C#mi nevidí
G anebo to jen F# říká

Dívám se na nebe a vidím tři černý ptáky jeden je od tebe a druhej a druhej taky třetí je největší a nejvejš lítá nikdo ho nevidí ^c anebo je ^H zticha

®:

. G Nikdy D neuvi A díš, kam lítá
G nikdy D neusly A šíš, co říká
G nikdy D nepocho A píš, jseš zticha
G nikdy D nepocho A píš

Půlnoční

Václav Neckář C2 - 032033

1x D G A

^D Jedu domů po trati, jedu přes kop ^G ce ^A

^D za okny padá, padá sníh, budou Váno ^G ce ^A

Chmury, trable starosti nechal jsem ve měste Slyším lidi na půlnoční zpívat v kostele

[: ©: ale ^D lůja, ale ^{Hmi} lůůůů ^G ja ^A:]

Ježíš na kříži ztrápený, občas se usměje Na ty, co v zázrak uvěří, na ty co zpívají

©: ale ^D lůja, ale ^{Hmi} lůůůůů ^G ja ^G

Beránku ^D náš, ^A na nebe ^{Hmi} sích ^G Stůj při ^D nás, ^A až příjde ^{C2} tma

©: alelůja, alelůůůůja

Stojím v prázdném kostele, hvězdy nade mnou Z kříže zbyl jenom stín, ale přesto slyším

©: alelůja, alelůůůůja

Beránku ^D náš, ^A na nebe ^{Hmi} sích ^G Stůj při ^D nás, ^A až příjde ^{C2} tma ^G

Beránku ^D náš, ^A na nebe ^{Hmi} sích ^G Neopouštěj ^D nás, ^A až začnem se ^{C2} bááát ^{G/E} bááát

©:

Racci

Cermaque

Emi Tak dlouho volal Emi/F# racek ^G do prázdna Hmi až z prázdna lásku přivo ^A lal Ten příboj doplul sem až z dna dva racci tančí u mola.

Noc barví moře sametovou tuší potom on vzlétne, ona netuší zda už ji opustil či pro ni hledá bezpečí.

A vše je jedno, vše je dobře že moře nikdy nemlčí ránu co nechá jedna vlna vždy další vlna vyléčí

Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly

Stařičký démon Poseidon vidlice místo obočí a v očích mořské propasti hlídá ať láska, nikdy neotročí Ať vlna za vlnou nežene srdce do pastí

Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly Já a ty, vlna za vlnou to moře mává křídly

Ráda se miluje

```
**Exami Ráda se miluje, **G ráda **C jí, **F ráda si **Emi jenom tak **Ami zpívá, vrabci se na plotě **G háda **C jí, **F kolik že **Emi času jí **Ami zbývá.**

**F Než vítr dostrká **C k útesu **F tu její legrační **C bárku **E a **Ami Pámbu si ve svým **G note **C su **F udělá **Emi jen další **Ami čárku.**

**E Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce, že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.**

**E Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce, že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.**
```

Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští, sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

® :

Radioactive

Imagine Dragons Am I'm waking ^C up to ash and ^G dust I wipe my D brow and I sweat my r Am ust I'm breathing ^C in the chemicals ^{G D} Am I'm breaking Cin, shaping Gup, then checking Dout on the prison bus Am This is it ^C, the apocalypse ^G G Whoa ^D I'm waking ^{Am} up, I feel it in ^C my bones ^G Enough to make my s ^D ystems grow Am Welcome to the new age, ^C to the new age ^G Welcome to the new age, ^D to the new age ^{Am} Whoa, ^C whoa, ^G I'm radioactive, ^D radioactive Am Whoa, C whoa, G I'm radioactive, D radioactive ^{Am} I raise my fl ^C ags, don my ^G clothes It's a rev ^D olution, I suppose ^{Am} We're painted ^C red to fit right in ^G ^G Whoa ^{Am} I'm breaking ^C in, shaping ^G up, then checking ^D out on the prison bus Am This is it C, the apocalypse G ^G Whoa ^D I'm waking u ^{Am} p, I feel it in ^C my bones ^G Enough to make my s ^D ystems grow Am Welcome to the new age, C to the new age ^G Welcome to the new age, ^D to the new age ^{Am} Whoa, ^C whoa, ^G I'm radioactive, ^D radioactive Am Whoa, C whoa, G I'm radioactive, D radioactive Am All systems ^C go, ^G sun hasn't ^D died Am Deep in my ^C bones, ^G straight from ^D inside ^D I'm waking ^{Am} up, I feel it in ^C my bones ^G Enough to make my ^D systems grow ^{Am} Welcome to the new age, ^C to the new age ^G Welcome to the new age, ^D to the new age Am Whoa, C whoa, G I'm radioactive, D radioactive

Am Whoa. C whoa. G I'm radioactive. D radioactive

Rána v trávě

Žalman Capo 3

®.

Ami Každý ráno boty ^G zouval
Ami Orosil si nohy v ^G trávě
Ami Že se lidi mají rádi ^G doufal
Ami A pro ^{Emi} citli ^{Ami} právě
Každý ráno dlouze ^G zíval
Ami Utřel čelo do ru ^G kávu
Ami A při chůzi tělem semtam ^G kýval
Ami Před se ^{Emi} bou sta ^{Ami} sáhů

^C Poznal ^G Mora ^F věnku ^C krásnou ^{Ami} a ví ^G nečko ^C ze zlata V Čechách ^G slávu ^F muzi ^C kantů ^{Ami} Uma ^{Emi} zanou ^{Ami} od bláta.

®:

Toužil najít studánečku A do ní se podívat By mu řekla proč holečku Musíš světem chodívat

Studánečka promluvila To ses musel nachodit Abych já ti pravdu řekla měl ses jindy narodit.

®:

Rakety

```
Jaromír Nohavica
Hodláš-li, <sup>A</sup> lásko, přijít za mnou až <sup>E</sup> zítra,
třeba bude už Hmi pozdě
jsem jen <sup>D</sup> hromádka kostí a shluk <sup>A</sup> bílkovin
a Hmi7 naježené rakety mi D míří rovnou do slabin a také na mou A hlavu
a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se E jitra,
a o sebe se se mnou <sup>Hmi</sup> rozděl
než <sup>D</sup> přiletí nějaký mimozemšťan <sup>A</sup> od novin
a Hmi7 začne spočítávat kapky krve D jako plody jeřabin a podá o tom A zprávu.
A pak <sup>A</sup> na titulní <sup>F#mi</sup> stránce <sup>E</sup> Vesmírného <sup>A</sup> kurýra
vyjdou repor <sup>F#mi</sup> táže o <sup>E</sup> tom, jak Zem <sup>A</sup> umírá,
generálské <sup>Dmaj7</sup> prýmky, velvyslancův <sup>Cmi</sup> žaket,
<sup>E</sup> exkluzivní <sup>D</sup> snímky nablýskaných <sup>E</sup> raket s různými <sup>A</sup> emblémy,
Hmi E jó, to bude Hmi príma A článek, Hmi E
Hmi Země srovnaná se A zemí. Hmi E Hmi plus přiložený A plánek. Hmi E
2.
Byl jsem vhozen do života bez toho, že by se mě ptali,
a bez toho, že by se mě někdo zeptal, budu zase vyhozen,
a tak prosím jenom o jedinou malou úsluhu:
netvrďte mi do očí, že jednáte z mé vůle, že tohleto všechno je i moje přání,
svět je brouk hovnivál, který svou kuličku válí
jako v hypnóze
a pěkně dokolečka dokola a pěkně po kruhu,
až se mu hlava zatočí, tak vyhrabe si v zemi důlek, že tam přežije to bombardování.
Rf. A pak na titulní stránce...
3.
Hodláš-li, lásko, přijít za mnou už zítra,
může být už pozdě,
nikdo nás neposlouchá, poslouchejme sebe,
jak se naše srdce hlásí: ještě chvíli, ještě moment, ještě vteřinu, ach, tady na zemi,
a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra
a o sebe se se mnou rozděl,
cítím, že nebudu mít strach, když budu ležet vedle tebe
a tak najdou nás za milión roků asi návštěvníci z vesmíru a přikryjí nás kamením.
Rf. + mohyly, mohyly kamenů všechno mlčky přikryjí, i miliardu Romeů, i miliardu Julií ...
```

Riptide Vance Joy	Am G C Lady, running down to the riptide Am Taken away to the dark side
capo 1	G C
[Verse I]	I wanna be your left hand man Am G C I love you when you're singing that song and
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	Am I got a lump in my throat 'cause G C F F You're gonna sing the words wrong
I was scared of pretty girls and starting conversations	Tou To going one words wrong
Am G C Oh, all my friends are turning green Am G C	[Bridge]
You're the magician's assistant in their dre am	Am I just wanna know
Am G C a-wooh	If you're gonna, if you're gonna stay
Am G C *single strum Oh, and they come unstuck	Am G I just gotta, I just gotta know
	I can't have it, I can't have it any other w
[Chorus]	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Am G C Lady, running down to the riptide Am	I swear she's destined for the screen Am G C Closest thing to Michelle Pfeiffer that you'
Taken away to the dark side	ve ever seen, oh
G C I wanna be your left hand man Am G C	[Chorus]
I love you when you're singing that song and $$\operatorname{\textsc{Am}}$$	Am G C Lady, running down to the riptide
I got a lump in my throat 'cause	Am
You're gonna sing the words wrong	Taken away to the dark side G C
	I wanna be your left hand man $ \begin{array}{ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
[Verse II]	I love you when you're singing that song and $$\operatorname{\mathtt{Am}}$$
Am G C Is this movie that I think you'll like	I got a lump in my throat 'cause G C
Am G C This guy decides to quit his job and heads t o New York City	You're gonna sing the words wrong
Am G C This cowboy's running from himself	Am G C oh Lady, running down to the riptide Am
Am G C And she's been living on the highest shelf	Taken away to the dark side G C
Am G C a-wooh	I wanna be your left hand man Am G C
Am G C *single strum Oh, and they come unstuck	I love you when you're singing that song and $$\operatorname{\textsc{Am}}$$
[Chorus]	I got a lump in my throat 'cause G C
[0110140]	You're gonna sing the words wrong

Řekni ďáblovi ne

Svatopluk Karásek Řekni ďáblovi ne, ďábel je podvodník a nikoho nevede správně

R: /:Say ^D No to The ^{A7} Devil, say ^D No:/ ^D ... ^{A7} Devil is deceiver, he won't ^G treat Nobody ^D right, say ^D No to The ^{A7} Devil, say ^D No.

/:Sejmou Ti podobu sejmou.:/ Tvář tvou zmažou Ti hlínou, dají Ti masku posmrtnou. Sejmou Ti podobu sejmou

R: Say No to The Devil...

/:Sejmou Tvou bustu sejmou.:/ Čas už hází proti skále ty Tvý hlavy sádrový. Sejmou Ti podobu, sejmou.

R: Say No to The Devil...

Ze zdi Tvý obtazy sejmou, sejmou, Tvý obrazy sejmou. Svezou je na velkou louku, shoří v mori ohnivým, sejmou Tvý obrazy sejmou.

R: Say No to The Devil...

Pak se pod zdí prázdnou sejdou, koho teď tak karty sejmou. Teď padlo jim žaludský eso, tak ho hned do rámu daj. Sejmou nám karty sejmou.

R: Say No to The Devil...

/:Sejmou Ti otisky, sejmou.:/ Pak teprve poznáš ďábla, v hlavě se Ti rozsvítí. sejmou Ti otisky sejmou.

R: Say No to The Devil...

S cizí ženou v cizím pokoji

Petr Hapka Hmi, Emi, F#

^D S cizí ženou v cizím pok ^{F#7} oji

^{Hmi} zdá se, že tu pro mě ^{F#7} končí jeden ^D flám,
na to kde se začal marně ^{F#7} vzpomínám,
js ^{Hmi} em jak vagón, když ho odpojí. ^{F#7}

^G S cizí ženou v cizím ^{H7} pokoji, kd ^{Emi} yž jsme jednou tady, ^{H7} tak by nemě ^G lo ^G být tu jinak nežli pěk ^{H7} ně veselo, ^{Emi} proč oba dva teda ^A chcem zívat až běda. ^D Jsme jak zašlí svatí v or ^{F#7} loji, ^{Hmi} já a cizí žena v ^{F#7} cizím pokoji ^D - na ^{F#} na ^{Hmi} na ^{F#} na ^{Hm, F#m, Em, F#7}

S cizí ženou v cizím pokoji, tam kde starý fíkus tiše uvadá, ani on už není, co byl za mlada, takhle skončí, kdo se spokojí s péčí ženy v tomhle pokoji, kdo mě zná ten řek by to je k nevíře, budík, který tiká na dně talíře, ten jako by věřil a nestranně měřil kdo se bojí a kdo nebojí, když je s cizí ženou v cizím pokoji.

S cizí ženou v cizím pokoji
nějak nejsem ve své kůži, řekl bych,
snad tu schází něha, snad tu schází hřich,
nejspíš mi tu schází obojí.
S cizí ženskou v cizím pokoji
proč jsem předně vůbec a proč v pyžamu,
proč se dívám, jak jí zbytek salámu,
fůj,proč neřeknu madam,tak sbohem já padám.
Vidím, že to za moc nestojí,
sbohem cizí matko v cizím pokoji.

Proč ta žena v tomhle pokoji mi však tolik známá připadá, stejně jak ten pokoj, jak ta nálada, jako rána, co se nehojí. S cizí ženou v cizím pokoji už jsem dlouho nebyl, já to nějak splet, byl jsem tam, kde bydlím nejmíň dvacet let a to co mám v domě je rozhodně pro mě. Stejně jako chůze v postroji jsem tu se svou ženou ve svém pokoji.

S pánem bohem zvostávejte

```
Vlasta Redl
```

^GLednička v ^Ckuchyni ^{D7}dělá ^Gdivné zvuky,

^Gprudce ^Cse otřásá, ^{D7}pak si zavr^Gní,

^Gto třeba ^Cvysavač, ^{D7}ten mi žere z ^Gruky,

^Ga já spěchám, ^Chopsasa, ^{A7}a z mé ženy ^{D7}jsem jak na tr^Gní.

R:

^CFrancovku v ^{C/H}poličce, ^{Ami}tu asi ^{Ami/G}vypiju, ^Fsním pohled ^{F/E}anděla, ^Dco maloval ^GGoya, ^Cvždyť já dík ^{C/H}honičce ^{Ami}už ani ^{Ami/G}nežiju, ^Ftak odpou^{F/E}tat se od těl^Da, ej, ^Gduša mo^Cja!

^GLednička ^Cnezebe, ^{D7}škytla a ^Gumřela, ^Gvoda jí ^Cvytekla, ^{D7}už je stude^Gná, ^Ga já chci ^Cdo nebe, ^{D7}trouba je ^Gdoběla, ^Ga má žena ^Cdo pekla, ^{A7}cukrovala, ^{D7}se vším smíře^Gná.

R:

^CFrancovkou z ^{C/H}poličky ^{Ami}vymyju ^{Ami/G}ledviny, ^Fpoprosím ^{F/E}anděla, ^Dco maloval ^GGoya, ^Cže už z té ^{C/H}honičky ^{Ami}říkám jen ^{Ami/G}blbiny, ^Ftak ať něco ^{F/E}udělá, ^Dej, ^Gduša mo^Cja!

Mezihra: ||: $^{\rm F}$, $^{\rm F/C}$, $^{\rm F/C}$, $^{\rm Eb}$, $^{\rm Eb/A}$, $^{\rm G}$, $^{\rm C}$:||

Řeč: ^{Emi}A anděl od ^CGoyi ^{D7}sundal ^Gperutě ^Ga řekl: ^Cdobrá, přijmu ^{D7}tělo ^{Emi}tvé, ^Gjdi, chlapče, ^Cv pokoji, ^{D7}za slovo ^Gberu tě, ^Gmůžeš teď ^CMariím ^{A7}zvěstovat, ^{D7}že jsou těhotné ^G - to ne!

R:

Říkám: ^Ctu francovku, ^{C/H}tu si vem ^{Ami}a ani ^{Ami/G}nemávejte, ^Fjá jsem teď ^{F/E}andělem, ^Dmaloval to ^GGoya, ^Cspánem ^{C/H}bohem ^{Ami}zvostá ^{Ami/G}vejte, ^Fletím si ^{F/E}vesele, ^Dej, ^Gduša ^Cmoja, ^Fjá jsem teď ^{F/E}andělem, ^Dej, ^Gduša ^Cmoja!

Salome

Karel Kryl

^{Ami} Něžná i proradná, ^C krutá i bezradná

^G Plamen i červánek, ďábel i beránek

E Cukr i sůl

^{Ami} U vůně hřebíčku, ^C u rytmu střevíčků

^G Císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil

E Království půl

^{Ami} Salo ^E me, ^{Ami} noc už je na sklonku

^c Salome, podobnas úponku

^G Podobna kytaře pro svého vladaře

E Salome, tančíš

Salome, sťali už Křtitele Salome, usměj se vesele Točíš se ve víru, ústa jak upíru Krví ti planou, Salome, la la la ^{Ami, C, F, E, Ami, C, E}

Noci už ubývá, císař se usmívá Pokojně mohu žít, všeho lze použít Pro dobrý stát Možná ho napadlo prastaré říkadlo Dějiny, když tvoří se, pro hlavy na míse Nemá se štkát

Salome, netanči, nechceš-li Salome, hosté už odešli Jenom roj komárů dopíjí z pohárů Krůpěje vína

Salome, trochu jsi pobledla Salome, v koutku jsi usedla Víčka máš šedivá, nikdo se nedívá Salome, pláčeš? La la la

Sarajevo

Jaromír Nohavica Emi Ami D7/F# G H7 Emi Ami H7 Emi

^{Emi} Přes haličské pláně ^{Ami/F#} vane vítr zlý, to ^{H7} málo, co jsme měli, nám ^{Emi} vody sebraly jako tažní ptáci, ^{Ami/F#} jako rorýsi ^{H7} letíme nad zemí, dva ^{Emi} modré dopisy.

®:

Emi Ještě hoří oheň a Ami praská dřevo, D7/F# ale už je čas jít G spát, H7 Emi tamhle za kopcem je Ami Sarajevo, tam H7 budeme se zítra ráno Emi brát.

Farář v kostele nás sváže navěky, věnec tamaryšku pak hodí do řeky, voda popluje zpátky do moře, my dva tady dole a nebe nahoře.

®:

Postavím ti dům z bílého kamení, dubovými prkny on bude roubený, aby každý věděl, že jsem tě měl rád, postavím ho pevný, navěky bude stát.

®:

Ještě hoří oheň a praská dřevo, ale už je čas jít spát, tamhle za kopcem je Sarajevo, tam zítra budeme se, lásko, brát ...

Gmaj7 320002

A, G, D, A A, E, Gmaj7

^A Včera ráno mi ^{Emi} řekli, žes ^D jela někam ven ^A ať už ti ^E víckrát nevo ^{Gmaj7} lám ^A vstával jsem ^{Emi} pozdě a ^D viděl ten den ^A a vůbec ^E nevím, kde tě ^{Gmaj7} hledat mám

^D Ó, ^{D/C#} já tě ^{Emi/H} znám, ^{Emi} znám tvůj ^A sen kde se ^D často ^{D/C#} střídá ^{Emi/H} déšť ^{Emi} se slun ^A cem jednou ^D temný ^{D/C#} jindy ^{Emi/H} bledě ^{Emi} modrý ^A len a ^G já ti ^{G/F#} říkám ^{Emi} vše si ^{A2} vem

Podívej se na mě dolů vím, že vždycky pro mě radu máš a nechytej se za hlavu, proč naříkáš Dělám všechno co můžu, ty můj čas v rukou máš tak proč na mě se vším tolik pospícháš

Chodím svou dlouhou myslí, zády otočen k vám a říkám, co mi napadne a taky co z toho mám teď tady stojím a blues v rukou mám blues je dvanáct taktů, který vždycky spočítám

Ó, já tě znám, znám tvůj sen a taky to blues, to je déšť se sluncem a duhu, kterou spolu projdem ven a všechny její barvy, ty si vem

a vlastně všechno co chceš to si ^{A2} vem všechno, všechno, všechno si vem

Sluneční hrob

Blue Effect

Usínám a chtěl bych se vrátit o ňákej ten rok zpátky Být zase malým klukem který si rád hraje a který je s tebou

Zdá se mi to moc let já byl kluk kterej chtěl znáti svět s tebou jsem si hrál

Vrátim se a chtěl bych rád být s tebou zavzpomínat mám tu teď zprávu zlou ^{E E7}

®.

^{C#mi} Su ^{D#mi} chá ^A hlína ^{G#mi} ta ^{F#mi7} dy ^{C#mi} bez ^{D#mi} kví ^A tí ^{G#mi} bez ^{F#mi7} vody ^{G#mi} já na ni pokle ^{F#mi7} kám ^{G#mi} vzpomínkou poc ^{H7} ta se vzdává

Loučím se a něco však tam zůstalo z těch našich dnů já teď vím věrný zůstanu sólo ^{Emi}, ^{F#mi7}, ^{G#mi}, ^{F#mi7} ...E, E7

®:

Loučím zůstanu

Nemohu spát probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence vrátit se o nejakej ten rok zpátky Bejt zase malým klukem který si rád hraje a který je s tebou ^{Emi}

Sluníčko

Priessnitz
[: G Ami Hmi C Emi D C G :]

G

Ještě to nekončí
A už ^{Ami} nezačíná
Z mraků ^{Hmi} neprší
Venku ^C není zima
Slunce ^{Emi} ukrytý
Slunce ^D ukrytý
^C Ve vlasech máš ^G

G

Potom v kavárně
Jseš ^{Ami} na mě milá
Linka ^{Hmi} důvěry
Centrum ^C krizový
Slunce ^{Emi} ukrytý
Slunce ^D ukrytý
^C Ve vlasech máš ^G

C

G Ještě to F nekončí Emi B A už Anezačíná A Ami Z mraku F neprší Emi B Venku Anení zima A Ami G Slunce F ukrytý Emi B Ve vlasech Anej G Slunce F ukrytý Emi B Ve vlasech Anej Ve vlasech Anej

G Odcházíš
Ami Otočíš se
Hmi Zamáváš
C Nastoupíš
Emi Slunce ukrytý
Slunce D ukrytý
C Ve vlasech máš G

G

Ještě to nekončí A už ^{Ami} nezačíná Z mraků ^{Hmi} neprší Venku ^C není zima Slunce ^{Emi} ukrytý Slunce ^D ukrytý ^C Ve vlasech máš ^G

Sodoma a Gomora

Svatopluk Karásek

/:I got A Letter, A Letter from my Mother this Morning.:/ She said go Home, Lord, Lord, She said go Home.

/:Vynes´ Bůh ^D soud, vyhladím město hříchu.:/ ^G ... ^D Tu Sodo ^G mu, ^D Sodo ^{A7} mu a Gomo ^D ru.

/:Nemohu déle zvrácenost lidí snášet.:/ Zničím ohněm město i lidi v něm.

/:Bože meš Tvůj v městě tom všechny sejme:/ Ty zlosyny i ty co jsou bez viny.

/:Co když v tom městě je padesát duší moudrých:/ Bože Ty chceš těch padesát zničit též?

/:Najdu-li tam padesát spravedlivých:/ pro ně Ti dím, pro ně všem odpustím.

/:A co když třicet neb dvacet věrných najdeš:/
Já život tam i pro deset zachovám.

/:Vždyť hrstka bláznů nakazí celý město:/ pár statečných spasí město v dobách zlých.

/:Nenašel Bůh těch potřebnejch deset:/ Měta se vzdal, život z něj odvolal.

/:I v tomto městě hledá Bůh alespoň těch deset:/ Nenajde-li, pak je všechno v prdeli.

/:I got A Letter, A Letter from my Mother this Morning.:/ She said go Home, Lord, Lord, She said go Home.

Sounds of silence

Simon & Garfunkel

Ami Hello, darkness, my old ^G friend. I've come to talk with you, ^{Ami} again, Because a vision softly ^F creepi ^C ng Left its seeds while I was ^F sleepi ^C ng.

And the ^F vision that was planted

In my br ^C ain

Still remains Ami

^C Within the ^G sound of si ^{Ami} lence.

In restless dreams I walked alone
Through narrow streets of cobblestone,
Beneath the halo of a street lamp,
I turned my collar to the cold and damp
When my eyes were stabbed by the flash
Of a neon light
Split the night
And touched the sound of silence.

And in the naked light I saw
Ten thousand people, mabye more,
People talking without speaking,
People hearing without listening,
People writing songs that voices
Never sharedNo one daredDisturb the sound of silence.

"Fools! " said I, "You do not know Silence like a cancer grows. Hear my words that I might teach you, Take my arms that I might reach you." But my words like silent raindrops fell (Oh, oh, oh) And echoes in the wells of silence.

And the people bowed and prayed
To the neon god they made.
And the sign flashed out its warning
In the words that it was forming.
And the signs said, "The words of the prophets
Are writen on the subway walls
And tenement halls,"
And whisper in the sounds of silence.

Sovy v mazutu

Tři Sestry

^G Tak jsme byli včera ^D na Portě ^C, ^D a když jsme se vraceli cestou domů, tak jsme viděli dřevorubce, jak porážej strom a ten strom plakal...

Proč medvěd pláče v dutině stromu, veverky v depresi v hloží sedí, květiny vadnou i tremp ztratil žracák, trenýrky, sekyru, prezervativy, spacák.

Protože hů a hů a hů, sovy v mazutu houkaj, hů a hů a hů, úplně blbě koukaj.

Hajný jde sklesle lesní tišinou a cestou sbírá umrlé zmije, včera byl na Bábě a neví, čí jsou, jestli jsou to zmije nebo schizofrénie.

Protože hů a hů a hů, sovy v mazutu houkaj, hů a hů a hů, úplně blbě koukaj.

Stand by me

B. E. King
[Intro]

A F#m D E A

When the night has come
And the land is dark
And the moon is the only light we'll see
No, I won't be afraid,
No, I won't be afraid
Just as long as you stand, stand by me.

So, darling, darling, stand by me, Oh, stand by me. Oh, stand, stand by me, Stand by me.

If the sky that we look upon
Should tumble and fall
Or the mountain should crumble in the sea,
I won't cry, I won't cry,
No, I won't shed a tear
Just as long as you stand, stand by me.

So, darling, darling, stand by me, Oh, stand by me. Oh, stand, stand by me, Stand by me."

Starej pán

Petr Skoumal

- *: ^C Starej pán sedí a ^{E7} poslouchá jazz a z ^{Gmi6} dá se mu, jako by to ^{A7} bylo ^{Dmi} dnes, ^{Fmi6} jako by zase ^C u baru ^{Ami} stál a ^{D7} na pódiu ^{Fmaj7} Django ^{E7} hrál.
- ®: Ami Starej pán sedí a E7 poslouchá jazz a zdá Gmi6 se mu, jako by to A7 bylo Dmi dnes, Fmi6 starej pán sedí a poslouchá A7 jazz a D7 na desce se G7 točí pes.

Jó, ^{E7} ráno si vzal čistý ^{Ami} ponožky a ^{E7} zajel si do Paríže bez ^{Ami} doložky, ^{E7} jezdilo se z Wilsonova ^{Ami} nádraží a ^{Fmi6} neměli jsme v kufru žádný záva ^{G7} ží, jé.

®:

Jó, to tenkrát ještě žila naštěstí ta slečna z Fügnerova náměstí, v sobotu kupoval jí pralinky a komunisti byli takhle malinký, jé.

®:

Vlaky byly čistý a dochvilný a názory a strany rozdílný, jenže za starejma časy spadla opona, teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

®: Tak sedí u starýho přístroje a místo whisky láhev Prazdroje, starej pán sedí a poslouchá jazz a na desce se točí pes.

Starý muž

Jaromír Nohavica

^G Až budu starým ^{Hmi} mužem, budu ^{Emi} staré knihy číst a mla ^C dé ví ^D no lisovat, ^G až budu starým ^{Hmi} mužem, budu ^{Emi} si konečně jist tím, ^C koho ch ^D ci milovat, ^G koupím si perga ^{Hmi} men a štětec a tuš a jako ^{Emi} čínský mudrc sed ^D nu na břeh řeky a budu ^G starý ^{Hmi} muž ^{Emi, C} sta ^D rý ^G muž. ^{Hmi, Emi, C, D}

Až budu starým mužem, pořídím si starý byt a jedno staré rádio, až budu starým mužem, budu svoje místo mít u okna kavárny Avion, koupím si pergamen, štětec a tuš a budu pozorovat lidi, kam jdou asi, a budu starý muž, a budu starý muž.

C, C/H, Ami, C/H, C, C/H, Ami, C/H, C, C/H, Ami, C/H, C, C/H, D

R: Na na na ...

Až budu starým mužem, budu černý oblek mít a šedou vázanku, až budu starým mužem, budu místo vody pít lahodné víno ze džbánku, koupím si pergamen, štětec a tuš a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už, starý muž, starý muž.

Sto kroků samoty

Jarret

hmi A G emi f#mi hmi

hmi Slunce rozpaluje Jeruzalém
 který je na dvě půlky rozdělen
 u zdi nářků stojíš
 emi polykáš f#mi slzy a hmi prach

Město dvou bohů, tak to je náš svět moje žalmy znáš už nazpaměť a i já mám z tých modliteb strach

Říkáš ^G nevadí ^{A hmi f#mi} ^G veř si čemu ^A chceš a zůstaň se mnou ^{hmi} dál

a já ^G nevím, ^A proč to ^{hmi} říkám ^{f#mi} proč se sebe v ^G tobě zříkám ^A proč to ^D nevydržím

hmi A G emi f#mi hmi hmi A G emi f#mi hmi

Nechci mluvit, ublížila jsem dost sto kroků samoty jdeš po střepech bos věčně zdůvodňuje ten kdo nevěří

Něco mi říká všeho nech a běž tónem jak přikázání nezabiješ chci to říct radši počkám až se sešeří

Říkáš nevadí veř si čemu chceš a zůstaň se mnou dál a já tuším, proč to říkám proč se sebe v tobě zříkám proč to nevydržím

^G Všechny ^A slova co ^D znám za ^G jedno gesto ^A rozpro ^D dám ^G jedno ^A gesto – tvůj ^{hmi} palec ^{f#mi} dolů ^G toho se snad nedoč ^E kááám ^E A

^H Óó... ^{c#mi} ó... ^{g#mi} óó...

A veř si čemu H chceš a zůstaň se mnou c#mi dál a já A vím, proč to c#mi říkám g#mi proč se sebe v tobě A zříkám H proč to E nevydržím

Strakapůd

Jaromír Nohavica H, E, F#

^H Vysvitlo slunko, modrý ^E strakapúd ^{F#} k obloze ^H vzlétá ^{E, F#}

H a ty si krásná jako ^E meruňka ^{F#} uprostřed ^H léta ^{E, F#}

a ty si ^E krásná ^{F#} jako réva v ^H Boršicích

Když zem se ^E slévá s ^{F#} oblohou ^H hořící

^H Zatajím dech abych snad ^E nezkazil ^{F#} co se ti ^H zdá ^{E, F#}

^H pod hlavou máš jen ruce ^E polštářek ^{F#} ukrad' jsem ^H já ^{E, F#}

A ty jsi ^E mírná ^{F#} jako vítr v ^H jahodách

tvá hruď se ^E vzdouvá ^{F#} malý člun ^H na vodách

^H Vysvitlo slunce modrý ^E strakapud ^{F#} po nebi ^H krouží ^{E, F#}

^H Probuď se lásko moje ^E srdce mé ^{F#} po tobě ^{G#mi} touží

A ty si ^E vroucí ^{F#} jako láva ^H pod Etnou

Když sopka ^E vstává ^{F#} bázliví ^H odlétnou

^H Jen ^E já zůs ^{F#} tá ^H vám ^H Jen ^E já zůs ^{F#} tá ^H vám E, F#, H

Strom kýve pahýly

Sklep

^C Když slunce ^{Dmi} zapadá, tak ^C moje nál ^F ad ^G a kl ^C esá, ^{Dmi, C, F, G}

^C strom kýve ^{Dmi} větvemi, přít ^C elem on je ^F m ^G i, ples ^{C, Dmi, C, F, G} á, ^C já však mám v duši žal, če ^{Dmi} rt ví, kde se tam vzal, te ^C pe, te ^{Dmi} pe, tep ^C e, tep ^F e. ^G

^C Strom kýv ^{Dmi} e pahýly, chtěl ^C bych jen na ch ^F víli tebe,
 ^C strom kýv ^{Dmi} e pahýly, chtěl ^C bych jen na ch ^F víli tebe,
 ^C rosu mám ^{Dmi} v kanadách, v mých ^C černých kanadác ^F h zebe,
 ^C rosu mám v ^{Dmi} kanadách, v mých ^C černých kanadác ^F h zebe.

Znám dobře kůru lip, té dal jsem kdysi slib mlčení, znám řeč, jíž mluví hřib, sám jako jedna z ryb jsem němý, však lesy, ty mám rád, tam cítím se vždycky mlád, vždycky líp, vždycky líp, vždycky líp.

Strom kýve pahýly...Strom kýve pahýly, chtěl bych jen na chvíli tebe :/ 4x

Stříbský Mlýn

Cermaque

Dm C Am

Dm C Am

^{Dm} Nebe se prohlíží ^C v barokním zrcadle nad ^{Am} splavem ^{Dm} Tak jako jinde i ^C zde bychom mohli žít ^{Am} tak jako odjinud i odsud uplavem

Dm C Am Gm C Dm

^{Dm} Nemoce přejdou a přejde i zlé

^C jen nebe zůstane černé svislé

^{Gm} s kterým jsme svázáni svým dechem na uzel

^{Am} a snad nás ochrání od chtěných kouzel a ^{Dm} nechtěných zel ^C

^{Gm} a nechtěných zel ^{Am}

Dm C Gm Dm Am

Dm C Gm Dm Am

^{Dm} Jako srnce, která vlezla do zahrady dírou v plotě ^C a teď neví, kudy utéct ^{Gm} do krve si trhá boky Horkou touhou po životě ^{Am} přeskočí noc sedmi skoky

^{Dm} Jako vodě, která dravá vystoupila ze svých břehů ^C a teď do země se vsává ^{Gm} A mění svůi neklid v něhu ^{Am}

 $^{
m Dm}$ Protkává se ke kořenům, hedvábný plášť k režným nitím $^{
m C}$ samou horkou láskou k žití $^{
m Gm}$ Dává se na sedm stehů $^{
m Am}$

^{Dm} Jako vodě, jako sněhu, jako očím, který v celé ^C dějiny jak v těsné cele ^{Gm} mačkají se do příběhu Jako hvězdě nad kostelem, ^{Am} jako plaché srnce v běhu

 ^{Dm} Hledám ti jméno ^{C}, ^{Gm} hledám ti jméno ^{Am}

Dm C Gm Am

Dm Nemoce přejdou a přejde i zlé
 c jen nebe zůstane černé svislé
 Gm s kterým jsme svázáni svým dechem na uzel
 Am a snad nás ochrání od chtěných kouzel a Dm nechtěných zel
 C Gm Am Dm a nechtěných zel

Studený nohy

Radůza

Akord E se v celé písni hraje jako posunuté D

F#mi Pr C#mi ší, Hmi choulím se C#mi do svrchníku,
F#mi než se C#mi otočím na pod E patku
zalesknou se světla na chodníku,
jak pětka na věčnou oplátku.

Slyším kroky zakletejch panen, to je vínem, to je ten pozdní sběr, každá kosa najde svůj kámen, to je vínem, ber mě, ber.

®.

Studený ^D nohy ^{C#} schovám doma ^{F#mi} pod peřinou a ráno ^D kafe dám si ^{C#} hustý jako ^{F#mi} tér, přežiju ^D tuhle nedě ^{C#} li tak jako ^{F#mi} každou jinou, na koho ^D slovo padne, ^{C#} ten je soli ^H tér. ^{F#mi}

Broukám si píseň o klokočí, prší a dlažba leskne se, je chladno a hlava, ta se točí, jak světla na plese.

®:

Tak mám a nebo nemám kliku, zakletá panna směje se a moje oči, lesknou se na chodníku, jak světla na plese.

®:

Stýskání

Bratři Ebenové

^A Stýská se ^{Dmi}, ^{Emi} černovlás ^{Hmi} ko, ^{F#mi} po louče ^{Hmi} ní, ^G kdy jsi se ^{Ami} ^{F#mi} na rame ^{Hmi} ni ^G vyplaka ^C la, ^C černovlás ^A ko ^{Emi7} A

Stýská se mi, černovlásko, po toužení, kdy jsi se mi něžně smála, rozespalá, černovlásko.

R: Hmi Stýská - G šest písmen D místo Tvé A lásky,
Emi stýská - F#mi pláčou dlou Hmi hé samo F#mi hlásky,
Hmi stýská - G zůstala D jsi mi pod A víčky,
Hmi dohořel knot svíčky, Gmaj7 uschly tvé slzičky
Emi7 a dveří skřípání nese mi A stýskání.

Stýská se mi, černovlásko, rád jsem stonal ve tvém klíně, podleh' tobě i angíně, černovlásko.

Stýská se mi, černovlásko, po snídání v deset ráno, proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?

R:

Stýská se mi, černovlásko, po tvé rtěnce perleťové, na ústa mě už neklove, černovlásko.

Stýská se mi, černovlásko, smutný je čas účtování, inventura milování, černovlásko.

R: ^A Stýská se ^{Dmi}, ^{Emi} hm, ^{Hmi} ^{F#mi} stýská se ^{Hmi} mi, ^G hm, ^{A4sus}

Svatební píseň

Jarda Svoboda

A H E (/H) D

Tyhle ^A ruce, ty ti ^Hpatří moje ^E ruce ^{G#m} patří ^{C#m} tobě máš ^{F#m} v sobě každou jejich ^{C#m} rýhu zapsa ^H nou ^A otisky mých ^Hprstů mých ^Edlaní na ^{G#m} tvým ^{C#m} těle ^{F#m} ty ti po mně ^{C#m} navždy zůsta ^H nou

Tahle náruč, ta ti patří
moje náruč patří tobě
každá jiná bude stejně vždycky má
co tě hřeje co tě zebe a věci kolem sebe
budeš navždy vidět mýma očima
Mě ^Enesmyješ, mě ^{F#m} nevypereš, mě ^{C#m} ze sebe ne ^Asma ^Hžeš
mě ne ^{G#m} vyžehlíš, mě ^{F#m} nevyvětráš, mě ne ^Azapome ^Hneš

mezihra

Tohle srdce, to ti patří moje srdce patří tobě a všechno co v něm najdeš_si můžeš vzít můj neklid, moje zlosti, moji touhu po věčnosti moji lásku, můj nerozum i cit

Mě nesmyješ, mě nevypereš, mě ze sebe nesmažeš mě nevyžehlíš, mě nevyvětráš, mě nezapomeneš

mezihra

A moje jméno tobě patří všechno moje patří tobě i každá malá nepodstatná věc moje radosti i smutky moje dobrý špatný skutky můj domov, tvoje hnízdo i klec

Mě nesmyješ, mě nevypereš, mě ze sebe nesmažeš mě neodpářeš, mě nevyvětráš, mě nezapomeneš

Mě nesmyješ, mě nevypereš, mě ze sebe nesmažeš

Svátky slunovratu

Jaromír Nohavica

Emi Od rána zvoní u mě tele Ami fon, a já ho radši Emi nezvedám, Ami Emi od rána zvoní u mě tele Ami fon, a já takový Emi normální strach Ami mám, Emi že na mě vědí něco, co na sebe Ami nevím ani Emi já, ani Hmi já. Emi, H7

O svátcích slunovratu, převlečen za maňáska, hrál jsem co hrál, rum pil, třaskavé kapsle třaskal a boží jméno nadarmo do úst bral, a on se na mě dívá a vidí, co nevidím ani já, ani já.

®.

^{Emi} Oči máme po ot ^G cích a vlasy po mat ^{Ami} kách, ale jsme ^{Emi} napůl sirotci a ^{Hmi} napůl děti všech, hledáme ^C jména na náhrob ^{Ami} cích a jiných památk ^{H7} ách, my ^{Emi} bezprizorní, my ^{Ami} umístění ^{H7} v panelových interná ^{Emi} tech.

V muzeu voskových figurín svítí modrá lucerna, hlídač dal si dvacet a jeho stará doma je mu nevěrná, tišeji, tišeji, tišeji, zloději, zloději!

Dejte mi krompáč, rýč a lopatu, já nejlíp znám své rozměry, dejte mi krompáč, rýč a lopatu a počítejte údery, prvý, druhý, třetí, čtvrtý, od narození k smrti.

Světlo ve tmě

Jelen
Intro:
CGCGCGDAm

Vzbuď mě, až si ^C všichni budou myslet, že jsem ^G chcíp. utečeme ^C spolu někam, kde nám bude ^G líp, utečeme ^C spolu někam, kde nás nechaj ^G žít, ^D jak budem ^{Am} chtít.

Tak už přestaň ^C brečet, vždyť já jenom tvrdě ^G spal, přece bych tě ^C tady samotnou ^G nenechal, přece bych tě ^C tady nenechal ^G samotnou, ^D toulat se ^{Ami} tmou

® .:

Chci bejt ^C tvý světlo ve tmě, dej mi ^{Em} ruku a veď mě, když se ^D den k večeru ^{Am} naklání, pak zas ^C já vemu tebe, noc nás ^{Em} zebe, píseň vlky ^D odhání.

CGCGCGDAm

Neříkej mi jménem, ať nás nikdo nepozná , já jsem prostě já a ty jsi moje princezna, já jsem prostě já a ty jsi moje princezna, přelíbezná.

Seříznem si bříška prstů kvůli otiskům, na pobřeží ve Francii koupíme si dům, na pobřeží ve Francii koupíme si hrad, a půjdeme spát

®

CGCGCGDAm

Tak už přestaň brečet, vždyť já jenom tvrdě spal, Přece bych tě tady samotnou nenechal, přece bych tě tady nenechal samotnou, toulat se tmou.

®

Šípková Ruženka

Jiří Schelinger

Ještě ^{Gmi} spí a spí a spí zámek ^F šípkový

^{Gmi} žádný princ tam v lesích, ^{Dmi} ptáky neloví

Ještě spí a spí a spí dívka zakletá

u lůžka jí planá růže rozkvétá

^B To se ^C schválně dětem ^{Gmi} říká

D# aby s ^F důvěrou šli ^B spát,klidně ^{Dmi} spát,

že se ^{Gmi} dům probou ^F zí

a ta ^B kráska proci ^{D#} tá

Zatím ^{Cmi} spí tam ^{Dmi} dál, spí tam v ^{Gmi} růžích.

2.
Kdo jí ústa k ústum dá, kdo ji zachrání kdo si dívku pobledlou vezme za paní.
Vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám žádny princ už není, musíš tam jít sám.
To se schválně dětem říká aby s důvěrou šli spát, klidně spát že se dům probouzí a ta kráska procitá Zatím spí tam dál, spí v růžích.

^{Gmi} Musíš přijít ^F sám, nesmíš ^B věřit pohád ^{D#} kam ^{Cmi} čeká dívka ^F dál, spí tam v ^{Gmi} růžích, ^{Cmi} čeká dívka ^F dál, spí tam v ^{Gmi} růžích.

Štestí je krásná věc

Richard Müller

^{C, G7, C} Například východ slunce ^{Emi7} a vítr ve vět ^F vích ^{Dmi, G7}

^C anebo píseň tichou ^{Emi7} jak padající ^F sníh ^{Dmi, G}

^{Dmi7} tak to prý nelze ^{G7} koupit za ^C žádný pení ^F ze jenže ^C zbejvá spousta ^F věcí ^C a ty ^{D7} koupit ^G lze.

Jó vždyť víš štěstí je krásná věc vždyť víš štěstí je krásná věc stěstí je tá krásná a přepychová věc ale prachy si ^{G7} za něj nekou ^C píš. ^{G7}

Jó kartón marlborek a taky porcelán s modrejma cibulkama – tapety, parmazán pět kilo uheráku nebo džínsy Calvin Klein tak možná že to není štěstí ale je to fajn.

®.

Například východ slunce a vítr ve větvích anebo píseň tichou jak padající sníh tak to prý nelze koupit za žádný peníze jenže zbejvá spousta věcí - a ty koupit lze.

Takovej východ slunce je celkem v pořádku peníze mám ale radši – ty stojej za hádku a proto když se dočtu o zemětřesení nebo o bouračce no tak řeknu: k neuvěření.

2 x ®:

Taši delé

Zuzana Navarová Capo 2

Přicházíš z ^A hor ze Země ^{Amaj7} sněhů slunce, co ^{A7} pálí do mra ^{F#} ků kde řeky se ^{Hmi} rvou o kámen z ^E břehu a duše ^A lítaj na dra ^{Hmi} ku ^E

Přicházíš z ^A hor ze Země ^{Amaj7} sněhů na střeše ^{A7} světa usí ^{F#} náš já vím, každej ^{Hmi} tvor zná soucit i ^E něhu jenže ty ^A dlouho se neozý ^{Esus4} váš ^E

®.

/: Taši de ^{Hmi} lé Slunce Sanghy a ^E Dharmy taši de ^A lé :/

^A Tu ^{Amaj7} túdu tu ^{Hmi} tú ^E ú. ^A Tu ^{Amaj7} túdu tu ^{Hmi} tú ^E ú.

You come from up ^A heights from a land of ^{Amaj7} snowcaps And a sun that ^{A7} chisels through the ^{F#} clouds Where rivers run ^{Hmi} quick and stumble on ^E gemstones And spirits ^A fly with dragon ^{Hmi} wings ^E You come from up ^A heights from a land of ^{Amaj7} snowcaps You doze on the ^{A7} rooftops of the ^{F#} sky I know that all ^{Hmi} creatures know feelings and ^E questions I just haven't ^A heard you for so ^{Esus4} long ^E

/: Taši delé shining sun of Sangha taši delé Taši delé shining sun of Dharma taši delé :/

^A Ta ^{Amaj7} tadu du ^{Hmi} ta ^E a. ^A Tu ^{Amaj7} tadu du ^{Hmi} ta ^E a.

®:

^A Tu ^{Amaj7} túdu tu ^{Hmi} tú ^E ú. ^A Tu ^{Amaj7} túdu tu ^{Hmi} tú ^E ú.

You come from up A heights
from a land of Amaj7 snowcaps
And a sun that A7 chisels through the F# clouds
Where rivers run Hmi quick and stumble on E
gemstones
And spirits A fly with dragon Hmi wings E

Přicházíš z ^A hor ze Země ^{Amaj7} sněhů na střeše ^{A7} světa usí ^{F#} náš já vím, každej ^{Hmi} tvor zná soucit i ^E něhu jenže ty ^A dlouho se neozý ^{Esus4} váš ^E

® :

Těšínská

Jaromír Nohavica

Ami Kdybych se narodil Dmi před sto léty
F, E7 v tomhle Ami městě Dmi, F, E, Ami

Ami u Larichů na zahradě Dmi trhal bych květy
F, E7 své ne Ami věstě. Dmi, F, E, Ami

C Moje nevěsta by Dmi byla dcera ševcova
F z domu Kamińskich C odněkud ze Lvova kochał bym ja i Dmi pieśćił F chy E ba lat Ami dwieśćie.

Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna. Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona. Mluvila by polsky a trochu česky, pár slov německy a smála by se hezky. Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.

U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych.

Měl bych krásnou ženu a tři děti,

zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,

celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.

Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době u Larichů na zahradě trhal bych květy má lásko tobě. Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru, slunce by zvedalo hraniční závoru a z oken voněl by sváteční oběd.

Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká, bylo by léto tisíc devět set deset za domem by tekla řeka. Vidím to jako dnes šťastného sebe, ženu a děti a těšínské nebe. Ještěže člověk nikdy neví, co ho čeká. na na na na...

The Messenger

Brown Bird

Em There are fleeting fits of reason between the Am sleeping and the drinks Where a B7 million different sensory Em experiences blink Em And it's there within the momentary Am darkness you can breathe Cmaj7 Be a form without B7 reflection or Em debris

Em There are bloody bouts of tenderness Am against the bonds of fear Facing B7 combat everlasting, vultures Em circle ever near Em Now they're placing bets deciding who will Am be the first to feast Cmaj7 We can flood the battle B7 field with something Em weak

Am Barrel chested bankers buying Em billboards by the score

Am Placing all their eggs in baskets B7 made of future funeral wars

Em Now their children fight in microcosmic Am mirrors of their game

Cmaj7 And the messenger will B7 always be to Em blame

Em There are centuries of seasons turning Am white to green to brown Cycling B7 through each sort of sequence, turning Em temperaments around Em These incessant spinning seasons making Am dizzy all our days Cmaj7 We'll succumb to something B7 stranger Em anyway Cmaj7 Some disaster in a B7 story ending brand new Em day

Am Barrel chested bankers buying Em billboards by the score

Am Placing all their eggs in baskets B7 made of future funeral wars

Em Now their children fight in microcosmic Am mirrors of their game

Cmaj7 And the messenger will B7 always be to Em blame

Cmaj7 And the messenger will B7 always be to Em blame

The Only Living Boy In New York

Simon & Garfunkel

T^G om get your plane right ^C on time

G I know your part'll go f ^C ine

fl ^G y down to Mexic ^C o ^{C/H, Ami, G, D}

da-n-da-da-n-da-n-da-da and h ^C ere I am
the ^G only living boy in New ^C York ^G.

I get the news I need on the weather report
I can gather all the news I need on the weather report
hey I've got nothing to do today but smile
da-n-da-da-n-da-da-here I am
the only living boy in New York.

®.

 E H Ami alf of the time we're g D7 one but we don't know wh G ere and we don't know wh C ere G . $^{C,\,G,\,C}$

Tom get your plane right on time
I know you've been eager to fly now
hey let your honesty shine shine shine shine
da-n-da-da-n-da-da-like it shines on me
/: the only living boy in New York. :/

The Times They Are A-Changin'

Bob Dylan

Come ^G gather 'round ^{Emi} people ^C wherever you ^G roam

And ^G admit that the ^{Ami} waters ^C around you have ^D grown

And ^G accept it that ^{Emi} soon you'll be ^C drenched to the ^G bone

If ^G your time to ^{Ami} you is worth ^D savin'

^D Then you better start swimmin' or you'll ^{D7} sink like a stone,

For the ^G times, ^C they are a ^D chang – ^G in'

Come writers and critics who prophecies with your pen And keep your eyes wide the chance won't come again And don't speak too soon for the wheel's still in spin And there's no tellin' who that it's namin' For the loser now will be later to win For the times they are a-changin'

Come mothers and fathers throughout the land
And don't criticize what you don't understand
Your sons and your daughters are beyond your command
Your old road is rapidly agin'
Please get out of the new one if you can't lend a hand
For the times they are a-changin'

Come senators, congressmen please heed the call Don't stand in the doorway, don't block up the hall For he that gets hurt will be he who has stalled There's a battle outside and it's ragin' It'll soon shake your windows and rattle your walls For the times they are a-changin'

The line it is drawn the curse it is cast
The slow one now will later be fast
As the present now will later be past
The order is rapidly fadin'
And the first one now will later be last
For the times they are a-changin'

Too old to Rock'n'Roll

Jethro Tull

C F C G C Bb
The old Rocker wore his hair too long,
Am Dm G
wore his trouser cuffs too tight.
C F C G C Bb
Unfashionable to the end --Am Dm G
drank his ale too light.

G C G D
Death's head belt buckle --- yesterday's company of the second of the second

G C G D G F

Death's head belt buckle --- yesterday's dreams --Em Am D

the transport caf' prophet of doom.
G C G D G F

Ringing no change in his double-sewn seams in his
Em Am D

post-war-babe gloom.
Eb F Bb C Bb F Bb F Eb A

Now he's too old to Rock'n'Roll but he's too young to die.

Eb F Bb C Bb F Bb F Eb Bb F F yes he was too old to Rock'n'Roll but he's too young to die.

REST THE SAME

He once owned a Harley Davidson and a Triumph Bonneville. Counted his friends in burned-out spark plugs and prays that he always will.

But he's the last of the blue blood greaser boys all of his mates are doing time:
married with three kids up by the ring road sold their souls straight down the line.

And some of them own little sports cars and meet at the tennis club do's.

For drinks on a Sunday --- work on Monday.

They've thrown away their blue suede shoes.

Now they're too old to Rock'n'Roll and they're too young to die.

So the old Rocker gets out his bike to make a ton before he takes his leave. Up on the A1 by Scotch Corner just like it used to be. And as he flies --- tears in his eyes --- his wind-whipped words echo the final take and he hits the trunk road doing around 120 with no room left to brake.

And he was too old to Rock'n'Roll but he was too young to die. No, you're never too old to Rock'n'Roll if you're too young to die.

Tracyho tygr

Radůza

předehra:

Emi Ami Hmi H7

Emi Ami Hmi Ami

^{Emi} Duší ^D svůj a ^{Emi} tělem ^{Hmi} ničí ^{Emi} kroti ^D tel při ^{Emi} táh obo ^{Hmi} jek ^{Emi} Obej ^D mi mě, ^{Emi} ze sna ^{Hmi} křičím ^{Emi} Vyměním ^D svý tělo ^A za tvo ^H je... ^{Emi} Vyměním ^D svý tělo ^A za tvo ^H je...

Emi Udělej H krok, a G ještě A jeden
Emi přece tu H postávat G nebu A dem
Emi Poslední H sousto G zapijem A jedem
C Teď, a pak rána na bu H ben
C Teď, a pak rána na bu H ben

mezihra:

Emi Ami Hmi Esus2

Emi Ami Hmi Ami

Někde jinde zatvrzele dvě děti cizí nutnosti dva obnažení nepřátelé tlučou se kosti o kosti tlučou se kosti o kosti

Udělej krok ...

solo:

Emi D Emi Hmi 3x

Emi D Emi H

Udělej krok ...

mezihra...

Tělem tvůj a duší ničí krotitel přitáh obojek Obejmi mě, ze sna křičím Zavřeli Tracys' tygra do Tróje...

Udělej krok...

Traktor

Visací Zámek

^G Jede traktor je to Zetor Jede do hor vorat brambor

Zemědělci brambor zasejí
Potom pohnojí
A pak zas vyrejí
Mládenec si kapsu namastí
Prachama zachrastí
Na děvu povětrnou

[: Kriminalita, kriminalita kriminalita mládeže :]

Mládenec a děva spolu jdou Před novou hospodou Hrozně se radujou Nejdřív se tu spolu opijem Družstevní prase zabijem A pak si užijem

Kriminalita...

Mládenec se hrozně opije Družstevní prase zabije A pak se vzpamatuje Svého činu ihned lituje Za mříže putuje I s děvou povětrnou

Trampská

Bratři Ebenové

^{Dmi} Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou a dálka tolik vzdále ^G ná je ^{Dmi} blízká, město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády a v křoví někdo tiše ^G Vlajku ^{Dmi} píská, ^G najednou připadáš si ňák príma, svobodnej, a tak, tak ^{Dmi} ňák, tak ^G ňák, ňák ^{Dmi} tak.

®: Pojď ^F dál, s nám se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš, a vedle sebe máš o šišku ^{Dmi} víc, pojď ^F dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a číro s melounem, a meky, miky, vrt, a dál už ^G nic, dál už ^{Dmi} nic.

Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí, sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel, a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak, sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel, důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš, co jseš, kam jdeš, co jseš.

®:

Trochu v hlavě mám

Petr Kalandra

^E Trochu v ^{F#mi} hlavě mám ^{H7}
ne ^{F#mi} vím kudy kam ^{H7}

^E blou ^{E6} dím, ^E cour ^{E6} ám

Chodím po Zlíně voním po víně bloumám líně

^E Pane strážníku vždyť ta tro ^{E7} cha povyku to nic není to nic ^A neznamená to ^{Ami} mívám ve zvyku

Vždyť sám Alláh ví, že svět bez lahví je zlý, prázdný

Trubadůrská

Karel Plíhal

1.

A^{mi} Od hradu ^{Emi} ke hradu ^{Ami} putujem,
zp ^C íváme ^G a holky m ^E uchlujem.
/: Dř ^{Ami} ív j ^{Ami/G} inam n ^{Fmaj7} ejedem ^{F maj7/F#},
d ^{Ami} okud tu p ^{Emi} oslední n ^{Ami} esvedem. :/

Kytary nikdy nám neladí,
 naše písně spíš kopnou než pohladí,
 nakopnou zadnice
 ctihodných měšťanů z radnice. :/

®:

G Hop hej, je C ve Emi7/H selo,
pan kn Fmaj7 íže po D9/F# zval k G ejklíře,
hop hej, je v C es Emi7/H elo,
dnes v Fmaj7 ítaní Emi jsme h Ami osti.
H G op hej, je v C es Emi7/H elo,
ač n Fmaj7 edali n D9/F# ám tal G íře,
hop hej, je v C es Emi7/H elo,
pod st Fmaj7 ůl nám h Emi ážou k Ami osti.

3.Nemáme způsoby knížecí, nikdy jsme nejedli telecí, /: spáváme na seně, proto vidíme život tak zkresleně. :/ 4.
A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
/: že hnijou zaživa,
když brečí v hospodě u piva. :/
®:

5.
Ale jako bys lil vodu přes cedník, je z tebe nakonec mučedník, /: čekaj' tě ovace a potom veřejná kremace. :/

6.
Rozdělaj' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.

® :

7.=1.

8.
To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě

*Václav Neckář*H^{7/4} Jak ^D můžeš bejt tak ^{H7} krutá

^G copak nemáš kouska citu v ^A těle

Tu ^D kytáru jsem koupil kvůli tobě a dal jsem za ni celej tátův ^A plat Ta ^D dávno ještě ^{D7} byla ve vý ^G robě ^{Gmi} a já už ^D věděl ^A co ti budú ^D hra-a-át ^A

To ještě rostla v javorovém lese a jenom vítr na to dřevo hrál a já už trnul jestli někdy snese žár, který ve mně denně narůstal

®.

S tou ^{Hmi} kytárou teď stojím před tvým ^{F#mi} domem měj ^{Hmi} soucit aspoň k ^{D7} tomu javo ^{Emi} ru ^A Jen ^D kvůli tobě ^{D7} přestal býti ^G stromem ^{Gmi} tak už nás ^D oba ^A pozvi naho ^D ru.

Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě a dal jsem za ni celej tátuv plat Ta dávno ještě byla ve výrobě a já už věděl, co ti budu hra-a-át

®:

Udržuj si svou ledničku plnou

Monika Načeva

E,H Máš to rád když Fmi# den A posype tě popelem E
E Jó, mám to rád H když mi Fmi# A popeláři končej den E
E,H Tím rachotem Fmi# A jo, tím rachotem E
E,H Máš to rád když Fmi# den A posype tě popelem E
E,H A duše na talíři Fmi# rozprostřená A je jak lágr E
E,H Sebe si nesu Fmi# svůj otrok A sebenegr E
E,H A duše na talíři Fmi# rozprostřená A je jak lágr E
E,H Sebe si nesu Fmi# svůj otrok A sebenegr E

R:

E,H A co seš shrbenej Fmi# A co to taháš E
E,H A co seš shrbenej Fmi#,A,E
E Každej si hledá H svý kam sebe vrazit
Fmi# každej si hledá A svý
E Každej si hledá H svý kam sebe vrazit
Fmi# každej si hledá A svý

Nejsem temný, jsem jemný v hezkým svetru Jsem sekáč všech svejch rodin Udržuju svou ledničku plnou Se sousedy nekomunikuju kontempluju Udržuju svou ledničku plnou

R: A co seš...

Ukolébavka

Jaromír Nohavica

^G Den už se ^{G/F#} zešeřil,

^{G/E} už jste si dost ^{G/F#} užili ^G

Tak ^{Ami} hajdy do peřin ^{Ami/G#}

a ^{Ami/G} ne abyste tam moc ^{Ami/G#} řádili ^{Ami}

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo Přejte si hezký sen a kéž by se vám to splnilo ^G Na na na, ^{Emi} ná ná ná ^{Hmi} na na ná ^{Emi} ná Aby hůr ^{Ami} nebylo, to by nám ^{D7} stačilo

®.

^G Hajduly, ^C dajduly ^G aby víčka ^{D7} sklapnuly ^G Hajduly, dajduly, každý svou peřinu najdi ^G Ha ja ja ja ja ja ^{D7} ja ^G já, Kuba, Lenka, máma ^{D7} a ^G já Dřív, než zítra slunce ^C začne ^G hřát, dobrou ^{D7} noc a ^G spát

V noci někdy chodí strach a srdce náhle dělá buch, buchy Nebojte se, já spím na dosah a když zavoláte zbiju zlé duchy

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo Přejme si hezký sen a kéž by se nám to i splnilo Na, na ,ná ...

Ukolébavka

Karel Kryl struny A G H

Úvod: Ami, F, E

^{Ami} Spinkej, synáčku, spi, zavři očíčka ^G svý Dva ^E modré květy hoř ^{Ami} ce ^{F, E}

^{Ami} Jednou zšednou jak plech, zachutná tabákem ^G dech A políbení hoř ^{Ami} ce ^{F, E}

^{Ami} Na zlomu stole ^F tí v náruči zhebkne ^G ti Tvá první nebo pá ^{Dmi} tá ^E Než kdo cokoli ^{Ami} zví, rány se zajiz ^G ví A ^E budeš jako tá ^{Ami} ta ^{F, E}

Spinkej, synáčku, spi, zavři očíčka svý Máma vypere plenky Odrosteš sunaru, usedneš u baru U trochu jiné sklenky

A že zlé, chvíle jdou, k vojsku tě odvedou Zbraň dají místo dláta Chlast místo náručí couvat tě naučí A budeš jako táta

Spinkáš, synáčku, spíš, nouze vyžrala spíž A v sklepě bydlí bída V jeslích na nároží máma tě odloží Když noc se s ránem střídá

Recepis na lhaní dají ti na hraní A nález bude ztráta Kompromis z života zbude ti samota A budeš jako táta

Už to nenapravím

```
Samson
```

®:

G Vap tap tap ... Cmi, F G#, G, Cmi, G, Cmi, F, G#, G Cmi, G

V ^{Cmi} devět hodin dvacet pět ^F mě opustilo štěstí, ten ^{G#} vlak, co jsem jím měl jet, na koleji ^G dávno ^{G7} nestál, v ^{Cmi} devět hodin dvacet pět ^F jako bych dostal pěstí, já ^{G#} za hodinu na náměstí měl jsem ^G stát, ale v ^{G7} jiným městě.

Tvá zp ^{C7} ráva zněla prostě a byla tak krátká, že ^{Fmi} stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka ^B zadní otevřená, ^G zadní otevřená, já ^{C7} naposled tě viděl, když ti bylo dvacet, ^{Fmi} to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet, ^B že jsi unavená, ^G ze mě unavená.

®.

Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho, může za to vinný sklep, že člověk často sleví, já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou, já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá byla a už to bylo passé, já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase, láska nerezaví, láska nerezaví, ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý, byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý, už to nenapravím, už to nenapravím.

® :

V myčce

Нт..

F, Cmi, Cmi7

2x F, Cmi, Cmi7

Óóó...

®.

F Tak hluboko jsem ve vlastních sračkách pono ^{Cmi} řen, že nevidím ven, ^{Cmi7} ani když umyješ má ^F víčka ironem. Za tlustým umaštěným ^{Cmi} sklem zas uvidím jen, ^{Cmi7} jak hluboko jsem pono ^{G#} řen... ^{B, C}

^C Včera jsem zabil svoji ^{Gmi} lásku, ^{Gmi7}

^C byla mi nevěrná ^{Gmi} s chlapem, co chodí ^{Gmi7} doma v trenýr ^C kách.

Dala mu všechno, o čem ^{Gmi} já jsem ^{Gmi7}

^C jenom tak snil, když jsem ji ^{Gmi} pozdě večer ^{Gmi7} na kanape ^C stáh'.

Možná jsem prostě jenom ^{Gmi} naivní ^{Gmi7} snílek,

^C kterej si myslel, že to ^{Gmi} všechno bude ^{Gmi7} zase jako ^C dřív.

Večer si zapálím a ^{Gmi} nasadím ^{Gmi7} brýle

^C a potmě před zrcadlem ^{Gmi} tiše jako ^{Gmi7} Elvis zazpí ^C vám: ^F

®:

Už nechci nikdy vidět slzy, které jak vojáci se řadily na okraji tvých řas. Už nechci slyšet: "Mě to mrzí!", abych pak zjistil, že hned další týden šla jsi za ním zas'.

Blíží se večer už se pomalu stmívá, protější dům se v šedém moři chladných stínů potápí. Já sedím u okna a do zdi se dívám, a na tu zeď si film pro pamětníky s tebou promítám.

Ref.:

... ^{Cmi7} jak hluboko jsem pono ^F řen... ^{Cmi, Cmi7, F, Cmi, Cmi7}

Coda:

^F Miláčku všechny naše ideje ^{Cmi} uklidíme do ^{Cmi7} krabice z Ikeje, ^F vždyť se vlastně vůbec nic neděje, ^{Cmi} nádobí se ušpiní, a ^{Cmi7} pak se umeje v ^F myčce.

3x ^F Miláčku vždyť se vůbec nic neděje, ^{Cmi} nádobí se ušpiní, a ^{Cmi7} pak se umeje v ^F myčce.

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

Solo/Předehra: Ami F G Ami Ami Ami6 Ami7

^{Ami} Láska je jako ^F večernice ^G plující černou ^{Ami} oblohou, ^{Ami} zavřete dveře ^F na petlice, ^G zhasněte v domě ^{Ami} všechny svíce! ^{Ami} A opevněte svoje ^F těla, ^G vy, kterým srdce ^{Ami} zkameněla.

Mezihra: C G Ami F D D Dmi Emi7 Ami Ami6 Ami Ami6

^{Ami} Láska je jako krásná ^F loď, ^G která ztratila ^{Ami} kapitána,

^{Ami} námořníkům se třesou ^F ruce a ^G bojí se, co bude ^{Ami} zrána!

^{Ami} Láska je jako bolest z ^F probuzení a ^G horké ruce ^{Ami} hvězd,

^{Ami} které ti oknem ^F do vězení ^G květiny sypou ^{Ami} ze svatebních cest,

^{Ami} které ti oknem ^F do vězení ^G květiny sypou ^{Ami} ze svatebních cest.

Mezihra: CG Ami F D D Dmi Emi7 Ami Ami6 Ami7 Ami Ami6 Ami7

^{Ami} Láska je jako ^F večernice ^G plující černou ^{Ami} oblohou!

^{Ami} Náš život hoří ^F jako svíce a ^G mrtví milovat ^{Ami} nemohou!

^{Ami} Náš život hoří ^F jako svíce a ^G mrtví milovat ^{Ami} nemohou.

Ve větru

Kieslowski

:E A :

^E Najdeš mě vůbec, až uteču ^A do polí? Budeš mě volat, až odjedu na hory?

ΗА

^E Padne-li panna, zůstanu s tebou, ^A ať už řekneš cokoli. Padne-li orel, najdu tě znovu, ať se ztratíš kdekoli.

^H Chci odjet domů, zapomenout ^A na špatnou dobu.

^H Chci odjet domů se rozpomenout ^A na tvoji něhu.

^A Chci odjet domů, ^H kde budem klidný.

^A Chci odjet domů, ^H ať si řeknem cokoli.

E Ve větru se A lámem.

Ve větru se máme, spolu nás rozfouká.

Ve větru se lámem, když je doba divoká.

Ve větru se máme.

Mezihra

^E Padne-li panna, zůstanu s tebou, ^A ať už řekneš cokoli. Padne-li orel, najdu tě znovu, ať se ztratíš kdekoli.

^A Chci odjet domů, ^H kde budem klidný.

^AChci s tebou domů, ^(EA) ať uděláme ^H cokoli.

Ve větru se lámem.

Ve větru se máme, spolu nás rozfouká.

Ve větru se lámem, když je doba divoká.

Ve větru se máme.

Veličenstvo kat

```
Karel Kryl
V <sup>Emi</sup> ponurém osvětlení <sup>D</sup> gotického <sup>Emi</sup> sálu
<sup>G</sup> kupčíci vyděšení <sup>Ami</sup> hledí do mi <sup>H</sup> sálů
<sup>Emi</sup> a houfec <sup>C</sup> mordýřů si žádá <sup>D</sup> požehnání, <sup>G, D</sup>
/: Ami vždyť první z Emi rytířů je H7 Veličenstvo Emi Kat. :/ D, Emi, D
Kněz-ďábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
/: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :/
<sup>G</sup> Na korouhvi <sup>D</sup> státu <sup>C</sup> je emblém s gilo <sup>D</sup> tinou,
z <sup>G</sup> ostnatýho <sup>D</sup> drátu <sup>C</sup> páchne to shni <sup>D</sup> lotinou,
v <sup>Ami</sup> kraji hnízdí hejno krkav <sup>Emi</sup> čí,
Ami lidu vládne mistr poprav H7 čí.
Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
/: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/
```

Na rohu ulice vrah o morálce káže, před vraty věznice se procházejí stráže, z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá, /: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

® :

Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou, děti mají rády kornouty se zmrzlinou, soudcové se na ně zlobili, zmrzlináře dětem zabili.

Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat, jak zakázali psát a zakázali zpívat, a bylo jim to málo, poručili dětem /: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :/

S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl, syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil, jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vpznáší, /: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :/

Velmi nesmělá

Jablkoň

^{Ami} Potkali se v pondělí v ^{Emi} pondě ^{Ami} lí ^{Ami} Byli velmi nesmělí ^G nesmě ^{E7} lí ^C A tak oba dělali ^{Dmi7} dě ^{D#mi7} la ^{Emi7} li ^{Ami} Jakoby se neznali ^{Emi} nezna ^{Ami} li

V úterý sebral odvahu odvahu Odhodlal se k pozdravu pozdravu A pak v citové panice panice Prchali oba k mamince mamince

®.

^C Sema ^E for popásá ^F chodce motorky ^C auta ^G tramva ^C je A všechny ^E cesty dneska ^F vedou /: ^C do pekla i ^G do rá ^{C(Ami)} je :/

Ve středu spolu postáli postáli Dívali se do dáli do dáli A do dáli se dívali dívali I když už spolu nestáli nestáli Ve čtvrtek přišel první zvrat první zvrat Prohlásil že má ji rád má ji rád A ona špitla do ticha do ticha Že na ni moc pospíchá pospíchá

®

V pátek to vzal útokem útokem Jak tak šli krok za krokem za krokem Přesně v šestnáct dvacet pět dvacet pět Zavadil loktem o loket o loket

V sobotu ji chyt za ruku za ruku Hlavou jí kmitlo je to tu je to tu A jak hodiny běžely běžely Drželi se drželi drželi

®

V neděli už věděli věděli Že jsou možná dospělí dospělí A tak při sedmém pokusu pokusu Dal jí pusu na pusu na pusu

Když zas přišlo pondělí pondělí Příšerně se styděli styděli A tak oba dělali dělali Jakoby se neznali neznali

Vlaštovko, leť

Jaromír Nohavica

^C Vlaštovko, leť ^{Ami} přes Čínskou zeď,

^F přes písek pouště Go ^G bi,

^C oblétni zem, ^{Ami} vyleť až sem,

^F jen ať se císař zlo ^G bí.

^{Emi} Dnes v noci zdál se mi ^{Ami} sen,

^F že ti zrní nasypal ^G Ludwig van Beethoven,

^C vlaštovko, leť, ^{Ami} nás, chudé, veď ^{F, G, C}.

Zeptej se ryb, kde je jim líp, zeptej se plameňáků, kdo závidí, nic nevidí z té krásy zpod oblaků. Až spatříš nad sebou stín, věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin, vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.

Vlaštovko, leť rychle a teď, nesu tři zlaté groše, první je můj, druhý je tvůj, třetí pro světlonoše. Až budeš unavená, pírka ti pofouká Máří Magdaléna, ^C vlaštovko, leť, ^{Ami} nás, chudé, veď ^{F, G, C}, vlaštovko, leť, ^{Ami} nás, chudé, veď,

Volcano

Damien Rice

```
AM**
Don't hold yourself like that
F**
You'll hurt your knees
AM** AM**
I kissed your mouth, and back
F**
And that's all I need
          F
Don't build your world around
G F(S0)
Volcanoes melt you down
AM**
What I am to you is not real
AM**
What I am to you, you do not need
What I am to you is not what you mean to me
AM**
You give me miles and miles of mountains
F(SO)
And I'll ask for the sea
AM**
           AM**
Don't throw yourself like that
F**
In front of me
AM** AM**
I kissed your mouth, your back
F**
Is that all you need?
           F
Don't drag my love around
          F(SO)
Volcanoes melt me down
AM**
What I am to you is not real
What I am to you, you do not need
AM**
What I am to you is not what you mean to me
AM**
You give me miles and miles of mountains
 F F
And I'll ask for
What I give to you is just what I'm going through
       AM
This is nothing new, no, no just another phase of finding
what I really need is what makes me bleed
like a new disease, Lord, she's still too young to treat
Volcanoes melt you down
She's still too young + what i'am to you + you do not need + is not real
I kissed your mouth
You do not need me
```

Vrány Taky

David Stypka ^{Hmi A G Emi} 2x

^{Hmi} Jsem předvoj černých ^A vran celý bílý dávno v ^G cíli, ^{Emi} dobré mapy ^{Hmi} mám.

Mé hejno neví kudy ^A kam, nad Prahou do něj ^G střílí, všechny ty ^{Emi} lovce jménem ^{Hmi} znám.

Takhle si krátí dlouhou ^A chvíli příslušníci samozvaných domo ^G bran.

R:

^A Nech mě tady já to ^D rozdý ^G chám a ^{Emi} moje hejno ^A taky. ^A To právě vůbec neví ^D kudy ^G kam, zmateně ^{Emi} pole ^A tuje nad ^D rozpojenými ^G státy.

Hmi A G Emi

^{Hmi} Nad hejnem černých ^A vran, teď stahujou se ^G mraky z bolesti ^{Emi} z nezhojených ^{Hmi} ran.

Vojáci prší na ^A vojáky a jak se země ^G blíží, je pod pa ^{Emi} dákem každý ^{Hmi} sám.

Za letu vytahujou ^A praky a kamením co ^G tíží, ^{Emi} pálí do všech ^{Hmi} stran.

Možná to znáš ^A taky, když davem bahnem ^G hnám, zapo ^{Emi} mínáš na gu ^G máky. ^A Nech mě tady já to ^D rozdý ^G chám a ^{Emi} moje hejno ^A taky. ^A To právě vůbec neví ^D kudy ^G kam, zmateně ^{Emi} pole ^A tuje nad ^D rozpojenými ^G státy.

G D Hmi A

^A A já se na ty lovce ^D nehně ^G vám, Znám ^{Emi} slabotu ^A davu a silu ^D rozvášněné ^G klaky. I ^A já tomu občas ^D podlé ^G hám, občas si ^{Emi} hrajeme ^A taky na ná ^D jemné zabi ^G jáky.

G D Hmi 3x

^A A já se na ty lovce ^D nehně ^G vám, Znám ^{Emi} slabotu ^A davu a silu ^D rozvášněné ^G klaky. I ^A já tomu občas ^D podlé ^G hám, občas si ^{Emi} hrajeme ^A taky na ná ^D jemné zabi ^G jáky.

Vstávej, holka

Karel Plíhal

Vs ^G távej, holka, ^{Ami7} bude ^{Hmi7} ráno k ^{Ami7} alný jako M ^D etuj ^G e.

Zahraju ti n ^{Ami7} a piá ^{Hmi7} no, j ^{Ami7} en co zjistím, kd ^D e tu j ^G e.

J ^{Emi} edno stojí t ^{Ami} amhle v k ^{Emi} outě ^{Ami} b ^{D7} ez pedálů, b ^{A7} ez kláv ^{D7} es.

V t ^G omhle jednou p ^{Ami7} ovezo ^{Hmi7} u tě f ^{Ami7} unebráci př ^D es náv ^G es.

Báby budou mlíti pantem, chlapi bručet pod kníry:
"Tahala se s muzikantem, proto tyhle manýry."
Housle budou svými trylky opěvovat tichounce, všechny tyhle horký chvilky ve studený garsónce.

Pak na dráty telefonní jako noty na linky sednou hvězdy, které voní jak rumový pralinky. Z nich ti potom loutna s flétnou naposledy zahraje, že se naše duše střetnou hned za bránou do ráje.

Vstávej, holka, bude ráno kalný jako Metuje.
Zahraju ti na piáno, jen co zjistím, kde tu je.
Dopij tenhle zbytek rumu, ať je zase veselo, jsme tu spolu z nerozumu, tak co by nás mrzelo.

Where Is My Mind?

```
Pixies
"Stop"
E , C#mi , G# , A 4x

E With your feet on the air and your C#mi head on the ground G# , A
E Try this C#mi trick and G# spin it, A yeah
E Your head will co C#mi llapse if there's G# nothing in it
And you'll A ask yourself

E Where is my C#mi mind?

G# Where is my A mind?
E Where is my C#mi mind? G# , A , E , C#mi , G# , A
E Way G# out in the A water, see it Ami swimming
C#mi , H
```

I was swimming in the Caribbean Animals were hiding behind the rock Except for little fish When they told me east is west trying to talk to me, coy koi

Where is my mind?
Where is my mind?
Where is my mind?
Way out in the water, see it swimming

With your feet on the air and your head on the ground Try this trick and spin it, yeah Your head will collapse if there's nothing in it And you'll ask yourself

Where is my mind?
Where is my mind?
Where is my mind?
Way out in the water, see it swimming

With your feet on the air and your head on the ground Try this trick and spin it, yeah

While My Guitar Gently Weeps

Beatles

Ami, Ami/G, Ami/F#, Dmi/F, Ami, G, D, E

I ^{Ami} look at you ^{Ami/G} all see the ^{Ami/F#} love there that's ^{Fmaj7} sleeping ^{Ami} while my gui ^G tar gently ^Dweeps ^{E7}
I ^{Ami} look at the ^{Ami/G} floor and I ^{Ami/F#} see it needs ^{Fmaj7} sweeping ^{Ami} still my gui ^G tar gently ^C weeps. ^{E7}

®.

^AI don't know ^{C#mi} why ^{F#mi} nobody ^{C#mi} told you

^{Hmi} how to unfold your ^{E7} love ^{D/F#, E7}

^AI don't know ^{C#mi} how ^{F#mi} someone cont ^{C#mi} rolled you

^{Hmi} they bought and sold ^{E7} you. ^{D/F#}

I look at the world and I notice it's turning while my guitar gently weeps with every mistake we must surely be learning still my guitar gently weeps.

®:

I don't know how you were diverted you were perverted too I don't know how you were inverted no one alerted you.

I look at you all see the love there that's sleeping while my guitar gently weeps
I look at you all see the love there that's sleeping still my guitar gently weeps.

Wish You Were Here

Pink Floyd

^C So, so you think you can ^D tell, Heaven from ^{Ami} Hell, blue skys from ^G pain. Can you tell a green ^D field from a cold steel ^C rail, a smile from a ^{Am} veil, Do you think you can ^G tell?

And did they get you to C trade your heroes for D ghosts, Hot ashes for Am trees, hot air for a cool G breeze, cold comfort for D change, And did you ex C change a walk on part in the Am war for a lead role in a G cage?

Emi, G, Emi, G, Emi, A, Emi, A

^C How I wish, how I wish you were ^D here.
We're just ^{Ami} two lost souls swimming in a fish bowl, ^G year after year,
^D Running over the same old ground. What ^C have we found?
The same old ^{Ami} fears. Wish you were ^G here!

Emi, G, Emi, G, Emi, A, Emi, A, G

Za svou pravdou stát

1.

[®] /: /: Musíš za svou pravdou stát. :/ :/

```
Spirituál Kvintet
Máš Hmi všechny trumfy mládí a A ruce čistý Hmi máš,
jen <sup>Emi</sup> na tobě teď <sup>Hmi</sup> záleží, <sup>F#7</sup> na jakou hru <sup>Hmi</sup> se dáš.
<sup>®</sup> /: Mu <sup>Hmi</sup> síš za svou pravdou <sup>F#7</sup> stát, musíš za svou pravdou <sup>Hmi</sup> stát. :/
Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
®/: /: Že máš za svou pravdou stát. :/ :/
Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
<sup>®</sup> /: /: Takhle za svou pravdou stát. :/ :/
Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!
<sup>®</sup> /: /: Neměl za svou pravdou stát. :/ :/
Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
```

Zafúkané

Fleret

Ami A2 F F F F Ami A2 Ami A2

^{Ami} Větr sněh ^{A2} zanésl z ^{Ami} hor do ^{A2} polí, ^{Ami} já idu ^C přes kopce, ^G přes údolí ^{Ami}, ^C idu k tvej ^G dědině zatúla ^C nej, ^F cestičky sně ^C hem sú ^E zafúkané. ^{Ami F7maj Ami E4sus}

Ref.: Ami Zafúkané ^C, ^G zafúkané ^C

F kolem mňa vše ^C cko je ^{Dmi} zafúkané ^E

Ami Zafúkané ^C, ^G zafúkané ^C,

F kolem mňa ^C fšecko je ^E zafúkané ^{Ami Emi D G H7 Emi D G H7 Emi}

Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bit ho slyším, snáď enom pár kroků mi zostává, a budu u tvého okénka stát.

R: /: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :/

Od tvého okna sa smutný vracám, v závějoch zpátky dom cestu hledám, spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopy - sú zafúkané.

R.: /: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

Zajíci

Jaromír Nohavica Capo 2

^G Podzimní bílá mlha ^C válí se ^G po mechu, ^C myslivci ^D vstávaj' už ^G ráno, ^G zajíci vylezli a ^C nechce se jim ^G z pelechu, ^{Ami} neboť se ^D chtějí dožít ^G Vánoc.

®.

^G Vzduchem zní fanfára - ^D tramtarararara, ^C po poli kráčejí ^G střelci, /: ^G já se svou ^D kytarou zpí ^C vám písničku ^G prastarou ^{C(Ami)} o tom, že ^D malí budou ^G velcí. :/

Zajíci naposledy potřesou si tlapkama a potom obléknou dresy, začíná specielní slalom mezi brokama na trati pole-louky-lesy.

®:

Už volá hlavní zajíc: "Pravda vítězí, nohy jsou naše hlavní zbraně, až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi, a teď, zajíci, hurá na ně!"

®.

+ že ^{Ami} malí ^D budou jednou ^G velcí ...

Zatanči

Jaromír Nohavica

Emi Zatan ^G či, má milá, ^D zatanči ^{Emi} pro mé oči,

Emi zatan ^G či a vetkni ^D nůž do mých ^{Emi} zad,

Emi ať tvůj ^G šat, má milá,

D ať tvůj šat ^{Emi} na zemi skončí,

Emi ať tvůj ^G šat, má milá, ^D rázem je ^{Emi} sňat.

[®]:
Emi Zatan ^G či, jako se ^D okolo ^{Emi} ohně tančí,
Emi zatan ^G či jako ^D na vodě ^{Emi} loď,
Emi zatan ^G či jako to ^D slunce mezi ^{Emi} pomeranči,
Emi zatan ^G či, a ^D pak ke mně ^{Emi} pojď.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa, polož dlaň nestoudně na moji hruď, obejmi, má milá, obejmi moje bedra, obejmi je pevně a mojí buď.

®:

Nový den než začne, má milá, nežli začne, nový den než začne, nasyť můj hlad, zatanči, má milá, pro moje oči lačné, zatanči a já budu ti hrát.

2x ®:

Zatím hodně pus

Zuzana Navarová kapodaster/2

/: Emi A7 :/

Je mi ^{Emi} fajn a je mi ^{A7} skvěle, jen se ^{Emi} nesmím ani ^{H7} hnout. Laskám ^{Emi} touhy roze ^{A7} chvělé, touhy ^{Emi} nezbavené ^{H7} pout. Jako ^{Ami7} horka z ledu tříště, lásky ^{Emi} nikdo není syt. Tak ti ^{Ami7} volám, že až ^{Edim} příště, příště ^{H7} přiď mě uhasit. Zatím ^{Ami7} hodně pus, jinde ^{C7} víno zkus ^{H7} rythm and ^{Emi} blues.

Je mi ^{Emi} fajn a je mi ^{A7} skvěle v zdravém ^{Emi} těle zdravý ^{H7} duch Je mi ^{Emi} fajn a je mi ^{A7} skvěle jen si ^{Emi} musím šetřit ^{H7} sluch Tak ti ^{Ami7} volám, že se chtělo a že ^{Emi} právě přešel var a tak ^{Ami7} místo whisky ^{Bdim} yellow dám si ^{H7} pastu na opar a ^{Ami7} noci zdar, a ^{C7} flastru kus ^{H7} na rythm and ^{Emi} blues. ^{Emi A7 Emi H7} Je mi ^{Emi} fajn, ať není ^{A7} hůře k nohám ^{Emi} pes mi přileh´ - ^{H7} á je mi ^{Emi} fajn a tý svý ^{A7} důře řekni, ^{Emi} ať mě vyne ^{H7} chá Je mi ^{Ami7} jedno, co psal Hašek co mu ^{Emi} řekla matka Rus ani ^{Ami7} nevezmu si ^{Bdim} prášek ač mi ^{H7} po zdi ťape rus a ^{Ami7} hejno hus, i ^{C7} autobus ^{H7} a rythm and ^{Emi} blues. ^{Emi A7 Emi H7}

Je mi ^{Emi} fajn a je mi ^{A7} skvěle jen se ^{Emi} nesmím ani ^{H7} hnout laskám ^{Emi} touhy rozech ^{A7} vělé touhy ^{Emi} nezbavené ^{H7} pout Je mi ^{Ami7} fajn a je mi skvěle zdravý ^{Emi} duch je v zdravém těle jděte ^{Ami7} všichni...někam ^{Bdim} jinam a mě ^{H7} nechte, já se přidám a ^{Ami7} hodně pus, i ^{C7} masa kus ^{H7} i rythm and ^{Emi} blues ^{A7} rythm and ^{Emi} blues ^{A7}

Zatímco se koupeš

Jaromír Nohavica Zatímco se ^{Hmi} koupeš, ^D umýváš si záda, ^G na největší ^{A7} loupež ve mně se ^D střádá, ^{Gdim} tak, jako se ^{Hmi} dáváš vodě, ^{Fdim} vezmu si tě ^{A7} já, já - zloděj.

Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu piju druhou kávu a kouřím třetí spartu a za velmi tenkou stěnou slyším, jak se mydlíš pěnou.

®.

Nechej vodu ^D vodou, ^G jen ať si klidně ^D teče, chápej, že ^{Emi} touha je touha a ^G čas se pomalu ^D vleče, cigareta ^{Emi} hasne, káva ^G stydne, krev se ^D pění, bylo by to ^{Emi} krásné, kdyby srdce bylo ^G klidné, ale ono ^D není.^{Emi D Emi}

Zatímco se koupeš, umýváš si záda, svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá, a až budeš stát na prahu, všechny peníze dal bych za odvahu.

R:

 $\dots^{\rm Emi}$ zatím $^{\rm A7}$ co se $^{\rm D}$ koupeš

Zelený

```
Kieslowski
G6 - posunout Fmaj o dva pražce výš
Předehra: Ami , Fmaj , G6 , Ami
/: Ami Naliju ti zelený
Fmaj v porcelánu oděný
G6 čaj s trochu Ami jasmínu. :/
/: Pak F lehneš si a zapomeneš
Emi pod platanem ve stínu. E :/
Mezihra
/: Až padat budou z oblohy
kapky medu na nohy
zasypu tě lučním květem. :/
/: Pak položím tě vzpomenu si
budu otcem i tvým dětem. :/
```

La da da dada....

Zkouška dospělosti

Karel Kryl

^{Ami} V nedělním oblečení ^F nastoupíš před komisi, ^G studené vysvědčení ^E vezme, co bylo kdysi. V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé a lež - co první směnka úvěru pro dospělé.

R1: ^C Opilí od radosti ^G si sami trochu Ižeme, ^F že zkouškou dospělosti ^E opravdu dospějeme.

R2: Tak tanči, lásko sladká, protanči večer celý: ten bál je křižovatka: dospělí - nedospělí.

Na klopě vlají stužky, z orchestru znějí bicí, dozrál čas pro častušky a vstupu do milicí. Dozrál čas dilematu:"Být pro anebo proti?" Pak čekat na výplatu jak jiní patrioti.

R1:

R2:

Dostaneš místo lásky od těch, co všechno vědí, trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.

R3: Šumivé víno pění a dívky oblékly si namísto dětských snění dospělé kompromisy.

Zloději času

Michal Prokop

Intro: Cmi, G7, Ddim(G#dim), As

Zm^{Cmi}izel jsem v Paříži ^{G7} bez duše bez těla př^{Es}ibitý na kříži a ^{Asmaj7} ty jsi v ^{G7}ěděla už^{Cmi} zase vyrazil ^{G7} na známou trasu ^{Asmaj7, G7} zloděje ča ^{Cmi} su

R.

Dřív^{Fmi} jsem je neviděl ^{G7} v opilých nocích dřív^{Es} jsem je neslyšel ^Fjak jdou v mých ^{Fmi} krocích p^{Cmi}otom je zahnala ^{G7}vůně tvých vlasů ^{As, G} zloděje času^{Cmi}

A tys je viděla i v kapkách deště tajně ti šeptali jsme tady ještě veselí zoufalí v půlnočním jasu zloději času

R.

A v láhvích schovaní ráno mi psali do čáry na dlani že s tebou spali když jsem já spal s jinou chodili krajinou opilých hlasů zloději času

Miláčku půlnoční za ruku veď mě s nimi si nezačni číhají ve tmě veselí zoufalí v půlnočním jasu zloději času

R.

A v láhvích schovaní ráno mi psali do čáry na dlani že s tebou spali když jsem já spal s jinou chodili krajinou opilých hlasů zloději času

dohra

Znamení býka

Marsyas

^{Amaj7} Zřídka ti ^{Gmi} proklouzne mezi prsty nená ^G padné ště ^A stí

A Uuuu ^{Gmi} uu ^A uuu ^A uuu ^{Gmi} uuu ^A uu

^{Amaj7} škvírou prosví ^{Dmaj7} tá a na záclo ^{Hmi} nách ^E se skví sváte ^D ční smír a ^{Amaj7} tíseň ^{Amaj7} ptám se, vyzví ^{Dmaj7} dám v dece zahale ^{Hmi} ná ^E jen čas, zastav ^{Dmaj7} zlámej, a ^E ví se, ví se, ^{E7} ví se

^A že rozpůle ^H né konce ^D prstů od strun ^A máš, ^A na zdi ^H nástroje ^E cenné, se ^{Dmi} zavrtí, když přicházíš, a ^{Gmi} nejdeš sám, s rukama ^A v kapsách

A Uuuu ^{Gm} uu ^A uuu ^A uuu ^{Gm} uuu ^A uu

^{Amaj7} Bídný tichý ^{Dmaj7} soud v křesle s kožeši ^{Hm} nou ^E se tvé tělo ^D ztrácí jen ^{Amaj7} stěží ^{Amaj7} stačí líně pokle ^{Dmaj7} knout, a řečí ^{Hmi} oslnivou, ^E ten čas zastav ^{Dmaj7} zlámej, ^E chci prožít, zažít, ^{E7} přežít

^A Snad od dout ^H níků, konce ^D prstů žlutý ^A máš, ^A prý narozen v ^H Býku, večer ^E pro krásu, ráno pro ^{Dmi} zdraví, staré ^{Gmi} zahodíš, nové ^A vítáš

A Uuuu ^{Gm} uu ^A uuu ^A uuu ^{Gm} uuu ^A uu

Zombie

Cranberries

Emi C G D (4 x)

Em Another head C hangs lowly,

G child is slowly ta D ken.

Emi And the violence caused C such silence.

Who are G we mis D taken?

But you see Emi , it's not me, it's not my C family

But you see ^{Emi}, it's not me, it's not my ^C family, in your he ^G ad, in your head they are fight ^D ing.

With their ^{Emi} tanks, and their bombs, and their bo ^C mbs, and their guns in your he ^G ad, in your head they are ^D cryin'. In your ^{Emi} head, in your ^C head, Zomb ^G ie, Zombie, Zomb ^D ie - ie - ie. What's in your ^{Emi} head, in your ^C head,

Zomb ^G ie, Zombie, Zomb ^D ie - ie - ie - ie - ^{Emi} oh.

C G D Emi C G D

tu tududu....

Another mother's breakin'
heart is taking over.
When the violence causes silence
we must be mistaken.
It's the same old theme since 1916,
in your head, in your head they're still fightin'.
R:

..... ie - ie - ie - ^{Emi} oh. oh oh oh ^C oh ^G oh oh ^{D Emi} ie-ah ah ^{C G D}

Zůstali jsme doma I.

Vlasta Redl

Sto barevnejch sl^Cov^{F9} n^Cám n^{F9}a cestu sv^Cítí^{F9}, st^Co b^{F9}arevnejch v^Cět^{F9, C}a lákavej c^{Dmi7/C, G}íl, prej až celej sv^Cět^{F9} s^Cám z^{F9}a nos se ch^Cytí^{F9}, t^Co pak n^{F9}ejpozději hn^Ced^{F9} sv^Cůj d^{F9}ostanem d^Cíl^{F, C}

®.

Škoda sl^Cov, je jich víc nežli na nebi hv^{Dmi/C}ězd, škoda slov, co je jich u všech dálnic a c^Cest, co je zdí, co je ploch, smutnejch pomníků sl^{Dmi/C}ov, z^Fatím nám n^{Emi/C}a záda p^{Dmi/C}rší a n^{Emi/C}espraví střechu a kr^{Dmi7/C}ov sto barevnejch sl^Cov^{F9}, st^Co b^{F9}arevnejch sl^Cov^{F9, C}.

Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá, marně odvahu sbírám, když nevím, jak říct, že můj havraní strach, strach o kousek sýra byl větší než stud, že jsem neřekl nic.

® :

Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál, voňavý opiát, abys klidněji spal, prší a venku se setmělo a nechce se ven do ulic, doma nás zůstalo víc, doma je nás zas víc.

Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil, tolik zmarněných let, tolik zbytečných chyb, a jen vysoký plot náš tichý zpěv stráží, že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.

® :

Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd, a co je zdí, co je lží i třeba uprostřed měst, jediným znamením je tvoje čest, za krk nám krvavě prší, podej mi ruku teď hned, je jen jediný svět, je jen jediný svět.

Zůstali jsme doma II.

Vlasta Redl

Sto barevnejch sl^Cov^{F9} n^Cám n^{F9}a cestu sv^Cítí^{F9}, st^Co b^{F9}arevnejch v^Cět^{F9}, ^Ca lákavej c^{Dmi7/C, G}íl, prej až celej sv^Cět^{F9} s^Cám z^{F9}a nos se ch^Cytí^{F9}, t^Co pak n^{F9}ejpozději hn^Ced^{F9} sv^Cůj d^{F9}ostanem d^Cíl^{F, C}

®.

Škoda sl^Cov, je jich víc nežli na nebi hv^{Dmi/C}ězd, škoda slov, co je jich u všech dálnic a c^Cest, co je všech rohatých, co se snaží tě sv^{Dmi/C}ést, s w^Falkmanem n^{Emi/C}a uších b^{Dmi/C}učí "Like n^{Emi/C}othing you've ever h^{Dmi7/C}eard",

že dárky přinese Čert, dárky přinese Čert. sto barevnejch sl^Cov^{F9}, st^Co b^{F9}arevnejch sl^Cov^{F9, C}.

Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá a marně odvahu sbírám, jak nahlas je říct, můj havraní strach, strach o kousek sýra, je větší než stud, že jsem neřekl nic.

®

Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál, voňavý opiát, abys klidněji spal, sneží, sněží, ještě fousy, mitru a plášť, přijde Mikuláš, možná přijde Mikuláš.

Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil, tolik zmarněných let, tolik zbytečných chyb, a přes vysoký plot holky smějou se z pláží, že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.

®.

Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd, a co je lží, co ještě musíme snést, jediným znamením je tvoje čest, sundej si sluchátka z uší a podej mi ruku teď hned, můžem zachránit svět, můžeš zachránit svět.

®

Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd, a co je lží, co ještě musíme snést, jediným znamením je tvoje čest, sundej si sluchátka z uší a podej mi ruku teď hned, můžeš zachránit svět, můžem zachránit svět.

Zůstat tam, kde jsem

Slávek Janoušek
St ^G alo se mi to jednou v noci,
z ^{Emi} a přehradou štěkali psi,
n ^{Ami7} ikdy nezapomenu na ten pocit,
j ^{D/F#} enom to jsem věděl, že tě moc chc ^G i, ^{Emi} jenom to jsem v ^{Ami7} ěděl ^{D/F#} že tě chci.

Stál jsem před tvým zavřeným stanem, rukou sahal na jeho zip, vtom představil jsem si ráno, až vstanem, co když neotevřít by bylo líp, by bylo líp, co když neotevřít by bylo líp.

®: Z G ustat tam, kde js Ami7 em, d G okud noc je tichá, zustat tam, kde js Ami7 em, když láska v G e mně vzrušeně dýchá, z Emi ustat tam, kde js Ami7 em, nechat ji v s G obě naplno rozeznít, z Emi ustat tam, kde js Ami7 em, protože c B o když jinak zmizí C, než se rozedn G í?

Měsíc se mi ironicky šklebil, ve vodě se třpytila loď, chvíli jsem dělal, že jsem tu vůbec nebyl, když jsi zašeptala:"Už ke mně pojď, pojď, já vím, že jsi tady někde, tak už pojď!"

Nadšenej, jen mi trochu přišlo líto, že měsíc zhasnul, za mrak se skryl, a že už jsem neměl kdy a proč říci jí to, že stojí za to toužit o chvíli dýl, o chvíli dýl, že stojí za to toužit o chvíli dýl.

®: Zůstat tam, kde jsem, dokud noc je tichá, zůstat tam, kde jsem, když láska ve mně vzrušeně dýchá, zůstat tam, kde jsem, nechat ji v sobě naplno rozeznít, zůstat tam, kde jsem, protože láska někdy zmizí, než se rozední, protože l B áska někdy zmizí C. G..

Ženský jsou fajn

Svatopluk Karásek

/: ^D Ženský ty jsou fajn, to se ví, se ví:/ ^{A7} ... ^D co ^G jsem byl v base od tý ^D doby vím, že ženský ty jsou ^{A7} fajno ^D vý.

Když jsem seděl na tý Pankráci, všude kolem mě jen chlapy v teplácích. Já ve snu viděl všechno krajkový a ženský ty jsou fajnový.

Co doma, já začal jsem se ptát, v tom mi žena píše, že bude při mě stát. Jak ty řádky jen dovedou hřát a ženský ty jsou fajnový.

R: /:Ženský ty jsou fajn, to se ví, se ví:/ já ve snu viděl všechno krajkový, že ženský ty jsou fajnový.

Když tabák dojde, hrozně zle je mi. Všude hledám vajgla, lezu po zemi. V tom daj mi balík se startkami, ženský ty jsou fajnový.

U soudu vidím právu žehná tu krásná předsedkyně senátu. Tak to jdem domů toje hotový a ženský ty jsou fajnový.

R:

Jak ženský přišly ke špatné pověsti, že nejsou moc chytrý a že berečej v neštěstí. Prej k hříchu od pradávna maj vlohy, prej slabý jsou jak mátohy.

Dávno už co světem stojí svět, tak si muži myslej, že jsou všeho lidství květ, ale to se musí znovu promyslet, dyť ženský ty jsou fajnový.

Adam, jak se můžeš dočísti, se smutně toulal rájem a kopal do listí. Houpal se na větvích stromoví, co chybí tou chláplkovi.

Když usnul Bůh mu z těla vyndal kost a z ní mu stvořil ženu, ať je Ti pro radost. V ráji poznal to co v pase já, že ženská je moc fajnová. V ráji se měli věčně radovat, až je zlej had začal hecovat. Že prej by se moh' člověk Bohem stát, to prej je moc fajnový.

Eva slyší tzo hadí šeptání: utrhni si jablko, k čemu to váhání. Trhá plod Boží všeho poznání, Adame dobrý chutnání.

Adam si řek' zákaz zněl netrhat, to utrhla ona, mě se nic nemůže stát. Jen si kousnu vylez ze křoví, bejt Bohem je moc fajnový.

Od těch dob ženy slyšej od mužských, že za všechno můžou, tak jak za ten první hřích. prej po Evě jsou všechny bláhový, ta naletěla hadovi.

Eva ta měla chuť si jabko dát a jistě se též chtěla se svým mužem milovat. Ale hřích byl v tom chtít se Bohem stát, ten hřích jde na vrub mužovi.

Hřích není nikdy v lásky žádosti, ale v mužský bohorovnosti. Chcem být Bohy my hlavy skopový a ženský ty jsou fajnový.

Budete vy ženy litovat, že jste se nám chtěli furt emancipovat. Až budete chtít vládnout nad tvory, už nebudete fajnový. Až budete chtít vládnout nad tvory, budete jak my potvory.

R:

/:Heaven light shines on me, on me:/ Já ve snu viděl všechno krajkový a ženský ty jsou fajnový.

Ženy mužů

Epy De Mye kapo V

^C Svěřit se křídlům ^F falešným a ^C silou neči ^G stou se vznést

^C a najít pole ^F božích vín to ^C stojí ^G někdy ^C trest.

^F Čekají na šťastné ^C přistání ^{Ami} umět tak směry ^G bouří vést co ^{Ami} ještě ^{Emi} všechno ^F musí ^{Emi} snést ženy ^F mužů ^G léta ^C vých.

Ke skále denně přikován a na barevných nitkách svět těžký vrchol je překonán do sbírky další květ. Čekající dole na zemi umět tak pevná lana plést co ještě všechno musí snést ženy mužů lezoucích.

Oporu svou mít ve zbrani a domů dálka celý svět jenom se zítra ubránit a pak se vrátit zpět. Čekající denně na návrat umět tak zahnat černou zvěst co ještě všechno musí snést ženy mužů statečných.

Svůj svět mít doma v komoře a ze snů z dětství stavět hrad točí se vláčky v oboře až večer cítit hlad. Čekající doma v kuchyni umět tak nudu prostě smést co ještě všechno musí snést ženy mužů domácích.

Domů se po schodech potácet a nadávat už i na sebe před zraky ženy se vytrácet zamčené postele. Čekající s pláčem v předsíni umět tak znovu chlapa svést co ještě všechno musí snést ...

... ženy mužů létavých ženy mužů lezoucích ženy mužů statečných ženy mužů domácích.

Čekající s pláčem v předsíni umět tak znovu chlapa svést co ještě všechno musí snést ženy mužů ztracených